

1969 மார்ச் 31]

4. அரசினர் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) மாநிலத்தில் வறட்சி நிலையும், துயர்தணிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு மத்திய அரசின் உதவியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை இந்த அவையின் முன் வைக்கிறேன் :

“1968-ம் ஆண்டில் வான் பொய்த்ததன் விளைவாக, தமிழ்நாடு முழுவதும் பொருளாதார நிலை சீர்கெட்டு வரட்சி நிலைமை உருவாகி பல்வகையிலும் மக்கள் துன்பத்துக்குள்ளாகியிருப்பதோடு உணவு உற்பத்தியும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு மிக நெருக்கடியான எதிர்காலத்தைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். வரட்சி நிலையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களுக்குப் போதுமான துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளில் தமிழ்நாடு அரசு ஈடுபட்டு இருக்கிறது. அதற்குரிய உடனடி உதவிகளைச் செய்து தருமாறு மாநில அரசு விடுத்த வேண்டுகோளுக்கிணங்க, தலைமை அமைச்சர் மாண்புமிகு திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களும், துணைத் தலைமை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களும் உணவு அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களும் அனுதாபத்துடன் காரியமாற்ற முன்வந்திருப்பதை இம்மன்றம் நன்றியுடன் பாராட்டுகிறது.

தமிழ்நாடு அரசு விரும்பியவாறு மத்தியக் குழு ஒன்றினை அனுப்பி வைத்தமைக்கும், தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில வரட்சிப் பகுதிகளைப் பார்வையிட வருவதற்கு ஒப்புதல் தெரிவித்தமைக்கும் இம் மன்றம் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறது.

இன்றுள்ள வறட்சி நிலை விரிவடையக் கூடுமென்று அஞ்சுவதாலும், உணவு பற்றாக்குறை, குடி தண்ணீர் பஞ்சம், வேலையின்மை போன்ற இடர்பாடுகள் மேலும் அபாயகரமாக உருவெடுக்கக் கூடுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுவதாலும், தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் முதல் தவணையாகக் கேட்கப்பட்டுள்ள ஒரு லட்சம் டன் அரிசியுடன், மேலும் இரண்டு லட்சம் டன் அரிசியை மத்திய அரசு உடனடியாக வழங்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்தமாறு தமிழ்நாடு அரசுக்கு இம்மன்றம் பரிவுரை செய்கிறது ;

நானுக்கு நான் சீர்கெட்டு வரும் வரட்சிப் பகுதிகளுக்குத் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்காக ஏற்கனவே தமிழ்நாடு அரசு கேட்டுள்ள தொகையினையும், இனியும் தேவையென்று கணக்கிடப்படுகின்ற தொகையினையும் மத்திய அரசு உடனடியாக மானியமாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள தமிழ்நாடு அரசுக்கு இந்த மன்றம் பரிந்துரைக்கிறது.”

திரு. க. இராமமூர்த்தி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசினர் தீர்மானத்திற்குத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவருகிறேன். அரசினரின் தீர்மானத்தின் இறுதியில் கீழ்க்கண்ட சொற்றொடர்களை இணைக்கவேண்டும்:

“தலைவர் அவர்களே, வரட்சிப் பகுதிகளில் தமிழ்நாடு அரசு மேற்கொள்ளுகின்ற துயர் தணிப்புப் பணிகளை ஆய்ந்து முடிவெடுக்கவும், இந்தப் பணிகள் நடைபெறும் விதம்பற்றி அவ்வப்போது பரிசீலனை செய்து அரசுக்குக் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க, அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள், சட்ட மேல்வை உறுப்பினர்கள், நகராட்சி மன்றத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்துப் பேரமன்றத் தலைவர்கள், அந்தப் பகுதிகளில் பணிபுரியும் அரசு உயர் அதிகாரிகள் ஆகியோர் அடங்கிய குழு அமைப்பதோடு, மாநில அளவில் அனைத்துக் கட்சிகளின் தலைவர்களையும், மாநிலத்தில் உள்ள பொருளாதார மற்றும் விவசாயத் துறை வல்லுநர்களையும்கொண்ட குழுவை அமைப்பதுடன் இம்முடிவினை மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க தமிழ்நாடு அரசுக்கு இந்த மன்றம் பரிந்துரைக்கிறது.”

முற்பகல்
10-30

[1969 மார்ச் 31]

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன் : நான் இத்திருத்தத்தை வழிமொழிகிறேன்.

DR. H. V. HANDE : Sir, I move the following amendment :
Add the following at the end :

But this House however regrets to note that the name of the State of Tamil Nadu did not find a place in the list of the names of the drought affected States presented to the Parliament by the Central Government a few weeks ago. This House also feels that the Central Government must give definite financial aid by way of a special grant in addition to the promised loan so that we may effectively combat at least partially the present drought condition prevailing in Tamil Nadu. This House is of the view that there is neither logic nor reason in the Central Government asking the State Government to make the payment of rupees twelve crores towards the return of the loan accrued by the composite Madras State for relief operations for Rayalaseema famine more than a decade ago. This House therefore recommends that the Government of Tamil Nadu should urge the Central Government to either write off this amount or allow it to be repaid at least in easy instalments.

This House further recommends that famine relief committees be organised Assembly constituency or taluk-war and the local Member of the Legislative Assembly and Member of Parliament be drafted into these committees. The area Member of the Legislative Assembly must be made the chairman of the concerned committee and he must be given full powers to brush aside the customary red tape and recommend *ad hoc* payment for relief measures. This House feels that this is the only manner in which the legislative representatives of the people can play their full part in directly participating in the relief operation of their respective constituencies.

THIRU SOWDI S. SUNDARA BHARATHI : I second the amendment.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசினர் தீர்மானத்திற்கு என் பெயரால் கொடுக்கப்பட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

தீர்மானத்தின் இறுதியில் கீழ்க்காணும் சொற்றொடர்களை இணைக்கவும் :—

“ துயர் தணிப்புகளுக்காகவும், மீண்டும் இது போன்ற வரட்சி நிலை ஏற்படாமலிருக்க, தமிழ்நாட்டிலுள்ள சுமார் 10 மேஜர் நீர்த் தேக்கங்களையும், சுமார் 40 மீடியம் நீர்த் தேக்கங்களையும் கட்டி முடிப்பதற்காகவும், தேவையான பணத்தை உடனே மானியமாக கொடுத்து உதவ வேண்டுமெனவும், தற்போது உரத்தின் மீதும், பம்பு செட் மீதும் விதித்துள்ள வரிகளை ரத்து செய்யவேண்டுமெனவும், மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள தமிழ்நாடு அரசுக்கு இந்த மன்றம் பரிந்துரைக்கிறது.”

திரு. கோ. பாரதிமோகன் : நான் திருத்தத்தை வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றம் ஒருமனதாக முடிவினை எடுத்து, மத்திய அரசிடத்திலே தமிழ்

1969 மார்ச் 31]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நாட்டினுடைய தேவைகளை வலியுறுத்துகின்ற வகையில் உறுதுணையான நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் வழங்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். நான் தந்துள்ள தீர்மானத்திற்குத் திருத்தங்கள் சிலவற்றை மாண்புமிகு உறுப் பினர்கள் தந்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால், நான் முன்சூட்டியே அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் பேச விரும்பவில்லை. அதனையொட்டிய கருத் துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவிக்க இருக்கிறார்கள். எந்தக் கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டாலும், அவையனைத்தும், இந்த மாமன்றம் ஒருமனதாக தமிழ்நாட்டினுடைய உடனடித் தேவைகளை நிறைவேற்று வதற்கு மத்திய அரசு முன்வந்து உதவிட வேண்டுமென்ற வகையில் அமைய வேண்டுமென்பதற்காக, அனுசரணையாக இருக்க வேண்டுமென்ற என்னுடைய வேண்டுகோளை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்து, உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களைப் பெற்ற பிறகு, அதன்மேல் இறுதி யாக என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது எல் லோரும் பேசவேண்டியதில்லை. கட்சித் தலைவர்கள் மட்டும் பேசினால் போதும். அடுத்து, திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் பேசுவார் கள்.

THIRU K. VINAYAKAM: If only leaders of parties are allowed to participate in this discussion, how about such of those members who have moved amendments? They are not leaders of parties. Their amendments have to be discussed and they have got a right to take part in the discussion and express their views. What is the position in view of your decision? The Chief Minister was pleased to say 'Let me hear even all the members'.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் “உறுப்பினர்கள் பேசுவார்கள். அதைக் கேட்ட பின்னர் நான் முடிவுரை நிகழ்த்துகிறேன்” என்று கூறி யிருக்கிறார். நீங்கள் கட்சித் தலைவர்கள் பேசினால் போதும் என்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் அல்ல. பேசுவதற்கு யாரைக் கூப்பிடலாம் என்பது பற்றிப் பேரவைத் தலைவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. திருத்தங்கள் கொடுத்தவர்கள் எல்லாம் பேசித் தீர வேண்டுமென்று இல்லை. அவர்களுடைய கட்சித் தலைவர்களே திருத்தத்தை யொட்டிப் பேசிவிடலாம். எல்லோரும் பேசவேண்டுமென்றால், ஒவ்வொரு வரும் ஐந்து நிமிடத்திற்குமேல் பேச முடியாது. இந்த ஐந்துநிமிடத்தில் யாரும் விரிவாகப் பேச முடியாது. ஆகவே, கட்சித் தலைவர்கள் தங்கள் கட்சியினுடைய கருத்துக்களைத் தெளிவாகச் சொல்லவேண்டு மென்பதற்காக வே இந்த முடிவு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

திரு க. இராமமூர்த்தி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிற உறுப்பினர்கள் எதற்காகத் திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக் கிறார்கள் என்பதை விளக்குவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். கட்சித் தலைவர்கள் மட்டும் பேசிவிட்டால், உறுப்பினர்கள் தாங்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தின் மீது எப்படி தங்களுடைய கருத்துக்களை விளக்க முடியும்? உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் தங்களுடைய கட்சித் தலைவரைக் கலக்காமல் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருப்பார் என்று சொல்ல முடியாது. கட்சித் தலைவருடைய ஒப்புதலின் பேரில்தான் திருத் தத்தைக் கொடுத்திருப்பார். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால், தன்னுடைய கட்சித் தலைவரிடத்தில் விளக்கமாகச் சொல்லிவிடலாம்.

[1969 மார்ச் 31]

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அரசாங்கத் தரப்பில், குறிப்பாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற பஞ்ச நிவாரண தீர்மானத்தையொட்டி, கனம் அங்கத்தினர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பொதுவாக, தமிழகத்தில், தாற்காலிகமாகப் பஞ்சம் வருவதாகக் கருதக் கூடாது. தமிழகத்தில் சில பகுதிகள் நிரந்தரமாகப் பஞ்சப் பிரதேசமாக, பஞ்சப் பகுதியாக இருந்து வருகின்றன. நஞ்சையில் நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெறாத நிலையில், மழை தவறிய காரணத்தால்தான் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது என்ற நிலைதான் நம் கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் எட்டுகிறது. நிரந்தரமாக சில பகுதிகள் பஞ்சப் பகுதியாகவே இருந்து வருகின்றன. குறிப்பாக, இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பெரும் பகுதி முதலியியவை பஞ்சப் பகுதியாக இருந்து வருகின்றன. இந்த ஆண்டில் வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு பகுதிகளில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே போல் சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதியில் பெரும் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. செங்கற்பட்டிலும் யாரும் எதிர்பார்க்காத அளவிற்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. “வைகையில் கையை வைத்தால் தண்ணீர் வரும்” என்று சொல்வார்கள். அதைப் போல் வட ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்கள் போன்ற ஊற்றுப் பெருக்கு உள்ள இடங்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் வறண்டு விட்டிருக்கின்றன. சில காலங்களில் மட்டும் பஞ்சமாக இருக்கும் நிலை மாறி, இப்பொழுது தமிழகத்தில் நிரந்தரமாகவே பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் உள்ள மக்கள் பொறுப்பு, பொறுமையும் உள்ளவர்கள். இயற்கை பொய்த்தாலும், செயற்கை பொய்த்தாலும், இரண்டுக்கும் இடையில் அவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இயற்கை பொய்க்கின்ற சில காலங்களில் அவர்கள் உலகத்தின் பல பாகங்களுக்கும் சென்று குடியேறுகிறார்கள், பர்மனென்ட் செட்லர்ஸ் ஆகி விடுகிறார்கள்.

இன்றைய தினம் தமிழக மக்கள் பல தீவுகளிலும், பல நாடுகளிலும் சென்று குடியேறியிருக்கிறார்கள். பர்மாவை எடுத்துக்கொண்டால் கிட்டத்தட்ட பத்து, பதினைந்து லட்சம் பேர் வாழ்கிறார்கள். மலேயாவில் 10 லட்சம் மக்கள், சிலோனில் சுமார் 7 லட்சம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். எந்தெந்த இடத்தில் தீவுகள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் தமிழக மக்கள் போய் குடியேறி வாழ்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

குறிப்பாக, உசிலம்பட்டி பகுதியில்—ஒரு சுயநலத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்—பத்தாயிரம் ஏக்கரா மட்டும் ஆயக்கட்டில் சேர்க்கப்பட்டு வைகைப் பாசனம் பெறுகிறது. பெற்றும் அரைகுறையாக விளைந்து இருக்கிறது. இதில் ஒரு வேடிக்கை என்னவென்றால், தண்ணீர் பாய்கிற நிலங்களை உடையவர்கள் யாரையும் நிலப் பிரபுக்கள் என்று கருத வேண்டாம். இரண்டு ஏக்கரா, மூன்று ஏக்கரா நிலத்தை மட்டும் வைத்துப் பலன் அடைகிற மக்கள்—விளைகிற விளைச்சல் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் வருஷத்தில் தாக்குப் பிடிப்பது கிடையாது. உசிலம்பட்டி பகுதியில் ஆயக்கட்டுக்கு அப்பால் கடுமையான பஞ்சம். அங்கு இருக்கிற ஆஸ்பத்திரி கிணற்றில் புல் முளைத்திருக்கிறது. கடுமையான பஞ்சத்தின் காரணமாக இன்னும் கடனைத் தள்ளிப்போட முடியவில்லை.

அதே போல், இப்போது மதிப்பிற்குரியவர்கள்—ஹோசூரைச் சேர்ந்தவர்கள் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். “சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் சொல்லிப் பார்க்கிறோம். எங்களை நம்பமாட்டேன் என்கிறார்கள். ஹோசூரைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணகிரிப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் ஆடு, மாடுகளை விற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள். பிழைப்பைத் தேடிப் பெங்களுருக்குக் குடிபெயர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்—தண்ணீர் கிடைக்காது கண்ணீரையே இரத்தமாக இறைக்கிறோம்” என்றெல்லாம் மிக வேதனையோடு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

1969 மார்ச் 31] [திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்]

இந்த நிலைமையை எல்லாம் பார்க்கிறபோது தமிழகத்தில் நாம் எதிர்பார்ப்பதற்கு மேல் அதிகமான கொடுமை இந்தப் பஞ்சத்தால் வரும் போல இருக்கிறது. பட்டினிச் சாவுகள் ஏற்படும் போல இருக்கிறது. இந்தியாவின் பல பாகங்கள் பஞ்சத்தைக் கண்டிருக்கின்றன. ஓரிசாவில் பார்த்தோம், பீகாரில் பார்த்தோம், ராஜஸ்தானில் பார்த்தோம். பஞ்சத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து வழிகிவிட்டதன் காரணத்தினால் இப்போது உருவாகிக்கொண்டிருக்கிற தனி நிலையை அலட்சியம் செய்துவிடக் கூடாது. இதுவரை பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் ஓரளவுக்குக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தார்கள். ஆனால் இரண்டு மாதங்களுக்குள் மீண்டும் கணக்கெடுக்க வேண்டிய நிலைமை உருவாகியிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பட்டினிச் சாவுகள் ஏற்படுகிற நிலை உண்டாகி வருகிறது. உசிலம்பட்டி பகுதியைச் சேர்ந்த மக்கள் வழக்கமாக பஞ்சம் பிழைக்க கோளத்திற்கு மலைப்பிரதேசத்திற்கு, கோயம்புத்தூருக்குப் போய்வருவார்கள். கோயம்புத்தூருக்கு கடலை எடுத்துப் போவது வழக்கம். இந்த கோளத்திற்குப் போய் அங்கும் வழியின்றி வந்துவிட்டார்கள். குளத்தில் தண்ணீர் அற்றுப் போக, தண்ணீர் உள்ள இடங்களை நாடி பறவைகள் பறந்து போவது போல இந்தப் பகுதி மக்கள் பிழைக்க கோளாவுக்குப் போய் வழியின்றித் தவிக்கிறார்கள்.

இப்படி சகஜமாகவே பஞ்சம் பிழைக்கப்போகிற நிலை இருந்து வந்திருக்கிறது. இதற்கு நிரந்தரமாக ஒரு பரிகாரம் காண வேண்டும். இன்றைக்கு பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாகப் பெரும் அளவுக்கு வரட்சி நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தப் பஞ்சத்தைக் கண்டு சொல்லும் செயலும் அற்ற பெரு மதிப்பிற்குரிய அமைச்சரவை மாண்புமிகு திரு. கருணாநிதி அவர்கள் தலைமையில் வடக்கே சென்று வெற்றியுடன் வந்திருக்கிறார். பஞ்சப் பிரதேசத்தைப் பார்வையிட இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் வருகிறார்கள். அவர்கள் பஞ்சப் பகுதியைப் பார்வையிட வருகிறார்கள் என்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று. நன்றி பாராட்டவேண்டிய ஒன்று தீர்மானத்திலேயே நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு மிகப் பெரிய சோதனை இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தியப் பிரதமர் ஒரு சில பகுதிகளைத்தான் பார்வையிட முடியும். அந்தப் பகுதியில்தான் சரியான கணக்கு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அந்தப் பகுதியில் போய்ப் பார்க்கிறபோது இன்னும் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் துவங்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. பெரிய திட்டம் தீட்டிய பிறகு, பணமும் ஒதுக்கிய பிறகு, பஞ்சாயத்துக்குப் போன பிறகு வருமோ என்னமோ தெரியவில்லை. பஞ்சம் நமக்காகக் காத்திருக்காது. பட்டினிச் சாவுகள் நமக்காகக் காத்து இருக்காது. பஞ்ச நிவாரணவேலைக்காக உடனடியாக நமது அரசு ஒரு கோடி ஐம்பது லட்சத்திற்கு மேல் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக நிவாரண வேலைகள் துவங்கப்பட்டாக வேண்டும்.

பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் அனைத்தையும் நம்மால் செய்துவிட முடியாது. மத்திய சர்க்கார்தான் உதவி செய்தாக வேண்டும். அதுதான் சட்டியாக இருக்கிறது. மாநில சர்க்கார் அகப்பைதான். சட்டியில் இருந்து தான் அகப்பைக்கு வந்தாக வேண்டும். நமக்கு அவர்களை நம்புவதைத் தவிர வேறு மார்க்கம் கிடையாது. ஆகவே, அவர்கள் நமக்கு உதவி முன்வந்திருப்பதற்கு நன்றி. முதல் அமைச்சர் அவர்களே பாராட்டியிருக்கிறார்கள். உடனடியாக உதவி வந்தாக வேண்டும். செத்த பிறகு நிவாரணம் தேவையில்லை. இதையும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் நம்முடைய பெருமதிப்பிற்குரியவர், நல்ல பரம்பரையில் வந்தவர்கள். அவர்களிடமே பிரதமர் நிதி என்று தனியாக இருக்கிறது. நாம் கேட்டால் அதில் இருந்தும் கொடுக்கலாம். நிச்சயமாக அந்த நிதியில் இருந்தும் கொடுக்கத் தயாராய் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[திரு பி. கே. மூக்கையா தேவர்] [1969 மார்ச் 31]

(திரு. கே. விநாயகம் : அது என்ன, ஒரு இலட்சம், இரண்டு இலட்சம்) அதுவே போதும். கிடைப்பதை விடாதீர்கள். ஒரு சில லட்சம் என்பவை கூட பிரித்துக் கொடுக்கிறபோது பத்து நயா பைசாவுக்கு வராது. பெட்டி ஷன் போட்ட காசு வராது. ஆகவே, அதிக அளவில் எல்லாத் துறைகளிலிருந்தும் நிவாரண நிதியைச் சேர்த்தாக வேண்டும்.

மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பெறுகிற தொகையைக் கடனாக மட்டும் கேட்க வேண்டாம். பாட்டன், முப்பாட்டன் என்பதாக முன்னே வாங்கியுள்ள கடன்களுக்கான வட்டியைக் கூட கொடுத்துவருகின்ற நிர்ப்பந்தத்தில் நாம் இருக்கிறோம். அதைக் கூட பெறமுடியாத நிலையில் இருக்கிறோம். ஆகவேதான் இப்போது பெறுகிற தொகையைக் கிராண்டாகத்தான் பெறவேண்டும். 'frequent visitation of the famine' என்பதுதான் தமிழகத்தில் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய சர்க்கார் நல்ல முறையில் உதவி செய்தாக வேண்டும். ஆகவே, கேட்பதை கிராண்டாகத்தான் தர வேண்டுமென்று தைரியமாகக் கேளுங்கள். முதல் அமைச்சர் டெல்லி போகிறபோதெல்லாம் வெற்றியுடன் திரும்பி வருகிறார்கள். ஆகவே, இதிலும் வெற்றியுடன் சமாளித்தாக வேண்டும்.

நமக்குப் பஞ்சம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இயற்கை பொய்த்தது ஒருபுறம். ஆயினும் நிரந்தரமான பரிகாரம் ஒன்று கண்டாக வேண்டும். காற்று எல்லோருக்கும் சொந்தமானதாக இருக்கிறது. அது போலவே சாலைகளையும்—நாஷனல் ஹைவேஸ் என்பதாக எல்லோருக்கும் பொது வாக்கியிருக்கிறோம். அது போலவே உணவுப் பங்கீடு சம்பந்தமாக சதரன் ஸோன் என்பதாக தென் மாநிலங்களை ஒரு மண்டலமாக வைத்திருக்கிறோம். அது போலவேதான் நதிகளின் நீரைப் பகிர்ந்து கொள்வதிலும்—சதரன் ஸோன் என்பதாகக்—மைசூர், கேரளம், ஆந்திரம், தமிழ்நாடு ஆகியவை தங்கள் தங்கள் கூற்று நீரைப் பகிர்ந்துகொள்ள ஒரு நாஷனல் வாட்டர் வேஸ் என்பதாக அமைத்தாக வேண்டும். இப்படிச் செய்யப்பட்டால் இது நிரந்தரமான பரிகாரமாக இந்தப் பகுதிகளுக்கு அமையும். இதற்கும் மத்திய சர்க்கார் உதவியாக இருக்க வேண்டும். ஜனநாயகம் நிலைக்க வேண்டும். அரசியல் நிலைக்க வேண்டும் என்கிற ஜனநாயக அரசியல் உணர்வு ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்பட்டாக வேண்டும். அப்போதுதான் இண்டக்ரேஷன்—தேச ஒற்றுமை என்பது எம்டி ஸ்லோகன் ஆகாது. ஆகவே, நதியின் நீர் எல்லோருக்கும் பொதுவானது என்கிற ஓர் நிலையை ஏற்படுத்தியாக வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அமைச்சரவையை நான் மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெருமதிப்பிற்குரிய கேரள முதலமைச்சர் அவர்கள் காலத்திலேதான் பாம்பிக்குளம்—ஆரியாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றி அதன் மூலம் தமிழகத்திலே மிக வறண்ட பகுதியாக இருந்த கோயம்புசூர் பகுதி செழிப்படையக் கூடிய காரியத்தைச் செய்தார்கள். அதே பெருந்தகைபவர்கள் இப்பொழுது அங்கே தலைமை தாங்கி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே பேசி, நல்ல முறையிலே காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களிடம் ஒடுகின்றனவே ஆறுகள், கீரியாறு, பெரியாறு, இவற்றிலே பத்து கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் ஒரு டன்னிலே ஏற்படுத்தினால், அதன் மூலம் இரண்டரை லட்சம் ஏக்கர் பாயும் என்று திட்டத்திலே இருக்கிறது. வெறும் விவகாரம் செய்யாமல், தண்ணீர்ச் சண்டை என்று போடாமல், உன் தண்ணீர், என் தண்ணீர் என்று சொல்லாமல், இது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்காரை அணுகி மாநில சர்க்காரும் பக்கத்திலே இருந்து பேசி இதிலே ஒரு முடிவிற்கு வர வேண்டும். காரணம் நிரந்தர நிவாரணம் அதிலேதான் இருக்கிறது.

அதே போன்று கிருஷ்ண தண்ணீர் இங்கே குடி தண்ணீருக்குக் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நான் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி திரு. ராவ் அவர்களைச் சந்தித்தேன். அப்பொழுது அவர்கள் சொன்னார்

1969 மார்ச் 31]

[திரு பி. கே. முக்கையா தேவர்]

கள், கிருஷ்ண வாட்டரைக் குடிநீருக்காகக் கொண்டுவருவோமானால், அதை ஏன் நிலங்களுக்கும் கொண்டுவர முடியாது என்று சொன்னார்கள். ஆந்திராவினுடைய பார்டர் தமிழ்நாட்டில் 60, 70 மைல் இருக்கிறது. அந்தப் பகுதி பூராவும் தண்ணீர் பாயும். குடி தண்ணீரும் கிடைக்கும். அதே சமயத்திலே நிலங்களுக்கும் பாயும். எனவே, ஏன் அதைக் கொண்டு வந்து நிரந்தர நிவாரணம் ஏற்படுத்தக் கூடாது? இதை நாங்கள் ஏதோ பிரச்சாரத்திற்காகச் சொல்லவில்லை. டாக்டர் லோகநாதன் தலைமையில் உள்ள கமிட்டி அப்படி ரிப்போர்ட் கொடுத்து இருக்கிறது.

இருபது ஆண்டுகளாக நாம் திட்டம் போட்டு தண்ணீரைப் பயன்படுத்தியும், எல்லா ஆற்றையும் நேஷனல் வாட்டர் வேல் ஆக்க வேண்டும், அதாவது தேசிய ஆறுகளாக ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கேரள சர்க்கார் திட்டமிட்டு அணைகள் கட்டி ஒவ்வொன்றாகக் கட்டி முடித்த பிறகு கூட மீதி நிற்கின்ற தண்ணீரைக்கொண்டு 5, 6 லட்சம் ஏக்கரங்கள் பாயச் செய்ய முடியும் என்றும், ராஜபாளையம் வழியாக, திருநெல்வேலி வழியாக, திருமங்கலம் வழியாக, வைகை வழியாக, பெரியாறு வழியாக நாம் அந்த ஆறுகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டால், நாம் அவர்களுக்கு அரிசியைக் கொடுக்கலாம், பஞ்சத்தையும் போக்கலாம் என்று டாக்டர் லோகநாதன் கமிட்டி ரிப்போர்ட் இருக்கிறது. அந்த ரிப்போர்ட் எதற்காக இருக்கிறது? படிக்கவா, பயன்படுத்தவா, நாட்டு மக்களுக்கு பயன்படுத்தவா?

கிருஷ்ண வாட்டர் என்று சொல்கிறபோது, இருபது ஆண்டுகளாகத் திட்டங்கள் போட்டு தண்ணீரைப் பயன்படுத்திய பிறகும், பங்குபோட்ட பிறகும் கூட, மீதியிருக்கிற தண்ணீர் இன்னும் 20 லட்சம் ஏக்கர் பாயக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை நீனைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தத் தண்ணீர் கடலில் விழுந்துவிடுகிறது. அந்தத் தண்ணீரைத் தெற்கு நோக்கித் திருப்பினால், தமிழ்நாட்டுக்குத் திருப்பினால் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த குளங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் அந்த நீரை நிரப்பிவிட்டால் மூன்று ஆண்டுகளுக்குத் தண்ணீரை நிரப்பி வைக்கக்கூடிய அளவில் அந்தத் காலத்தில் பெரியோர்கள் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். எனவே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நிரந்தர நிவாரணம் ஏற்படும். சிலோனிலிருந்து அகதிகள் வருகிறார்கள். இராமநாதபுரத்திலே உள்ள மக்கள் எல்லாம் இங்கே சென்னையிலே பிளாட்பாரத்திலே வசிக்கக்கூடிய நிலைமையைத் தான் பார்க்கிறோம். ஈஸ்ட் இராமநாதபுரத்திலுள்ளவர்கள் முஸ்லீம்கள், பெரும்பாலும் பின்தங்கியவர்கள், பிளாட்பாரத்திலே நிற்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு அகதி, ஆகவே அப்படி நிற்கிறார்கள். அகதிகள் என்றால் மற்றப் பகுதிகளில் நிலைமை வேறு. தமிழகத்து அகதிகளைத் தெருவிலே நிற்கிறார்கள். சிலோனிலிருந்து வருகிற அகதிகள், இராமநாதபுரத்திலே போய்ப் பார்த்தால் வீடு தெரியவில்லை, பட்டா தெரியவில்லை, அந்த அளவுக்குப் பஞ்சம் இருக்கிறது. பிழைப்பதற்காகப் போனவர்கள் தமிழகத்திற்கு வந்துகொண்டேதான் இருப்பார்கள். எனவே இங்கு பஞ்சம் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கும். இதற்கிடையில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க்கட்சித் தலைவரையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும் தவிர 8 தலைவர்கள் பேச வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. பி. கே. முக்கையாதேவர் : நாங்கள் அதனால்தான் பேசக் கூடியவர்களைக் குறைத்துக்கொண்டோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எட்டுத் தலைவர்கள் பேசியாக வேண்டும்.

திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர் : பஞ்ச நிலைமை இருப்பதால் நான் சொல்ல வேண்டியவற்றைச் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். அகதிகளாக வருகிற மக்களுக்காக கோடானு கோடி ரூபாய் வடக்கே செலவு செய்கிறார்கள்.

[திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர்]

[1969 மார்ச் 31]

தொழிற்சாலைகள் கட்டப்படுகின்றன, கோடும்வரர்களை உண்டாக்குகிறார்கள் அங்கே. ஆனால் தமிழகத்திற்கு மட்டும் அதிலே நியாயம் கிடைக்கவில்லை. நமக்கு நியாயம் கிடைக்கவில்லை என்று கேட்கிற இடம் இந்த இடம்.

மழை பொய்த்ததற்குக் காரணம் கேரளப் பகுதிகளிலுள்ள காடுகள் வெட்டப்பட்டு தீக்கிரையானதுதான். அதேபோல் மாநிலம் முழுவதும் உள்ள காடுகள் வெட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. காடுகள் குறைந்துவிட்டதால் மழையும் குறைந்துவிட்டது. பஞ்சநிவாரண வேலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டிய இடங்களைத் தமிழ்நாட்டிலே ஜில்லாவாரியாகப் பார்க்கும் பொழுது அங்கே முன்னால் இருந்த காடுகள் எவ்வளவு, பெய்த மழை எவ்வளவு என்று பார்த்தால் அது ஒன்றே போதும் நமக்குச் சான்று.

பஞ்சம் என்று சொன்னவுடனே நஞ்சைப் பகுதியில் ஆயக்கட்டுக் குறைந்தால்தான் பஞ்சம் என்று கருத வேண்டாம். புஞ்சைப் பயிர்களும் இருக்கின்றன, அதைப் பொறுத்தும் பஞ்சம்தான். ஏழைகள் புஞ்சைப் பயிர் செய்யக்கூடியவர்கள் ஒரு ரேச் சார்பாபோடு இருக்கிறவர்களும் உண்டு. எனவே மனதிலே இவற்றை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வளவு பேசியும், இந்த மன்றத்திலே இத்தனை உறுப்பினர்கள் பேசியும் இன்னும் ஒன்றும் செய்யவில்லை. வசூல்களை நிறுத்தவேண்டும் என்று திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லியும்—ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடம் தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் ஏழைகளோடு நெருக்கம் உள்ளவர்கள். நன்றாகக் கேட்கக் கூடியவர்கள்—பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் லேட் ஆக வந்தாலும் வாட்டும். ஆனால் இந்த வரி வசூலை நிறுத்திவைக்க வேண்டும். அவன் புகிறபாட்டை எந்தக் கடன் காரணம் படமாட்டான், அப்படி நிலைமை இருக்கிறது. இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே பலமுறைகள் இதைப்பற்றிச் சொல்லியும், இன்னும் வசூலுக்காக பூட்டை உடைத்து பெட்டியைத் தூக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. கிணற்றில் விவசாயி தண்ணீர் இறைத்தால் அது தண்ணீராக இல்லை. சிறு சிறு விவசாயிகள், 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர், வைத்திருக்கின்றவர்கள் கிணற்றைப் பாருங்கள். தண்ணீரே கிடையாது. ஊற்றும் போய்விட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் எப்படி வசூல் செய்யமுடியும்? உசிலம்பட்டியில் கூட்டுறவு சொஸைடி கட்டுக்காக பூட்டை உடைத்து பெட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் அருப்புக் கோட்டை, காரியாபட்டி பகுதிகளிலும் இருக்கிறது. ஆகவே, வரிக் கொடுமையை நிறுத்தும்படி செய்ய வேண்டும்.

முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து, இதற்காக இந்த மன்றம் என்ன என்ன நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறதோ அவற்றிற்கு உறுதுணையாக இருப்போம் என்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். சங்கரய்யா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தத் தீர்மானத்திற்கு மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக முழு ஆதரவைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று இந்தத் தீர்மானத்திற்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக உறுப்பினர் திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திருத்தத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும், அதைப்பற்றி அவர்களையே கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலே பஞ்சத் துயர் தணிப்புக்காக தமிழ் நாட்டிலே உள்ள நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்டி முடிப்பதற்கான மானியத்தை உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரப்பட்டிருக்கிறது. உரத்தினமீதும், பம்பு செட்டின்பீதும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்ற வரிகளை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இந்த மன்றத்திலே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் பின்னாலே சொல்லப்பட்டிருப்பவைபற்றி வற்புறுத்தியிருக்கிறேன்.

1969 மார்ச் 31]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

கிரார்கள். எனவே அதையும் இந்தத் தீர்மானத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள இயலுமா என்பதைப்பற்றி அவர்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே நான் அரசாங்கத்தினுடைய கவனத்திற்கும், மக்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டுவர விரும்புவது என்னவென்றால் பஞ்ச நிவாரண வேலையிலே முதலில் கிராமப் புறங்களிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், விவசாய மக்களுக்கும் நாம் முதலிடம் கொடுத்தாக வேண்டும்.

(திரு. நா. வீராசாமி அவர்கள் தலைமை.)

குறிப்பாக, தங்களுக்கென்று நிலம் இல்லாமல் இதரர் நிலத்தில் பாடுபட்டு வேலை செய்யக் கூடியவர்கள், நிலங்களில் பயிர் வேலை இல்லாத காரணத்தால் வாழ வசதியின்றி பயங்கரமான வேதனைக்கு ஆளாகி வருகிறார்கள். அதனால் விவசாயத் தொழிலாளர்களும், அரிசனங்களும் பாதிக்கப்பட்டு பெரும் துன்பத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு வேலையைக் கொடுத்து இவர்களுடைய உயிரைப் பாதுகாக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இன்று காலை இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியைப் பார்த்தேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், வாலாஜா தாலுக்காவில் இருக்கும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள், அரிசனங்கள் எந்த விதமான வேலையும் இல்லாத காரணத்தால் இதர மாநிலங்களில் உள்ள பிராஜக்ட் ஏரியாக்களுக்குச் சென்று பிழைப்பதற்காக வெளியேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு வேலை கொடுத்துப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால் பொது நீர்நிலைகளை அபிவிருத்தி செய்யும் வேலைகளில் அரசு ஈடுபட வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களுடைய கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கு நிதி உதவி செய்வதும் அவசியமானதுதான். ஆனால், அதனால் பிரதானமாகப் பயன்பெறுகிறவர்கள் அவற்றுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் மட்டுந்தான். ஆகவே, ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்கள், அரிசனமக்கள் இருக்கும் இடங்களில் சமுதாயக் கிணறுகளைத் தோண்டுவதன் மூலமும், அவற்றை ஆழப்படுத்துவதன் மூலமும், பொது நீர்நிலைகளைச் சீர்திருத்துவதன் மூலமுந்தான் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை, குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை. நம்முடைய அரசாங்கம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு உத்தரவிட்டு அவர்களுடைய பொறுப்பிலேயே அதற்கான காரியங்களைச் செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். தண்ணீர் வறண்ட இடங்களில் லாரிகள் மூலமாகக் கிராம மக்களுக்குக் குடி தண்ணீர் கொடுக்க அவர்களாகவே லாரிகள் வாங்கிக் கொள்ளவும், அல்லது தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து கட்டாயமாக லாரிகளை வகைப்படுத்திக் கொள்ளவும் அவர்களுக்கு அதிகாரமிருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்து கிராம மக்களின் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையை ஓரளவு தீர்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடைத் தீவனம் கிடைப்பதுகூட அரிதாக இருக்கிறது. மதுரை மாவட்டத்தில் கூட கால்நடைத் தீவனம் கிடைப்பது அரிதாக இருப்பதால் பல விவசாயிகளும், கிராமங்களில் உள்ளவர்களும் தங்களுடைய கால்நடைகளைக் குறைந்த விலைக்கு விற்பது வருகிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். அரசாங்கம் என்ன முறையில் ஏற்பாடு செய்து கால்நடைகளுக்கான தீவனங்களைக் கொடுத்து ஓரளவுக்குப் பாதுகாக்க முடியும் என்று யோசிக்க வேண்டும்.

இன்று எல்லா இடங்களிலும் நியாய விலைக் கடைகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் அனுப்பிய அதிகாரி செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்தபோது அவர்கள் தங்களுடைய பகுதிகளிலும் நியாயவிலைக் கடைகளைத் திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கம் 3 லட்சம் டன் அரிசி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அரிசியோடு, கோதுமைப் பண்டங்களையும் வாங்கி நியாய விலைக்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1969 மார்ச் 31]

கடைகள் மூலம் விநியோகிப்பதோடு கொள்முதல் செய்வதையும் கடுமையாக அமல் நடத்த வேண்டும். பத்து ஏக்கர், அதற்குமேல் வைத்திருப்பவர்களிடம் உள்ள உபரி தானியம் பூராவையும் கொள்முதல் செய்வது என்பது அரசாங்கத்தின் குறைந்தபட்சக் கடமையாக இருக்கிறது. மூன்று ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் இருந்து அவர்களால் கொடுக்க முடிந்ததைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நியாயத்தின் பேரில் கேட்க வேண்டும். எல்லா அரசியல் கட்சிகளின் ஒத்தணுப்போடு எவ்வளவு அதிகப்படியாகக் கொள்முதல் செய்யமுடியுமோ, அவ்வளவு செய்து நியாய விலைக் கடைகளை அதிகமாக ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

சில இடங்களில் கஞ்சித் தொட்டிகளைத் திறக்க வேண்டிய அவசியம் கூட ஏற்படலாம். பயங்கரமான நிலைமை ஏற்பட்டு, மக்கள் சாகக்கூடிய நிலைமையைத் தவிர்க்க வேண்டும். உஷாரி தன்மையுடன் மாவட்ட அதிகாரிகளும், கலெக்டர்களும், கவனித்து தங்கள் தங்களுடைய மாவட்டத்தில் எந்தப் பகுதிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கத்திற்கு உடனடியாகத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

கலெக்டர்களுடைய மாநாடு வரக்கூடிய மாதத்தில் நடக்கப் போவதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு முன்னால் மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டங்களை அவசரமாக நடத்த அரசாங்கம் உத்தரவிட்டு, அந்தக் கூட்டங்களில் எந்தெந்தப் பிரதேசங்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது பற்றி சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய உத்தியோகப் பற்றற்ற உறுப்பினர்களும் கொடுக்கக்கூடிய தகவல்களின் அடிப்படையில் மாவட்ட கலெக்டர்கள் மாநாடு நடத்தப்பட்டால் பயனுள்ள முறையில் காரியங்களைச் செய்ய உபயோகமாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

இப்போதுள்ள நிலைமையில் குத்தகையைக் கொடுக்க முடியாத நிலையில் பல விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். முழுதும் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் குத்தகையை வஜா செய்ய வேண்டும். ஓரளவு பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் குத்தகையைக் குறைக்கவேண்டும். குத்தகை வரவில்லை என்று விவசாயிகளை நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றவோ, அவர்கள் மேல் வழக்குப் போடவோ யாரும் முன்வந்தால் அதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்திற்குச் சேர வேண்டிய கடன்கள், கூட்டுறவு சொசைடிக்குச் சேர வேண்டிய கடன்களைப் பொறுத்தவரை வசூலிப்பதில் கொஞ்சம் நிதானமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் தொல்லைகள் ஏற்படாமல் வசூலை நிதானமாக நடத்த வேண்டும். தேவையான இடங்களில் ஒத்தி வைக்கவேண்டும்.

கள்ள மார்க்கெட்காரர்களும், கொள்ளை லாபக்காரர்களும், வறட்சி நிலையைப் பயன்படுத்தி மக்களுடைய உயிரைப் பணயம் செய்ய அனுமதிக்கக்கூடாது. அப்பேர்ப்பட்டவர்களை அரசு தடுத்து, அவர்கள் உணவுப் பொருள்களைப் பதுக்கி வைத்திருந்தால், அரசாங்கம் அதை எடுத்துச் சேமித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். எந்தக் கட்சியும் இல்லாமல், எந்தவிதமான சட்டமும் இல்லாமல், மனிதாபிமானத்தின் பெயரால் உபரி தானியத்தை வைத்திருப்பவர்கள் அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். பெரும் அரசியல் இயக்கமாகக் கருதி ஊழியர்களைப் பயன்படுத்தி கிராமப்புறங்களில் உபரி தானியத்தைக் கொள்முதல்செய்து மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

மதுரை, திண்டுக்கல், திருமங்கலம் போன்ற பகுதிகள் பெரிய அளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருத்துறைப்பூண்டி, வேதாரணயம், தலைஞாயறு, புஞ்சைப் பிரதேசங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் புஞ்சைப் பயிர்கள் தீய்ந்து போய்விட்டன. இவற்றுக்கெல்லாம் நிவாரண வேலைகள் அதிகமாகத் தேவை. இவற்றையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய விசேஷமான சூழ்நிலையில் எல்லா

1969 மார்ச் 31]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

அரசியல் கட்சிகளும் பொதுப் பிரச்சினையாகக் கருதி, மக்கள் மேலும் அதிகமான அளவு பாதிக்கப்படாத அளவுக்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு மாநில அரசு எடுத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கைகளுக்கு எங்களுடைய கட்சி பூரணமான ஆதரவை அளிக்கும் என்று கூறி, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தைப் பூரணமாக ஆதரிப்பதாகத் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பஞ்சக் கொடுமை மிகவும் வேதனைக்குரிய சம்பவமாக இருக்கிறது. இயற்கையின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் விஞ்ஞான ரீதியாக நடவடிக்கை எடுத்து பாதிக்கப்பட்டுள்ள நிலைமையைத் தவிர்க்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதை நாம் முதல் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும்.

பஞ்சத்தின் காரணமாகக் கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாகவே மக்கள் துன்பத்திற்கு ஆளாகி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதிலே தீவிரமான கவனத்தை அரசு செலுத்த வேண்டும். விவசாயிகள் கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகவே சரியான வேளாண்மை இல்லாமல் இன்று எங்கே தண்ணீர் இருக்கிறது என்று பார்த்து வெளியேறுகின்ற கொடுமையான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்திலுள்ள விவசாயிகள், குறிப்பாக, கோவையிலுள்ள விவசாயிகள் மைசூர் மாநிலம், மற்ற மாநிலங்களில் எங்கே தண்ணீர் இருக்கிறதோ அந்த மாநிலங்களுக்குக் குடிபெயர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இருபதாயிரம், முப்பதாயிரம் ரூபாய் என்று செலவழித்து, கிணறுகள் தோண்டிப்பார்த்தும், 200 அடி 300 அடி என்று “போர்” போட்டுப்பார்த்தும் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலையில் வேறு எங்காவது சென்று பிழைக்க முடியுமா என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதை நம்பி வாழும் கூலிகள், உழைப்பாளிகள், குடி பெயர்ந்து எங்கேயோ சென்று பிழைப்பிற்காகத் திரிகிறார்கள். அவர்களைப் பாதுகாக்கும் ஒரு அமைப்பு முறை தமிழகத்தில் இருந்தாலும் அந்தப் பகுதிகளுக்கு அவர்கள் செல்ல முடியாத ஒரு துரப்பாக்கியகரமான நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்குத்தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். வெளியூர்களுக்குச் சென்று குடும்பம் நடத்தும் நிலையில் அந்த பிரதேசத்தில் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கக் கூடிய இடங்கள் இல்லை. அவர்கள் மலைப் பகுதிகளில், தண்ணீர் இருக்கிற பகுதிகளில் வாழக்கை நடத்துகிற ஒரு அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலையைப் போக்க நம் அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை உதவி கோரும் முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கான ஒரு தீர்மானத்தை இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

கடந்த ஆண்டும் கடுமையானதொரு நிலைதான் ஏற்பட்டது. ஆனால் இன்றோ குடிநீர் பிரச்சனை பயங்கரமான அளவிற்கு விளையாடுகிறது. இன்று எங்கள் பகுதிகளில் கிணறுகளில் தண்ணீர் கிடையாது. அப்படி ஏதாவது ஒன்றிரண்டு கிணறுகளில் தண்ணீர் இருந்தாலும் அங்கு ஒரு குடம் தண்ணீர் இருப்பது பைசாவிற்கு விற்கக் கூடியவிலைத்தில், அப்படி மக்கள் வாங்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்க அரசு துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்று தமிழ்நாட்டில் வசதி படைத்தவர்கள் ஏராளமானவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்று பெரும் முதலாளிகள் கூட தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலிருந்து கூட நிவாரணத்திற்கான ஒரு நிதியைத் திரட்ட முடியும். சகல கட்சிகளும், அரசாங்கமும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தப்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1969 மார்ச் 31]

பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக நிதி வசதி படைத்தவர்களிடம் இருந்து ஒரு நிதி திரட்ட அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்தால் அதன் மூலமாகவும் சில பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும்.

மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் நிதி உதவி கேட்பது மட்டுமல்லாமல் உணவுப் பொருள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்பது மட்டுமல்லாமல் வெளி மாநிலங்களில், பஞ்சம் இல்லாத மாநிலங்களிடம் கூட இப்பிரச்சினைக்கு அவர்களிடம் உதவி கோருவதில் எந்தவிதமான தயக்கமும் நாம் காட்டக் கூடாது. இந்த தேசத்தில் எங்கேயாவது ஒரு இடத்தில் ஆபத்து அல்லது இயற்கையினால் கோளாறு ஏற்பட்டால் அத்தனை மக்களும் சேர்ந்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்ற ஒருமை பாட்டுடன் கூடிய அரசியல் வகையில் இருப்பதால் நம் தேசத்திலுள்ள அத்தனை மாநிலங்களிலிருந்து உதவி கோருவதில் தயக்கம் காட்டக் கூடாது. அந்த அளவிற்கு துரித நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே சர்வ கட்சித் தலைவர்களையும் கொண்ட, அரசாங்கத் தரப்பில் உள்ளவர்களையும் சேர்த்து ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி நிவாரண வேலைகளைத் துரிதமாக மேற்கொள்ள முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

விவசாயக் கடன்களைத் தள்ளி வைப்பதாக அதிகாரிகள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். உண்மையில் கொடுக்கக் கூடியவர்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொள்கிறோம். அப்படிக் கொடுக்க முடியாதவர்களிடம் ஜப்தி இல்லாத அளவில் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று மட்டும்தான் அதிகாரிகள் சொல்லியிருக்கிறார்களே தவிர அதிகாரிகள் கேட்கும்போது எதையாவது செய்து கொடுக்க முயற்சி செய்வார்களே தவிர மறுத்தால் என்ன செய்வார்களோ என்று பயப்படுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் சொல்வது என்னவெனில் பஞ்சம் என்று ஏற்பட்டால் கடன்கள் வசூலிப்பதைத் தள்ளிவைக்க வேண்டும், எந்தவிதமான வசூலும் இருக்காது என்று உறுதியாகக் கூறவேண்டும், அதுபோன்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும்.

அடிஷனல் செக்யூரிட்டி டிபாசிட்டை தள்ளி வைக்கவேண்டுமென்று கோரியோம். அதற்கு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் ஆறு தவணைகளில் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எப்படி அவர்கள் அதைக் கட்டுவார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சிறுக்கசிறுக அவர்கள் கஷ்டங்களைத் தீர்த்து அவர்கள் வாழ வழி செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, கூட்டுறவு பாங்குகளில் இருந்து கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை ஒவர் டிராப்ட் கடன்களாக இருந்தால் அதைக்கட்டி விடவேண்டுமென்று தீர்மானம் அரசாங்கத்தின் மூலம் இன்று சொஸைட்டிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அதை எப்படிக் கட்ட முடியும்.? அதையும் கட்டமுடியாது. ஆகவே, ஒவர் டிராப்பாக இருந்தாலும் சரி, எதுவானாலும் சரி அதைத் தள்ளிவைக்க உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கடன் அந்தக் கடன் என்றில்லாமல் சகல கடன்களையும் தள்ளி வைக்கவேண்டும்.

பல்லடம் தாலுக்காவில் கால்நடைகள் இப்போது கிடையாது. ஒவ்வொன்றாக எல்லாவற்றையும் இப்போது அவர்கள் விற்றுகிவிட்டது. அங்கு கிராமத்தில் ஒரு ஆயிரம் எருதுகள் இருந்திருந்தால் இப்போது 50 எருதுகளைத்தான் அங்கு காண முடியும். கால்நடைத் தீவனத்திற்காக அரசாங்கம் ரூ. 120 கொடுக்கிறார்கள். அது போதாது. ஆகவே அரசாங்கம் நிவாரணமாகவும், கடனாகவும் கொடுத்து கால்நடைகளைப் பாதுகாப்பதில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்று கிராமமக்களுக்கு வேலை கிடையாது. வேலையில்லாமல் அவர்கள் எப்படி வாழ முடியும்? அதற்கு அங்குள்ள அதிகாரிகள், எப்படியாவது பிழைத்துக்கொள்வார்கள் அதற்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஜனங்களின் நிலையோ மிகக் கஷ்டம். அவர்கள் வாழ முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே

1969 மார்ச் 31]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

கிராமங்களில் கஞ்சித் தொட்டிகள் ஏற்படுத்தி வைக்கவேண்டும். கஞ்சித் தொட்டி வைப்பது கேவலமாகக் கூட இருக்கலாம். அங்குள்ள மக்கள் ஒரு நாளைக்கு ஒரு வேளை உணவு கூட இல்லாமல் இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு வேளையாவது உணவு கிடைக்குமா என்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலையும் இல்லை, சாப்பாடும் இல்லை. ஆகவே என்ன செய்வது என்றிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் கிராமங்கள் முழுவதும் கஞ்சித் தொட்டிகளை ஏற்படுத்தி ஹரிஜனங்களைப் பாதுகாக்கிற அளவிற்கு நிலையை உருவாக்கிக் கொடுக்கவேண்டும். அதைச் செய்யாமல் இருந்தால் அனேகம் மக்கள் மடிந்திருக்கிற நிலைக்குப் போய்விடும். 1953-ல் ஒரு பஞ்சம் வந்தது என்று சொன்னார்கள். அப்படிப் பஞ்சம் வந்ததும் பல்லடம் பிரிக்காவில் கஞ்சித் தொட்டிகளை ஏற்படுத்தினார்கள். இப்படி ஏற்படுத்தி பாதுகாப்புக் கொடுத்தார்கள். அதைவிட கொடுமையானதொரு சூழ்நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நாம் பஞ்சப் பகுதிகளில் உள்ள மக்களுக்கு உணவு அளிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் நிலைமை என்னவாகும் என்பது பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே ஹரிஜனங்களைப் பாதுகாக்கும் முறையிலே கஞ்சித் தொட்டிகள் ஏற்படுத்தி அந்தப் பிரதேச மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சம் வந்த காலத்தில் யாரும் கடன் கொடுப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்கு, பஞ்சம் வந்த காலத்திலும் எங்குதே கடன் கிடைக்காது. ஆகவே அரசாங்கத் துறையிலே பாங்குகள் ஏற்படுத்தி அந்த பாங்குஸ் மூலம் பஞ்ச காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குவது அல்லது உதவிகள் வழங்குவது என்ற முறையிலே அந்த பாங்குகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வோமானால் காலம் மாறும்போது அவர்கள் அந்தக் கடன் களைத் திருப்பிக்கட்டக் கூடிய முறையிலே அப்படிப்பட்ட பாங்குகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதை ஏற்பாடு செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்லடத்தில் மழை பெய்கிற கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் 1953-ல் எவ்வளவு பெய்ததோ அதில் 6 சதவிகிதம் 1968-ல் பெய்திருக்கிறது, அதில் 2 சதவிகிதம் 1969-ல் பெய்திருக்கிறது என்று விவசாய காலேஜ் லிருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கணக்கு கூறுகிறது. இப்படி குறைந்து குறைந்து பெய்து இன்று மழையே இல்லாத வறட்சிப் பகுதியாக ஆகிவிட்டது. இந்தப் பிரதேசங்களில் இன்று 200 அல்லது 300 அடி வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைப்பாது. அங்கு கிணறுகளுக்காக வழங்கப்பட்ட மூலங்கள், சர்க்கார் பணம் எல்லாம் வேஸ்ட். அங்கு நிரந்தரமாக மேலே தண்ணீர் பாய்கிற அளவிற்கு ஒரு விமோசனம் ஏற்படவில்லை என்றால் அந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணமுடியாது. ஆகவே லோயர் பவானி திட்டம் மூலம் அப்பகுதிகளுக்குப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது அவனாசி மட்டும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அத்திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு மூன்று மாதங்களுக்காவது குளம் குட்டைகளில் தண்ணீர் தேங்கியிருக்கும்படி செய்தால்தான் நிலைமை சீரடையும். ஆகவே அதை விஸ்தரிக்கவில்லை என்றால் எங்கள் பகுதிகளைப் பாதுகாக்க முடியாது. ஆகவே எங்கள் பகுதிகளில் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை, ஏற்படுத்தும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசாங்கம் பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களுக்காக மிகவும் அக்கறையோடு செயல்படுகிறது. ஆனால் அதிகாரிகள், பஸ்களில் கூட்டம் குறையவில்லையே சினிமாக் கொட்டகைகளில் கூட்டம் குறையவில்லையே என்று சொல்கிறார்கள். நகரப்புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கும் கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. நகரங்களில் எப்படியாவது வேலை கிடைக்கும் வேலை செய்தால் கூலி கிடைக்கும். ரேஷன் வசதியும் இருக்கிறது. ஆகவே பஸ்களில் கூட்டம் இருக்கலாம்.

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1969 மார்ச் 31]

சினிமாக்கொட்டைகளில் கூட்டம் இருக்கலாம். ஆனால் கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு அப்படி என்ன வேலைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

எப்பொழுதாவது ஒரு காலத்தில் போட்ட ஒரு சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு இப்படிப் பார்ப்பது சரியல்ல. நாம் அந்த நிலையிலே இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் முறையிலே, கிராமத்திலுள்ள மக்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலே நிவாரண நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். மத்திய சர்க்காரோடு, சேர்ந்து மாநில அரசாங்கம் நிச்சயமாக எந்தெந்த துறையிலே செயல்பட்டு இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டு நல்வழி செய்ய முடியுமோ அதைச் செய்ய முயற்சி யெடுத்தால் அதற்கு நாங்கள் பூரணமான ஒத்துழைப்பைக் கொடுப்போம் என்று கூறி இத்துடன் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் முழுமனதோடு வரவேற்று ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முன் வருகிறேன். இன்று நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி, இதற்கு முன்னால் 20 வருஷ காலமாக ஏற்படாத ஒரு பெரிய நெருக்கடி. இதைப் போக்குவதற்கு நாம் சகல கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் முழுமனையாகச் சேர்ந்து செயல்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த நெருக்கடியில், இன்று நம்முடைய மாநிலத்தில் பெரும்பாலான மாவட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் கோயிலப்பட்டி தாலுக்கா, சங்கரன் கோயில் தாலுக்கா நாங்குநேரி தாலுக்காவில் பெரும்பகுதி மிகவும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, தென்காசியில் ஒரு பகுதி பாதிக்கப் பட்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட பகுதிகளில், பல கிராமங்களில், குடி தண்ணீர் கூட இல்லாமல், குடிதண்ணீர்ருக்காக பல இடங்களுக்கு அலைவ வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஆடு, மாடுகளை சாகாமல் பாதுகாக்க முடியுமா என்ற நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதே நேரத்தில், அடுத்த ஆண்டிலும் பருவமழை பொய்த்துவிட்டால் விவசாயத்தை எப்படிச் செய்வது என்ற பயங்கரமான நிலை இருக்கிறது.

குறிப்பாக, நம் நோக்கம், நம் கவனமெல்லாம் நஞ்சைப் பகுதிகளில், வறண்டுவிட்ட பகுதிகளில் தான் அதிகமாகச் செல்கிறதே தவிர, புஞ்சைப் பகுதிகளில் மழை இல்லாமை மற்றும் பல்வேறு காரணங்களால் புஞ்சைப் பகுதிகளில் பஞ்சமாக ஏற்பட்டாலும் கூட நம்முடைய கவனம் அங்கு அவ்வளவு வருவதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, புஞ்சைப் பகுதிகளில் தொடர்ந்து இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாகப் பருவமழை இல்லாததனால் பாதிக்கப்பட்டு, இப்போது கடுமையான, கோரமான நிலை அங்கிருந்து கொண்டிருக்கிறது. குடிதண்ணீர் கிடையாது, ஆடுமாடுகளைப் பாதுகாக்க முடியவில்லை. வாங்கிய கடன்களை, சர்க்கார் கடன்களோ அல்லது சர்க்காருக்குச் செலுத்த வேண்டிய வரிகளோ, அல்லது தனியாரிடத்தில் வாங்கிய கடன்களோ அதனைக்கும் இன்றைய தினம் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, புஞ்சைப் பிரதேசங்களின் வரிசை வஜா செய்யவேண்டும், கடன்களை ஒற்றிவைக்க வேண்டுமென்று வலுவான கோரிக்கை இருக்கிறது. குறிப்பாக, இன்று நாம் வரி வசூல் செய்யும் நேரத்தில், மெதுவாக வசூல் செய்யும் நிலையில் இருந்தால் போதும் என்றிருப்பதைவிட அறவே கூடாது என்று செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், சாதாரண மக்கள் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலை இருக்கும். சில வசதி படைத்தவர்களைத் தவிர, மற்றவர்களிடம் வசூல் செய்துவிடுவார்கள். ஆகவே, உண்டியாகப் பஞ்சப் பகுதிகளுக்கு நிவாரணம் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய மாநில அரசு மட்டும் இதைத் தடுக்க முடியாது. மத்திய அரசிடம் முதலமைச்சரவர்கள் வற்புறுத்திக் கேட்கவேண்டும். 20 கோடி ரூபாய் அளவிலே இந்தப் பஞ்சத்தைத் தடுப்பதற்கு முயற்சித் தால் தான், எதிர் காலத்திலே இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வந்தாலும் தாக்குப் பிடிக்க முடியும். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து 15 கோடி

1969 மார்ச் 31]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

ரூபாயைப் பெற்று, மாநில சர்க்கார் 5 கோடி ரூபாயைப் போட்டு, பஞ்சத் தடுப்புத் திட்டத்தை உருவாக்கி, பஞ்சநிலைமை ஏற்பட்டுள்ள அத்தனையிடங்களிலும் உள்ள மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக்கு வழிசெய்தால்தான் இடைஞ்சல்களைப் போக்க முடியும். குடிதண்ணீர் இல்லாத கிராமங்களுக்கெல்லாம், உடனடியாக அந்த இடங்களை மிகுந்த அவசர காரியமாக எடுத்துக் கொண்டு, கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதோ அல்லது புதிதாக கிணறுகளை வெட்டுவதற்கோ உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள மக்கள் மழையில்லாவிட்டால் வேறு இடங்களுக்குப் போகும் நிலையிருந்தது. ஆனால் இந்த ஆண்டு வேறு எங்கு போனாலும்கூட பிழைக்க முடியாத அளவிற்கு இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற வேறு பல மாவட்டங்களுக்கு, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்ட மக்கள் சென்று பிழைப்பார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு அங்கும் பஞ்சம். எனவே, மக்களை வெளியே விடாமல் அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள மக்கள் அங்கங்கேயே பிழைப்பதற்கு, கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவது அல்லது கால்வாய்களைச் சீர் செய்வது அல்லது புதிய கிணறுகளை வெட்டுவது அல்லது ரோடுகளைப் போடுவது போன்ற பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு உடனடியாக வேலைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்று, நம்முடைய கிராமங்களிலே உணவுப் பொருள்கள் கிடைக்காத ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, நிவாரணக் கடைகளை ஆரம்பித்து, அரிசியாகவோ அல்லது வேறு பல தானியங்களாகவோ, சோளமாகியிருந்தாலும் நிவாரணம் அளிக்கும் முறையில், நியாயவிலைக் கடைகளை ஆரம்பித்து, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நியாயமான விலையில் உணவுப்பொருள்கள் கிடைக்க உடனடியாக நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சர்வ கட்சிக் குழுக்களை அமைத்து, பஞ்சத்தை தடுப்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு சர்வகட்சிக் குழுக்கள் அமைத்து, அதில் அதிகாரிகளையும் இணைத்து, நிவாரண வேலைகளைத் துவக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்று வசூல் செய்யக்கூடிய கடன்களை, சர்க்கார் கடன்களோ அல்லது எந்தக் கடன்களோ அவைகளை ஒரு வருஷத்திற்கு வசூல் செய்யாமல் உடனடியாக ஒற்றி வைக்க வேண்டும். அப்படி ஒற்றி வைக்கும் கடன்களை, வாங்கக்கூடிய கடைசித் தவணையின்போதுதான் வசூல் செய்ய வேண்டும். இப்போது ஒற்றி வைக்கும் கடனை அடுத்த ஆண்டே சேர்த்து வசூல் செய்யத் தேவையில்லை. இப்பொழுது இந்த ஆண்டு ஒற்றி வைத்துவிட்டு, அடுத்த ஆண்டு அதனையும் சேர்த்து வசூல் செய்தால் கஷ்டமான நிலை ஏற்படும். எனவே, ஒற்றிவைத்த கடனை, 10 ஆண்டுகள், 11 ஆண்டுகள் கழித்து, கடைசித் தவணை வசூல் செய்யும் போது வசூல் செய்யக்கூடிய நிலையிலே இந்த ஆண்டு கடன்களை ஒற்றி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கூட்டுறவுக் கடன்கள் நாம் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தக் கடன்களை வசூல் செய்யும் நேரத்தில், மகசூல் இல்லாத காரணத்தால் பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருப்பதால், குறுகிய காலக் கடன்களாக இருப்பதை, 3 ஆண்டு, 5 ஆண்டு மத்திய காலக் கடன்களாக மாற்றி அந்தத் தவணை முறையில் வசூல் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதோடு, புதிதாக இந்த ஆண்டு விவசாயம் செய்வதற்குப் புதுக் கடன்களைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

தனியார் கடன் கொடுத்திருப்பவர்கள் இந்த நேரத்தை, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, சாதாரண ஏழை எளியவர்களிடம் உள்ள நிலம், தோட்டம் ஆகியவைகளை ஜப்தி செய்யக்கூடிய

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1969 மார்ச் 31]

நேரத்தில், பறிமுதல் செய்யக்கூடிய ஆபத்திருக்கிறது. எனவே முன்னே கொண்டு வந்த கடன் நிவாரணச் சட்டத்தை இப்பொழுது கொண்டு வர வேண்டும். தவிர, தனியாரும் இந்த ஆண்டு கடன் வசூல் செய்வதை உடனடியாகத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

என்னுடைய கோயில்பட்டி வட்டாரத்தில் தொடர்ந்து ஒரு சில ஆண்டுகளாக வறட்சி, பஞ்சம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் தாலுக்காவில் கிரியாறு பாசன வசதி வந்தால் வசதியாக இருக்கும். அதைக் கொண்டுவருவதற்கு கேரள முதலமைச்சரோடு பேச்சு நடத்தி, அந்தத் திட்டம் விரைவில் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அந்த இடத்திலே பலவிடங்களில் 300 அடிக்குக் கீழே, பூமிக்குக் கீழேயிருக்கும் தண்ணீரை, சர்க்கார் முன்முயற்சி எடுத்து, சமுதாயக் கிணறுகள் போடுவதைப்போல், 300 அடிக்குக் கீழே இருக்கும் தண்ணீரை வெளியே கொண்டுவருவதற்கான திட்டத்தையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். ஏனென்றால், கோயில்பட்டி வட்டாரம் எந்தவிதமான பாசன வசதியும் அற்ற பிரதேசம். பூமியின் அடியிலுள்ள தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வகை செய்தால் அவர்கள் நல்ல நீர் வசதி பெற முடியும். அந்த முறையிலே அந்த வட்டாரத்திலே இரண்டு மூன்று இடங்களில் சர்க்கார் பண்ணைகளிலே போட்டிருக்கிறார்கள், விவசாயப் பண்ணையிலே. அதுமாதிரி, 300 அடிக்குக் கீழேயுள்ள தண்ணீரை போரிங் போட்டு, சமுதாயக் கிணறுகளுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

எல்லாவிதமான கடன்களையும் ஒற்றி வைத்து, எந்தவிதமான வசூலும் பஞ்சப் பிரதேசங்களில் செய்யக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளும், நம்முடைய மாநிலத்தில் எந்தெந்த இடங்களில் பஞ்சமாக இருக்கிறதோ அவைகளையெல்லாம், தைரியமாக, பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. க. ர. நல்லகிளவன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இன்றைக்குத் தஞ்சை மாவட்டம் நீங்கலாக எல்லாப் பகுதிகளிலும் பஞ்சம் பரவி இருக்கிறது. சமீப காலத்தில் இப்படி ஒரு ஜில்லா நீங்கலாக மீதி எல்லா மாவட்டங்களிலும் பஞ்சம் இருந்த சூழ்நிலை கிடையாது. இந்த வருஷம்தான் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஒன்று இப்போது புதிய அரசு இருக்கிறது. இரண்டாவதாக, இந்த அரசாங்கத்தில் கொள்ளை செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கைதான் ஜனங்களுக்கிடையே கிளர்ச்சியோ அல்லது பரபரப்போ இல்லாமல் பஞ்சத்தை சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் முதலமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு நான் இந்தப் பஞ்சத்தைப் பொறுத்த வரையிலும் உணர்கின்ற முறைகூட மாறுதலாக இருக்கிறது. அதாவது, எப்படி கிணறுகளிலே வெயில் ஏறி தண்ணீர் வற்றுகிறதோ அதைப்போலவே, உணர்கின்ற முறையில் மாறுதல் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நிதியாண்டு அறிக்கையில், இரண்டாண்டுகளாக மழை இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதற்கடுத்து, வருவாய்த்துறை அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த குறிப்பில் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் எவ்வளவு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு 35 லட்சம், வடார்க்காடு மாவட்டத்திற்கு 35 லட்சம் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திற்கு 10 லட்சம், தர்மபுரி மாவட்டத்திற்கு 10 லட்சம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு 8 லட்சம், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு 40 லட்சம் என்று உள்ள குறிப்பைப் பார்த்தோம். முதலமைச்சரவர்கள் கொடுத்திருக்கும் தீர்மானத்தைப் பார்க்கும்பொழுது அந்த நிலைமைகளை உணர்ந்து இன்னும் வேகமாகச் செய்ய வேண்டும்

1969 மார்ச் 31]

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

என்ற நிலைமை தெரிகிறது. இதை அனுசரித்து நாம் செய்ய வேண்டிய காரியமாக ஒன்றிரண்டை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

ஈர்பல் மாதத்தில் மழை பெய்தால் நமக்கு ஓரளவுக்கு ஆறுதலாக இருக்கும். இந்த மாதத்திலே அப்படி ஒரு சீலன். அப்படிப் பெய்தால் ஓரளவுக்கு ஆறுதலாக இருக்கும். இப்பொழுது ஒன்றிரண்டு இடங்களில் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். இன்னும் ஆரம்பித்ததாகத் தெரியவில்லை ஆகையால், நாம் திட்டவட்டமாக விரிவான நடவடிக்கைகளை எடுக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முற்
பகை
11-30

அதாவது, கோயம்புத்தூர், சேலம், தர்மபுரி, திருநெல்வேலியிலே ஒரு பகுதி, இராமநாதபுரத்திலே ஒரு பகுதி இவைகள் நிரந்தரமாக -பஞ்சப் பிரதேசங்களாக இருக்கின்ற காரணத்தாலே கடந்த காலத்திலே கூட அதைப்பற்றி உணர்ச்சிகள் குறைவாக இருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது மாநிலத்திலே பெரும்பகுதி பஞ்சத்தைக் கண்டுள்ளதனாலே, பஞ்சத்தை நிரந்தரமாக தவிர்க்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சர்க்காரினுடைய உணவு தானியங்களை மிக அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டுமது முக்கியம். எங்கள் மாவட்டக் கலெக்டர், மத்திய சர்க்கார் அதிகாரியிடத்திலே கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்கு மட்டும், பஞ்சத்தைத் தணிப்பதற்கு, அங்கே உள்ளவர்களுக்கு நியாய விலையிலே உணவு தானியங்கள் கொடுப்பதற்கு 2 லட்சம் டன் தேவையாகும் என்று கூறி இருப்பதாக நேற்று மாலை பத்திரிகையிலே படித்தேன். அப்படிப் பார்க்கும் போது, நிச்சயமாக 5 இலட்சம் டன் தவிர, இன்னும் ஒரு மாதம், 2 மாதம் போனால் இன்னும் அதிகமாகக் கேட்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். ஆகவே, நாம் கேட்பதை அதிகமாகவே கேட்டு வைக்க வேண்டும். ஒன்று, தொகையைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்று தற்காலிகமாக பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக உதவ வேண்டும், இரண்டாவதாக, நிரந்தரமாக அது உதவவேண்டுமென்ற நிலையிலே 5 இலட்சத்திலிருந்து 10 இலட்சம் வரை அதிகமாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒதுக்க வேண்டும். இன்று தஞ்சாவூர், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலே ஓரளவுக்கு மழை பெய்திருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களிலே மழை இல்லை. அங்கு இருக்கக் கூடிய நீர்ப்பாசன வசதிகளிலே கூட ஒரு பகுதி பாய்ந்தும் ஒரு பகுதி காய்ந்தும் கிடைக்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்றைக்கு வைகை, பவானி பகுதியிலே ஒரு பகுதிதான் பாசன வசதி பெற்றிருக்கிறது. மற்றப் பகுதிகள் பஞ்சப் பிரதேசமாக இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, இதைக் கவனத்திலே வைத்துக்கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். எப்படி கோயம்புத்தூருக்கும் சென்னைக்கும் படி அரிசி திட்டம் இருக்கிறதோ அதைப் போல் மிக மோசமாக, பஞ்சம் தாக்கியுள்ள பகுதிகளிலே ஜனங்களுக்கு வாங்கும் சக்தி இல்லை. ஏனென்றால் வேலை கிடையாது, விவசாயம் கிடையாது. பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் ஆரம்பமாகவில்லை, ஆகவே அங்கும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். மதிப்பிற்குரிய குமாரசாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், மக்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. அவர்களிடம் பணம் கிடையாது. உணவு தானியத்தைக் கூட வாங்குவதற்குச் சக்தி உள்ளவர்களா என்று பார்க்க வேண்டும். படி அரிசியோ அல்லது கம்போ, சோளமோ, ராகியோ எதுவாயிருந்தாலும் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு அரிசியைப் பொறுத்த வரையிலும் பர்மாவோடு மாத்திரம் அல்ல, இந்திய சர்க்காரோடு தொடர்பு கொண்டு—தாய்லாந்தில் அரிசி அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்—அங்கிருந்து அரிசி பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

குடிநீர்த் திட்டங்களை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். சுகாதார அமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஆகவே அதைச் சொல்கிறேன். பெருந்திறை, சென்னிலை, இன்னும் 20, 30 குடி நீர் திட்டங்கள் அரசினுடைய கையிலே இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். காரி

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

[1969 மார்ச் 31]

களைப் பொறுத்த வரையில், ஃபையர் சர்வீஸ்களிடம் ஒன்றிரண்டு லாரிகளை வைத்துவிட்டு, காவேரி போன்ற ஆறுகளில் லிருந்ததெல்லாம் தண்ணீர் ஏற்றி, நீண்ட தூரத்தில் உள்ளவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். பல இடங்களிலே ஒரு குடம் தண்ணீர் 10 பைசா, 20 பைசா, 30 பைசா என்றெல்லாம் விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் சில மாதங்கள் போனால் எப்படி யிருக்கும் என்று சொல்ல முடியவில்லை.

சர்க்கார் கடன்கள் ஒத்தி வைக்கப்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அது கூட்டுறவுக் கடனாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய கடனாக இருந்தாலும் சரி ஒத்தி வைக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. சிறு நிலச் சுவான்தார்கள், ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர், 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடம் ஏராளமாகக் கடன் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அந்தச் சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னபடி, கட்டாயப்படுத்தி வசூல் செய்தால் அவர்கள் சொத்து, சுதந்திரங்களை விட்டு விட்டுப் போவதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை. 1936-ம் ஆண்டிலே எப்படி கடன் ஒத்திவைப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டதோ அதைப்போல நீண்ட காலத்திற்கு அல்ல, நான் சொல்வது எல்லாம் கொஞ்ச காலத்திற்கு ஓராண்டு காலத்திற்கு கடன்களை ஒத்தி வைக்கக்கூடிய நிலையிலே ஓர் அவசரச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவர வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எரி, குளங்களை நிவாரண வேலைகளில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எரி, குளங்களைச் செப்பணிடுவது, ரோடுகள் போடுவது, சல்லிகள் உடைப்பது இவைகளை யெல்லாம் செய்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் கஞ்சித் தொட்டிகளை இவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வரக்கூடாது. அதைக் கொஞ்சம் தள்ளி வைத்து, வேலையைக் கொடுத்து, அதன் மூலமாக ஜனங்கள் உணவு தானியத்தை வாங்குகிற நிலைமையை உண்டாக்குகிற அளவுக்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். பிறகு, தேவைப் பட்டால், கஞ்சித் தொட்டிகள் வைக்க வேண்டும்.

இந்த நேரத்திலே மத்திய அரசாங்கம் அனுதாபம் உள்ளவர்களாகவும் பரிவு உள்ளவர்களாகவும் இருக்கிற காரணத்தாலே, நதிகளை நிரந்தரமாக இணைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்த நேரத்தில் இந்தியாவில் வட பகுதிகளிலே இருக்கக் கூடிய ஆறுகளையும், தென் பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய ஆறுகளையும் இணைத்து தமிழ்நாட்டிற்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே பழைய பாதையிலேயே, காவேரி பாசனத்திலே, பவானி பாசனத்திலே, அமராவதி பாசனத்திலே, பெரியாறு பாசனத்திலே ஒவ்வொரு க்யூசெக்ஸ்ஸுக்கும் 25,000 ஏக்கர் பயிரிடக் கூடிய முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த முறையை மாற்றி ஒவ்வொரு க்யூசெக்ஸ்ஸுக்கும் 50,000 ஏக்கர் பயிரிடக்கூடிய முறையைக் கொண்டு வந்தால், 2 இலட்சம், 3 இலட்சம் ஏக்கர்களுக்குப் புதிதாக தண்ணீர் கொடுக்க முடியும்.

கடைசியாகச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், ஓரளவுக்கு மழை வருவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். மாநில மக்களிடத்திலே மரம் வைப்பதற்கான உணர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒரு காலத்திலே செய்யப்பட்டது. ஆனால் மக்களிடத்திலே எடுபடவில்லை. இன்றைக்கு ஜனங்கள் எல்லாம் ஏராளமாகப் பெருகிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, குடியிருப்பு வசதி, மற்ற வசதிகளுக்காக காட்டிலுள்ள மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டு வருகின்றன. நீலகிரி காடுகளிலும் மரங்கள் வெட்டப்பட்டன. இதை யெல்லாம் ரூபகத்திலே கொண்டு எல்லா இடங்களிலும் மரங்களை வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

1969 மார்ச் 31]

[திரு. க. ர. நல்லசிவன்]

ஒன்றே ஒன்று சொல்லி முடித்துவிடுகிறேன். அரசாங்கம் செலவுசெய்து பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பிறகு பரிசீலிக்கும்— ஆனியாறு போன்ற திட்டங்களுக்காக கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்து நிறைவேற்றுகிறார்கள். இதைப் பேசும்போது விவசாயிகள் என்னைத் தாக்குவார்கள், திட்டவார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நிச்சயமாக உணவு தானியப் பயிர்களை இவ்வளவைத்தாக வேண்டும் என்று சொல்லவேண்டும். கரும்போ, மற்றவைகளோ அதிகமாகப் பயிரிடப்படுகிறது. இவ்வளவு உணவு தானியங்களைப் பயிரிடவேண்டும். மற்றவைகளை இவ்வளவு தான் பயிரிடலாம் என்று ஒரு சட்டத்தைப் கொண்டுவந்தால் கூட நான் நினைக்கிறேன்— இதற்கு எதிர்ப்பு வந்தால் கூட சமாளித்துக்கொள்ளலாம்., அப்படி ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் தான் நிச்சயமாக நம்முடைய மாநிலம் தன்னிறைவு உடைய மாநிலமாகவும் பஞ்சம் வந்தால் கூடச் சமாளிக்கக்கூடிய மாநிலமாகவும் இருக்கும். எங்கெல்லாம் முடியுமோ, அங்கெல்லாம் கரும்பு, கடலை, மஞ்சள் மற்றுமுள்ள வியாபாரப் பொருள்களைப் பயிர் செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு சர்க்கார் சமாதானம் சொன்னாலும் கூட, சர்க்கார் கொடுக்கிற விலையானது, போதுமானதாக இல்லை, இலாபகரமானதாக இல்லை, கட்டுப்படியாகக் கூடியதாக இல்லை. ஆகவே, ஜனங்கள் வியாபாரப் பயிரைச் சாகுபடி செய்கிறார்கள். இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு வியாபாரிகள் தங்கள் சொந்த நிலத்திலே இரப்பம் அடையாமலிருக்க சர்க்கார் பாசனம் செய்யக்கூடிய பகுதியிலே, இவ்வளவு தான் வியாபாரப் பயிர்கள் செய்யவேண்டும், இவ்வளவாவது உணவுத் தானியங்களைப் பயிர் செய்யவேண்டும் என்ற சட்டத்தைத் தயவு செய்து ஓராண்டு காலத் திற்குள் கொண்டு வரவேண்டும். எங்களுடைய முழு ஆதரவைக் கொடுத்து, முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், கேட்டிருக்கிற அரிசி போதுமானதாக இல்லை. பணம் கூட அதிகமாக இல்லை. 10 கேட்பால் 5 தான் கிடைக்கும். ஆகவே, தயவுசெய்து முதலமைச்சர் அவர்களை நான் 5-ஐ 10 ஆக்க வேண்டும். 10-ஐ 20 ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் முன்பு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள தீர்மானத்தை மன நிறைவுடன் ஆதரித்து, தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் என் கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் படித்த இலக்கியங்களிலே, 12 ஆண்டுகள் தொடர்ந்து மழை பெய்யவில்லை என்றால், பஞ்சம் என்று வந்திருக்கிறது. ஆனால், ஓராண்டு பருவ மழை பெய்ய்த்த அளவிலே, உலகத்துக்குத் தெரிகிற அளவிலே பஞ்சத்தைப் பற்றிப் பேச வேண்டிய நிலையில் தமிழ்நாடு இருக்கிறது. ஆகையால், இது பொய் அல்ல, மிகை அல்ல, ஏற்கனவே பஞ்சத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதற்கு இது சான்றாக இருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த பஞ்சம் கூடுதலாகிவிட்டதால், குமுறல் அதிகமாக இருக்கிறது.

சோதனை வரும்போதுதான் நமது அரசினுடைய பொருளாதார நிலை எவ்வளவு பலவீனமாக இருக்கிறது, நம்முடைய பொருள் வளத்தை நாடு எவ்வளவு அதிகம் பெருக்கிக் கொள்ள அவசியமிருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. ஓராண்டு பருவ மழை பெய்த்து, பஞ்சம் என்றவுடனே, நிவாரணத்தின் ஆரம்ப வேலைகளுக்காக, அதுவும் குடி தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க, 1,500 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ளவர்களுக்கு மணுப் போட்டுள்ளோம். அதைப் பார்த்து, பிரதமர் அவர்கள் ஐந்து வார அவகாசத்திற்குப் பிறகு வந்து பார்ப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்கு இரண்டு வார அவகாசத்திற்கு முன்பு ஒரு நிபுணர் குழு வந்து பார்வையிட்டுள்ளது. அது என்ன முடிவு செய்திருக்கிறது என்று தெரியாமல் தவிக்கிறோம்.

[திரு. ம. பொ. சிவசுப்ரமணியம்]

[1969 மார்ச் 31]

உருவாகியிருக்கிற சூழ்நிலையைப் பார்க்கிறபோது, பஞ்சத்தை விடவும் பயங்கரமாக இருக்கிறது. நமக்கு இருக்கிற அரசியல் சூழ்நிலை என்பதையும் நான் நினைப்பூட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைப் பற்றி எல்லோரும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவற்றையே நான் திரும்பவும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்பவில்லை. பலவினப் பகுதிகளுக்கு, பலவின ஜீவனங்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குவதில் அரசு முதலில் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக, தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தின் விளைவாக முதலில் பாதிக்கப்படுவது கால்நடைச் செல்வம் என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். கால்நடைச் செல்வம் பாதிக்கப்பட்டால் மிகப் பயங்கரமான நிலை ஏற்படும். மகிளையை வாழ்க்கை அதனால் பாதிக்கப்படும். உழவுத் தொழில் போன்ற மற்ற தொழில்களும் அதனால் பாதிக்கப்படும். ஆகவே, கால்நடைகளுக்குப் போதுமான அளவு தண்ணீர் கிடைக்க அதிகக் கவனம் செலுத்தி, அதற்கு முதல் முக்கியத்துவம் தரவேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தண்ணீர்ப் பஞ்சம் இல்லாத காலத்திலேயே, பல நூற்றாண்டு காலமாக, அரிசன மக்களுக்குத் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் உண்டு. அவர்கள் எல்லா இடங்களுக்கும் போய் குடி நீர், குளி நீர் எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்படாத நிலை இருக்கிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில், அரிசன மக்களுக்கு எல்லா உரிமைகளும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அகில உலகம் அறியும். என்றாலும் கூட, சமுதாயத் திணுள்ள சாதிக் கொடுமை—கிராமங்களிலுள்ள சாதிக் கட்டுப்பாட்டின் வலிமை—காரணமாக, அவர்களுக்கு இன்னும் சத்தமான தண்ணீர் கிடைக்காத நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, தண்ணீர் வழங்கு கிறபோழுது, பலவினப் பகுதிகள் சேர்க்கப்பட்டு, சேரிப் பகுதிகளின் மீருந்த அக்கறை கொண்டு, அரிசனங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்க அரசு வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் சென்னை மாநகரையும் பார்க்க வேண்டும். அது பலவினப் பகுதி இல்லை என்று வைத்துக் கொண்டாலும் கூட, மிகவும் அவசியமும் அவசரமுமான தொழில் நிறுவனங்களைக் கொண்ட பகுதி சென்னை மாநகரம். கனம் அங்கத்தினர் இராசரத்தினம் தனது பூவிருந்தவல்லித் தொகுதி பற்றியும் சொல்லுமாறு என்னைப் பார்க்கிறார். சென்னை மாநகரத்தைப் பற்றியும் சென்னை மாநகரத்துச் சுற்றுப் புறப் பகுதிகளைப் பற்றியும் அரசு விசேஷ அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர்களிலே யாரும் சென்னை மாநகரத்தைப் பற்றிப் பேசாததால், இங்கே ஒருவேளை, பஞ்சப் பிரச்சினை இருக்கிறதோ, இல்லையோ என்ற ஐயம் கூட ஏற்படக்கூடும் ஒன்று நான் திரும்பவும் சொல்லுகிறேன். சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், அவை விசேஷப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தின் பயங்கரமான தன்மையை மனதில் கொள்ள வேண்டும். மற்றவை கூடுதலோ குறைவோ எப்படி இருந்தாலும், இதை விசேஷப் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் காரணம், இங்கே நான்தோறும் இலட்சக்கணக்கான மக்கள், “ஃப்ளோட்டிங் பாபுலேஷன்” என்ற முறையில், வருவதும் போவதுமாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, சென்னை மாநகரின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையை ஒரு விசேஷப் பிரச்சினையாக நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இராஜ்யத் தலைநகர மாவட்டமான சென்னையை மற்ற மாவட்டங்களோடு ஒன்றாகக் கணக்கு எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. எல்லா மாவட்டங்களுக்கும்மாகக் கடமையாற்றுகின்ற அலுவலகங்களும், அரசின் துறைத் தலைமை அலுவலகமும், எல்லா மாவட்டங்களிலிருந்தும் வந்து போகிற மக்களுக்கு உணவு கொடுக்கின்ற உணவுச் சாலைகளும் (ஓட்டல்ஸ்) சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதி

1969 மார்ச் 31]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

களுக் கெல்லாம், அந்தத் துறைகளுக் கெல்லாம், அந்த அலுவலகங் களுக் கெல்லாம் குடிநீர் கொடுப்பதைப் பொறுத்து இருக்கிறது, நேரத் தோடு கடமையாற்றுகிற பொறுப்பை நிர்வகிக்கும் சென்னை மாநகரத் தின் வாழ்வு என்பதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இன்னொன்றும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பஞ்ச நிலைமை எவ்வளவு நாள் நீடிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. ஊளிகளுக்கும் கல்லூரிகளுக்கும் விரைவிலே விடுமுறை விடப்படா மென்றாலும், பஞ்ச நிலைமை நெடுங்காலம் நீடிக்குமென்ற அச்சம் பற்றி இந்தத் தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சுகாதாரமற்ற நீரை, சுத்தமற்ற நீரை, குடித்து நம் குழந்தைச் செல்வங்கள் பாதிக்கப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்படக் கூடாது. மக்களுக்குக் குடிநீர் கொடுப்பதில் அரசு மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளும் அதே நேரத்தில், பள்ளிக் குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்தைக் காப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். புழுவேரித் தண்ணீர் சென்னை மாநகரத் திற்குப் போதுமானதாக இல்லை. எந்தக் காலத்திலும் தண்ணீர்ப் பஞ்சம் வரக்கூடிய நிலையில் தான் சென்னை மாநகரம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கமிஷனர் கூட, ஒரு முறை, “மக்கள் வெளியேறக்கூடிய நிலை கூட ஏற்படலாம்” என்று கூறியிருக்கிறார். பம்பாயில் பயங்கரமான குடிநீர்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டபொழுது, மக்களில் சரிபாதி பேர் நகரிலிருந்து வெளியேறி விடவேண்டும் என்ற உத்தரவு போட்டார்கள். சென்னை மாநகரத்தில் உள்ளவர்கள் இராஜ்யம் முழுவதுமுள்ள மக்களுக்குக் கடமையாற்றக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். நேரத்தோடு மக்கள் வெளியேறக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். நகரத்தைவிட்டு மக்கள் வெளியேற வேண்டும் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், இராஜ்யம் முழுவதும் அதனால் பாதிக்கப்படும் அபாயம் இருக்கிறது. சென்னை மாநகரிலுள்ள தொகுதிகளின் ஒன்றிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு பிரதிநிதி என்ற முறையில் நான் கடமையைச் செய்யவேண்டியவன் என்பது மட்டு மல்ல; நகரத்தின் பிரச்சினைகளை உண்மையாக உணர்ந்தும் சொல் கிறேன். அதிரஷ்டவசமாக, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை மாநகரத் தொகுதி ஒன்றிலிருந்துதான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். அமைச்சர்களில் மிகுதியானவர்கள் சென்னை மாநகரத் தொகுதிகளி லிருந்து தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், சென்னை மாநகரத்தின் நிலைமையை அவர்கள் முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

குடிநீரைப் பற்றி இலக்கியத்தில் ஒரு பாட்டு வருகிறது. கடல் நீர் உப்பு நீரானாலும், கடலருகே ஊற்றுப்பெருக்கெடுத்தால் உண்ணீரும் ஆகிவிடும் என்பது அந்தப் பாட்டு. கடற்கரையை ஒட்டிய பிரதேசங் களில் உண்ணீர் நமக்குக் கிடைக்கும் என்ற நிலை இருப்பதனால், சென்ற இரண்டாவது மகா யுத்தங்களின்போதுகூட, கடல் அருகே கிணறுகளைத் தோண்டி, குடி நீர் எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கடல் அருகில் எந்தத் தூர அளவில் குடிநீர் கிடைக்கிறதோ, அந்த அளவில் குடிநீர் எடுக்க ஏற்பாடு செய்வது இந்த அரசின் பொறுப்பு.

மற்ற அங்கத்தினர்கள் சொன்னதைப் போல் நானும் சொல் கிறேன். பஞ்சப் பிரச்சினையில், ஜீவ நதி இல்லாத நம்முடைய இராஜ்யப் பிரச்சினையில் எப்பொழுதும் நாம் எச்சரிக்கையாக இருப்பது நல்லது. நாடு முழுதும், எந்தச் சமயத்திலும் யுத்தம் மூளலாம். படை யெடுப்பு ஏற்படலாம் என்று எதிர்பார்த்து, இராணுவங்களை வைத்துக் கொண்டு, அதற்காகப் பணம் செலவழித்து வருகிறோம். அதைப் போல, பஞ்சம் எப்பொழுதும் வரக்கூடும் என்று எதிர்பார்த்து நம்முடைய நிவாரண ஏற்பாடுகள் நிரந்தரத் தன்மை பெற்றவையாக இருக்கவேண்டும். அதிலும், சென்னை நகரத்திற்கான ஏற்பாடுகள் நிரந்தரத் தன்மையுள்ளவையாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் வேண்டிக்கொள் கிறேன். இதினுள்ள அபாயத்தை சிந்தித்துப் பார்த்துத் தான் சொல்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1969 மார்ச் 31]

கிறேன். இந்தப் பாதாகாப்பு ஏற்பாடுகளுக்குக் கொஞ்சம் பணம் வீணாக, கூடுதலாகச் செலவழிந்தாலும், அவை நிரந்தரத் தன்மை உள்ளனவாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்ச நிவாரணத்திற்குப் பல கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறபோது, ஊழல்கள், ஊதாரித்தனம் ஏற்பட்டு, இடையிலிலுள்ள சில கொள்ளைக் காரர்கள் பணத்தைக் கொள்ளையடிக்க முன்படுவார்கள். அந்த மாதிரி நிலை, பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்குப் பணம் செலவழிக்கப்படும்பொழுது ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும்.

பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக நாம் மத்திய அரசிடம் பணம் கேட்டிருக்கிறோம். ஆந்திராவுக்கு 12 கோடி ரூபாய் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தோம். பஞ்ச நிவாரணத்திற்காக ஜீவநதி ஓடுகின்ற அந்த இராஜ்யத்திற்கு அவ்வளவு பணம் தரப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே “பஞ்சப் பிரதேசம் எது”? என்று தேட வேண்டும். ஆந்திராவுக்குக் கொடுப்பதை நான் குறை கூறவில்லை. தமிழ்நாட்டின் நிலை அப்படி இல்லை. பஞ்சத் தால் பாதிக்கப்படாத பகுதி எது என்று தேடிப் பார்க்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. பெரிய ஜீவ நதி எதுவும் நம் இராஜ்யத்தில் இல்லை. 12 கோடி ரூபாயில், மூன்றில் இரண்டு பங்கு பணம் இலவசமாகத் தரப்பட்டுள்ளது ஆந்திராவுக்கு. மைசூருக்கு பத்து கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகைச் செய்திகள் கூறுகின்றன. ஜீவநதியான காவேரியைப் பெற்றுள்ள மைசூருக்கும், கிருஷ்ணை, கோதாவரியைப் போன்ற ஜீவ நதிகளைப் பெற்றுள்ள ஆந்திராவுக்கும் பத்து கோடி ரூபாயும், பன்னிரண்டு கோடி ரூபாயும் ஏற்கெனவே பஞ்ச நிவாரணத்திற்குக் கொடுத்தாகிவிட்டது. தமிழ் நாட்டிற்கு இன்னும் வரவில்லை பிரதமர். ஏப்ரல் மாதம் 19-ம் தேதி வரப் போகிறார். இடைக் காலத்தில் நம்மைக் கடவுள் தான் காப்பாற்ற வேண்டும். நம்முடைய கால்நடைச் செல்வங்களையும் குழந்தைச் செல்வங்களையும் நம்முடைய நாட்டையும் கடவுள் தான் காக்க வேண்டும். ஜீவ நதி இல்லாத நம் இராஜ்யத்திற்கு பஞ்ச நிவாரணத்திற்கு நிதி கிடைப்பதற்கு ஏதோ இவ்வளவு தாமதம்? “ராஜாங்கம் போனாலும் ராஜநடை போகாது” என்ற போக்கு தான் நிலவுகிறது. நான் குற்றம் சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம். நிவாரணம் அவசரமாகத் தேவை என்பதை எடுத்துக் கூறக் கருமைப்பட்டிருக்கிறேன். பிரதமர் இங்கே உடனடியாக வருவதற்குத் தவறிவிட்டார்.

இன்னொன்றையும் சொல்லி நான் முடிக்கிறேன். சென்னையிலேயும், மற்ற இடங்களிலேயும் உள்ள நிலைமைகளை யெல்லாம் பார்க்கிற பொழுது, நிவாரண வேலைகளுக்காக நிரந்தரமாக ஒரு குழு அமைக்கப்பட வேண்டும். சட்டமன்றம் இப்பொழுது கூடியிருப்பதால், கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் ஒற்றிலைப்புத் தீர்மானம் இவைகளை யெல்லாம் உடனடியாகக் கொண்டுவர முடிகிறது. சட்டமன்றம் கூடாத நேரத்தில், இந்த நிவாரண வேலைகள் எந்தப் பகுதியில் செய்யப்பட வேண்டும், அதன் விளைவுகள் என்ன, என்னென்ன நிவாரண வேலைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும், மத்திய அரசினிடமிருந்து எந்த உதவி எப்படி கிடைக்க வேண்டும் என்பது பற்றியெல்லாம் முன்கூட்டியே ஆராய்ந்து வைத்துக்கொள்ள முடியாது. நிவாரண வேலைகள் செய்யப்படும்பொழுது, அதைப் பற்றி யெல்லாம் பரிசீலிக்க சர்வகட்சிப் பிரதிநிதிகள் கொண்ட, மேலவை, பேரவைப் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு நிரந்தரக் குழுவை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அமைக்க முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் திரும்பவும் சொல்கிறேன், நாட்டினுடைய நன்மையைக் கருதி, சென்னைக்கு விசேஷ முக்கியத்துவம் கொடுத்து, குடிநீர்ப் பஞ்சத்திற்கு நிவாரணம் அளிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். சென்னை நகரத்தையும், அதற்குச் சூற்றுப்புறத்திலுமுள்ள பகுதிகளையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்குப் பேசுவதற்கு

1969 மார்ச் 31]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, தீர்மானத்தில் உள்ள ஒரே ஒரு குறையை மட்டும் குறிப்பிட்டுவிட்டு முடிக்கிறேன். தீர்மானத்தில், மிக அழகாக பிரதமருக்கும் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மொத்தமாக மத்திய அரசுக்கும், சிறப்பாக இங்கே வந்து போன குழுவுக்கும் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நன்றி தெரிவித்திருக்கிறார்.

“எந்நன்றி கொண்டுக்கும் உய்வுண்டாம் உய்விலலை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”.

என்ற வள்ளுவர் குறளைத் தெரிந்தவராதலால், நிவாரண உதவி வருதற்கு முன்னாலேயே, அட்வான்சாக ஏகப்பட்ட நன்றியைச் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள். நன்றி செலுத்துவதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு அவ்வளவு நன்றி சொல்வது அவர்களை அவமதித்ததாகிவிடுமோ என்று எண்ணுகிறேன். அயல்நாட்டினர் பெரிய உதவி செய்தால் அவர்களுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டியது தான். அமெரிக்கா ரஷ்யா போன்ற அயல் நாடுகள் உதவி செய்தால் நன்றி செலுத்துவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். நாம் அவர்களில் ஒரு பகுதி. அவர்கள் நம்மில் ஒரு பகுதி; வலது கை இடது கைக்கு நன்றி செலுத்துவது புதிய மரபு என்று எண்ணினாலும், கொஞ்சம் அழுத்தமாகச் சொல்லுங்கள், நல்லது தான்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தீர்மானத்தில் 1968-ம் ஆண்டில் வான் பொய்த்ததின் விளைவாக என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. என் இப்படிச் குறுகிய காலத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்று தெரியவில்லை. காரணம், தமிழ்நாடு பல பகுதிகளும், முக்கியமாக, சேலம், இராமநாதபுரம், போன்ற மாவட்டங்கள் வரட்சி மிகுதியாகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது 1965-லிருந்தே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிலே ஜி.ஓ.கள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஜி.ஓ. எம். எஸ். 1162, 6-4-66-ம், 1151, 4-6-68-ம் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஆகவே, பல ஆண்டுகளாகப் பஞ்சம் இருந்தும், என் நாம் இப்பொழுது 1968-லிருந்து மட்டும் குறிப்பிட வேண்டும் என்பதுதான் தெரியவில்லை. நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது என்ன வென்றால், இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொஞ்சம் திருத்தி அமைத்தால் நலமாக இருக்கும். நம்முடைய தீர்மானத்தைப் பார்த்துவிட்டு, மத்திய சர்க்காரில், இப்பொழுதுதானே ஒரு வருஷமாகிறது, பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்பார்கள். ஆகவே, அத்தகைய எண்ணம் வராமல் இருக்க வேண்டும். அதற்காக 1965-ல் இருந்தே தமிழ்நாட்டில் பல பகுதிகளில் வறட்சி ஏற்பட்டு, சர்க்கேடான நிலை இருந்து கொண்டு இருந்தும், இப்பொழுது நடப்பு ஆண்டில், 1968-69-ல் வான் பொய்த்ததால் என்று சொல்லிவிட்டால், கொஞ்சம் கவனிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பல பகுதிகளிலும் ஆண்டுக்காண்டு தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் மக்கள். இந்த ஆண்டும் அதிகமாகத் தவிக்கிறார்கள். அதுதான் நிலைமை, அந்த நிலைமை தெரிந்தாலாவது, கருணை உள்ளம் வரும் அவர்களுக்கு என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, தீர்மானத்தை அந்த வகையில் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். திருநெல்வேலிப் பகுதியில், கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில், நாங்குநேரி போன்ற பகுதிகள் 10 வருஷமாகத் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தென்காசிப் பகுதி தவிக்கிறது. சேலம் பூராவும், தவித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ராமநாதபுரம் பற்றிக் கேட்கவே வேண்டாம். ஆகையினால், 1968 என்று குறிப்பிடுவதை

[திரு. எ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1969 மார்ச் 31]

விட்டு, தீர்மானத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் உன்னிப்பாகக் கவனிப்பார்கள் என்றும் நினைக்கிறேன்.

அதோடு நிரந்தரமான வழிவகை செய்ய வேண்டும். சுதந்தரம் பெற்றபிறகு 20 ஆண்டுகளாகியும், இன்னமும் குடிநீர் கூட இல்லை. என்கிற நிலைமை வந்துவிட்டது. திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அச்சங்கோவில் ஆறு, அது அவர்கள் பகுதியில் ஓடுகிறது, அதிலிருந்து நீர் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் மூலமாக அந்த அச்சங்கோவில் ஆற்றைத் திருப்பிவிட்டு, அதற்கு நாம் கொடுக்க வேண்டிய தெல்லாம் ராயல்டி ஒன்றுதான், அதை உடனடியாகச் செய்ய வழிவகை செய்யப்பட்டால், நல்லதாக இருக்கும். அதே போலத்தான், பிராஜகடுகள். இந்த வருஷம் அமைச்சரவர்கள் அங்கோரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கும் சர்க்கார் பாங்கிகள் மூலமாக நிதி வசதி செய்ய வழிவகை ஏற்பட்டால் நிரந்தரமாக நலன் ஏற்படும்.

அதுபோக, வறட்சியான பகுதிகளில், அண்டர்-கிரௌண்ட் வாட்டரை எடுக்க வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும். வறண்ட பகுதிகளுக்கு என்று இல்லாமல், எண்ணெய் உற்பத்திக்கு என்று எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு குடிநீர் வழங்க வேண்டும் என்பதற்காக, அது வரவேற்கத்தக்கதுதான் என்றாலும், வறட்சியையும் கவனிக்க வேண்டும். அதற்காகவும் அண்டர்-கிரௌண்ட் வாட்டரை எடுக்க முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும்.

உடனடியாகச் செய்யக் கூடியது என்ன வென்றால், லாண்ட் மார்ட்கேஜ் பாங்கு, கிரெடிட் பாங்கிகள் மூலம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள குறுகிய காலக் கடன்களை லாங் டர்ம் லோன்களாகச் செய்ய வேண்டும்.

மாவட்டத் தோறும் ஒரு அமைச்சர் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் மத்திய சர்க்காரை அணுகுவது பற்றிச் சொல்லுகிறது. நாம் என்ன என்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பதை பார்க்கும்போது, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும், அல்லது இரண்டு மாவட்டங்களுக்கும் ஒரு அமைச்சர் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். வறட்சியை நேரிடையாகப் பார்க்கவேண்டும். ஆங்காங்கே சட்டசபை அங்கத்தினர்களைக் கேட்கவேண்டும். பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு ரூ. 8 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நாளுக்கு தாலுகாக்கள் இருக்கின்றன. அவையெல்லாம் 10 வருஷமாகக் கஷ்டப்படுகின்றன. சாத்தாங்குளம், ராதாபுரம், போன்ற பகுதி மளிலிருந்து ஆட்கள் வெளியே போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாவட்டத்திற்கு ரூ. 8 லட்சம் என்பது பரிதாபத்துக்குரியது. அமைச்சர்கள் மாவட்டங்களுக்குத் தனிப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு, ஒன்று சேர்ந்து கிடைக்கும் பணங்களை ஒழுங்காக பிரித்து வழங்குவதில்லாதான் நேர்மையான முடிவு ஏற்படும். இதற்காகச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தால் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். வறட்சியான பகுதிகளை நேரிடையாகப் பார்த்தால்தான், அரசுக்கும் மதிப்பு, ஆளுங்கட்சிக்கும் மதிப்பு ஏற்படும், அதோடு மக்கள் தொடர்பும் ஏற்படும்.

குடும்பக் கார்டு வறட்சியான பகுதிகளில் கொடுக்கப்படுகிறது. அது இரண்டு வாரத்திற்கு, மூன்று வாரத்திற்கு ஒரு முறைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கெல்லாம் ஒரு நிரந்தரமான திட்டத்தைக் கவனிக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்காரை அணுகும்போது, ஏன் நாம் குறுகிய கால அளவோடு அணுகவேண்டும். ஆகவே, 1968-லிருந்து என்பதை 1965-லிருந்து என்று, அன்றிலிருந்து கஷ்டப்படுகிறோம் என்பதை அழுத்தமாகச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அவைமுன் இருக்கப்பட்டதான மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்

1969 மார்ச் 31]

[திரு. பி. ஜி. சுருத்திருமன்]

களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வருமூன் காப்போன், வந்தபின் கரப் போன் என்ற இரு நிலைகள் இருக்கின்றன. ஒரு நிலை வருவதற்கு முன்னேயே திட்டங்களைப்போட்டு, செயல்படுவது இன்றியமையாதது. வந்தபின் என்ற நிலையில், பஞ்சம் வந்துவிட்டது, மிகவும் ஆபத்தான சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம் என்கிறோம். சட்டரபை ஆரம்பித்தபோது, நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தபோது, இருந்த நம்பிக்கையை விட, சில நாட்களுக்குப் பின்னால் நிச்சயமாக நாம் பஞ்சத்தில் இருக்கிறோம் என்கிற நிலையில், இப்பொழுதாவது, நம்முடைய தமிழ்நாடு சர்க்கார் உணர்ந்ததற்காக, உணர்ந்தார்களே என்பதற்காகவாவது, பஞ்சத்தில் வாடும் மக்கள் சார்பாக நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

இப்போதையப் பிரச்சினையில், கனம் அங்கத்தினர் திரு. சப்பையா முதலியார் அவர்கள் சொன்னது போல், 1965-லிருந்தே இந்தப் பஞ்ச நிலை தொடர்ந்து வந்திருக்கிறது இடையில் எப்பொழுதாவது மழை வந்துவிட்டால், சரி பஞ்சம் தீர்ந்துவிட்டது என்று நினைத்துவிட்டோம். ஒரு தரம் பெய்த மழை, மறு தரம் பெய்யாது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஆபத்தான சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படித்தான் இப்பொழுதும். இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையில், இப்பொழுது இருக்கும்படியான அரசாங்கம், திட்டவாட்டமாக எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? என்னென்ன திட்டங்கள் போட்டார்கள்? வைத்தியத்திற்கு மருந்து கொடுங்கள் என்கிறார்கள். ஆனால், வைத்தியம் செய்வதற்கு நோய் என்ன என்றே தெரிந்துகொள்ளவில்லை. நோய் என்ன என்று ஆராய்ந்து தெரிந்து கொண்ட பிற்பாடல்லவா, மருந்து என்ன என்று தீர்மானம் செய்து மருந்து கேட்கவேண்டும்? அது சரியாக இருக்கும். அதில்லாமல், மருந்தைக் கொடுங்கள், மருந்தைக் கொடுங்கள் என்றால் அதை ஒரு விசேஷமளக்கக் கருதமுடியாது.

எனக்கு ஒன்று ஞாபகம் வருகிறது. இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளை எந்த முறையில் அணுகவேண்டும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1952-57-ல் நான் முதலிலே சட்ட மன்ற உறுப்பினனாக இருந்தபோது, கோவையில் ஒரு கலெக்டர் இருந்தார்கள். இப்பொழுது ரெவின்யூ போர்டு மெம்பராக இருக்கும் திரு. என். எஸ். மணி கலெக்டராக இருந்தார்கள். முன்னால் அவரை நான் தேரிலே பார்த்தது கிடையாது. ஒரு நாள் அவர்கள் ஆபீசில்—கோவையில்—சென்று, சில விஷயங்களைச் சொன்னேன். 10, 12 விஷயங்களைச் சொன்னேன். அவர் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார். அதோடு மட்டுமல்ல, கோபிசெய்யுபாளையம் முகாம் வருகிறேன், அப்பொழுது இந்தப் பிரச்சினைகளுக்குப் பதில் சொல்லுகிறேன் என்றார்கள். அன்றிலிருந்து மூன்றாம் நாள் அவர்கள் கோபி செட்டிபாளையத்திற்கு முகாம் வந்தார்கள். எனக்கே அச்சரியமாக இருந்தது. பார்த்தவுடன் திருப்திகரமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. என்ன செய்தார் என்றால், கொடுத்த 12 பிரச்சினைகளுக்கும் பதில்கள் சரியாக வைத்திருந்தார்கள். என்னென்ன பிரச்சினைகள் தீர்ந்துபோன பிரச்சினைகள், என்னென்ன பிரச்சினைகள் தீர்க்கமுடியாது, இன்னினை பிரச்சினைகளுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது, என்பதுபோன்ற குறிப்புக்களை எழுதி வைத்திருந்தார்கள். அது எனக்கு நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது. பாக்கி கலெக்டர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. 12, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், நான் கொடுத்த 12 பிரச்சினைகளில், இன்னினை தீர்ந்துபோனவை, இன்னினை தீர்க்க முடியாதவை, இன்னினை தீர்க்கக்கூடிய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்கிற அளவில் திட்டவாடமாகக் குறிப்புக்கள் வைத்திருந்தார்கள். அந்த முறையிலே அந்தப் பிரச்சினைகளை அணுக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், பஞ்சம், வறட்சி, பற்றாக்குறை, குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறை போன்றவற்றைத் தீர்ப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் ஒரு திட்டவாட்டமான நிலையில் இல்லையென்பதை நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 31]

முதலிலே இருப்பது தண்ணீர்ப் பிரச்சினை. இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். மனிதனுக்கு ஓரளவு தண்ணீர் கிடைக்கிறதென்றாலும், கால்நடைகளுக்குத் தண்ணீர் இல்லையென்றால் விவசாயமே இருக்காது. விவசாயம் இல்லையென்றால் உணவு உற்பத்தி இருக்காது. கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் போட்டு நாம் வளர்க்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படும். கால்நடைகள் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லையென்றால், அவைகளை வேறு இடங்களுக்குக் கடத்திச் செல்ல வேண்டிய நிலைதான் ஏற்படும்.

தமிழ்நாட்டில் நூற்றுக்குப் பத்து சதவீத இடங்களைத் தவிர, மற்ற இடங்கள் எல்லாம் இன்றைக்குப் பஞ்சத்தால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக. காவேரி டெல்டாப் பிரதேசம், ஆறுகள் ஓடும் இடம், அணைகளிலிருந்து தண்ணீர் பாயக்கூடிய இடங்கள் போன்றவற்றைத் தவிர பாகி எல்லாம் பகுதிகளிலும் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. கிணறுகளைப் பொறுத்தவரையில் நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு கிணறுகள் வறண்டு விட்டன. மீதி பத்து சதவீத கிணறுகளில்கூட ஓரளவு தண்ணீர் தான் கிடைக்கிறது. சில பகுதிகளில் கிணறுகளில் தண்ணீர் ஊற்று வருமோ, வராதோ என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. பஞ்சத்தைப்பற்றி பழைய காலத்தில் இருந்த ஏற்பாட்டைப்பற்றி “மூன்று வருடங்கள் மழை பெய்யாமல், ஒன்றுமே இல்லாமல் இருந்தால், அந்தப் பகுதியைப் பஞ்சப் பிரதேசம் என்று அறிவிக்க வேண்டும்” என்று சட்டம் இருந்ததாகச் சொல்வார்கள். அன்றைக்குச் சட்டம் அப்படி இருந்திருக்கலாம். இப்போதிருக்கும் நிலை என்னவென்றால், குடி தண்ணீருக்குக்கூட ரேஷன் கார்டு கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. முன்னே இருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தை, “சாப்பாட்டிற்கு சிகப்பு, கறுப்பு அரிசி போடுகிறார்கள், இது சாப்பிட லாயக்கா?” என்று தாக்கீக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் இவர்களது ஆட்சியில் குடிதண்ணீருக்குக் கூட ரேஷன் வந்துவிட்டது. விருதுநகரில் ரேஷன், ஆரணியிலே ரேஷன், ஒரு குடம் தண்ணீர் ஆறு அணை, எட்டணை, இன்னும் கேட்டால் ஒரு ரூபாய்கூட விற்கும் நிலைக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான கொரோமான, குரூரமான நிலைமை இருந்து வருகிறது.

திரு. ஏ. சி. நரசிம்மன் : தலைவர் அவர்களே, ஆரணியிலே தண்ணீருக்கு ரேஷன் கார்டு கிடையாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உறுப்பினர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி (திரு. கே. வியைகம் : கலசப்பாக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது) கலசப்பாக்கத்தில் கார்டு கொடுத்திருக்கிறார்களே! (இன்னொரு குரல் : களம்பூர்) கலசப்பாக்கத்தில் இல்லை, களம்பூரில் ரேஷன் கார்டு கொடுக்கப் பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, களம்பூருக்கும், கலசப்பாக்கத்திற்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சரி, உங்கள் ஆட்சியிலே தண்ணீருக்கும் ரேஷன் கார்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. (மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நம் ஊரில் வெள்ளைக்கோயிலில்கூட இருக்கிறது. மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் வெள்ளைக்கோயிலில்கூட ரேஷன் கார்டு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார். ஆகவே, குடிதண்ணீருக்கும் கூட ரேஷன் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, குடிதண்ணீருக்கு ரேஷன் இருக்கிறதென்றால், அது தவிர்க்கப்பட வேண்டியது தான். “நாங்கள்தான் ரொம்ப செய்தோம்” என்று சொல்லி, நீங்கள் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்ட பிறகும் குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினை எய்யப் போக்க வழி செய்யவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் நிலைக்கு

1969 மார்ச் 31]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்

நாங்கள் பொறுப்பு ஏற்க வேண்டுமென்றால், முன்பிருந்தவர்கள் செய்த குற்றத்திற்காக அவர்களும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் செய்த தவறைக் காட்டி, இவர்களும் தவறு செய்யக்கூடாது. நாங்கள் தப்பு செய்தோம், தப்பு செய்தோம் என்று சொல்லிக்கொண்டே, அதையே இவர்களும் செய்து வருகிறார்கள். நாங்கள் தப்பு செய்தோம். அந்தத் தவறுகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லித்தான் இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது.

முப்பது லட்சம் டன்னாக இருந்த தானியங்களின் உற்பத்தியை 50 லட்சம் டன்னாக மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் உயர்த்தினோம். இப்போது நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? “நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த இரண்டு வருஷ காலத்தில் இதைச் சாதித்துவிட்டோம்” என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இதையெல்லாம் குற்றம் சொல்லிப் பிரயோசனம் இல்லை. தவறு என்றால் தவறுதான். எந்தச் சர்க்கார் வந்தாலும் இருக்கிற நிலைமையைப் புரிந்து பணியாற்றவேண்டும். அப்பொழுது என்ன சொன்னீர்கள், இப்பொழுது என்ன சொல்கிறீர்கள்?

“மத்திய அரசாங்கம் எங்களுக்கு உதவி செய்வதில்லை, எங்களுக்கு மாநில சுயாட்சி வேண்டும்” என்று சொல்கிறீர்கள். 1,500 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள இடத்திற்கு ஏன் போகவேண்டும் என்று தமிழரசுக் கழகம் கேட்கிறது. 1,500 மைலுக்கு ஏன் போகவேண்டும், இங்கே பூமிக்கு அடியில் 1,500 அடி வரையில் போங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் மனிதாபிமானத்துடன் செய்ய வேண்டிய பிரச்சினைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாலாம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் உதவியைக் கேட்க, அவர்களும் உதவியளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நாம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் உதவி கேட்பதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதேபோல் அவர்களும் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள். இதைவிட்டு, விரோத மனப்போக்குடன் இருக்கக்கூடாது. அதிகாரம் உங்கரிடத்தில் இருக்கிறது. எது எது நியாயம் என்பதைக் கண்டு, உங்களுடைய சாமர்த்தியத்தையெல்லாம் காட்டி மத்திய உதவி பெறச் செய்வதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபம் இல்லை, இதற்கு இத்தனை கோடி ரூபாய் வேண்டும், அதற்கு அத்தனை கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடாது. முன்பு ஒரு லட்சம் டன் தானியம் கேட்டீர்கள், இப்பொழுது திடீரென்று 3 லட்சம் டன்னாக ஆகிவிட்டது. அவர்களுடைய அருமை நண்பர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களும் கையை விரித்து விட்டார். நாம் கேட்பது நியாயமாக இருக்கிறதா என்பதை அறிந்து கேட்கவேண்டும். சமார் பத்து நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு லட்சம் டன் தானியம் மத்திய அரசிடத்திலிருந்து உதவியாக வரவேண்டும் என்று சொன்னீர்கள். இப்போது மூன்று லட்சம் டன் தானியம் வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். இந்த மூன்று லட்சம் டன்னும் அரிசியா, கோதுமையா என்பது தெரியவில்லை. நீங்கள் அதிகமாகக் கேட்டாலும் கூட, மத்திய சர்க்கார் தங்கள் கையில் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். இப்போதுதான் சர்க்கார் உண்மை நிலையை ஓரளவு உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மை நிலை பூராவும் அவர்களின் மனத்திற்குள்ளே இருக்கிறது. வெளியே சொல்வதற்குக் கொஞ்சம் பயம் இருக்கிறது அவர்களுக்கு. “இவையெல்லாம் காங்கிரஸ் செய்த திட்டங்கள். தொடர்ந்து காங்கிரஸ் செய்த திட்டங்களைத்தான் நாங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம்” என்று சொல்வதற்கு உங்களுக்குக் கொஞ்சம் வெட்கம். வெட்கத்தை விட்டால்தான் நல்லது. கெட்டதை உணர்ந்துகொள்ள முடியும். எந்தெந்த இடங்களில் பஞ்சம் என்பதை நாம் இன்னும் பூரணமாக உணராமல் இருக்கிறோம்.

மாநிலத்தில் வரட்சி நிலையும், துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளுக்கு
மத்திய அரசின் உதவியும்

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்

[1969 மார்ச் 31]

மாவட்டக் கலெக்டர்கள் தங்களை மறைத்துக்கொள்வதற்காக, தங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பற்றி நல்லமுறையில் படம் பிடித்துக் காட்டுவோம் என்று எண்ணிக்கொண்டு, தங்களுடைய மாவட்டத்தை உண்மை நிலைகளையெல்லாம் மறைத்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, ஒரு சில இடங்களில் தான் பஞ்சம் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. மழை பெய்யாதா என்ற ஆவல். ஆனால் வானம் பொய்த்துவிட்டது. ஆகவே, இனிமேல் திட்டம் போட்டு வேலைகளைச் செய்வதற்குள், பஞ்சமே ஓடிவிடும்.

நான் 1965-66-ம் ஆண்டில் பீகாருக்குப் போயிருந்தேன், ராஜஸ்தானுக்குப் போயிருந்தேன், யு.பி-க்குப் போயிருந்தேன். அங்கெல்லாம் பஞ்சத்தின் போது ரயில்வே வாகனங்களில் கொண்டுபோய் தண்ணீர் வினியோகம் செய்தார்கள். லாரியில் கொண்டுபோய் தண்ணீர் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். இப்பொழுது நம்மிடத்தில் என்ன திட்டம் இருக்கிறது? ஒரு அவசரத் திட்டத்தை (க்ராஷ் புரோகிராம்) நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும். பஞ்சத்திற்காக கோயம்புத்தாருக்கு 35 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதில் 11 லட்சம் கால்நடை தீவனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் தொகை கால்நடைகளுக்குப் போதுமானது அல்ல. இந்தத் தொகை சுமார் நாலாயிரம் கால்நடைகளுக்குக் கூட போதுமானதல்ல. யானைப் பசிக்கு சோளப் பொரி கொடுத்ததைப் போல், இந்தத் தொகை போதுமானது அல்ல. கோயம்புத்தார் பகுதியில் கிட்டத்தட்ட 30 லட்சம் கால்நடைகள் இருக்கின்றன. கோபிச்செட்டிபாளையம் போன்ற தண்ணீர் உள்ள இடங்களில் 5 லட்சம், 6 லட்சம் கால்நடைகள் இந்தப் பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கலாம். பாக்கி 25 லட்சம் கால்நடைகள் இந்தப் பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணம் நாலாயிரம் கால்நடைகளுக்குக் கூட போதுமானதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கால்நடைத் தீவனத்திற்காக 11 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லி, வறட்சி நிலைமையைத் தீர்க்க முடியாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை) விவசாயிக்கு விவசாயம் இல்லையென்றால், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஏற்படும். பஞ்சப் பிரதேசங்களுக்கு உணவு தானியங்கள் போய்ச் சேருவதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். 1952-53-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பஞ்சத்தின்போது ஏழைகளுக்குக் கஞ்சி கொடுத்து, அவர்கள் தங்களுடைய உயிரைத் தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமை இருந்தது.

இது பற்றி திட்டவப்பான ஒரு முடிவுக்கு வந்தாக வேண்டும். ஒவ்வொரு ஜில்லாவையும் எடுத்துக்கொண்டு—எந்தெந்த ஜில்லாக்களில் பூரண வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது, சர்க்காரே உணவு கொடுக்க ஏற்பாடுகளை செய்தாக வேண்டிய இடங்கள் என்ன, எந்தெந்த இடங்களில் வேலைத் திட்டங்களைப் போட்டு வேலை வாய்ப்பைக் கொடுத்தால் அவர்கள் கூலி பெற்று வாங்கிச் சாப்பிட முடியும் என்பவை எல்லாம் திட்டமிடப்பட வேண்டும்.

நம்முடைய சர்க்காரில் இருக்கும்படியான வசதிகள் என்ன, மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து பணமாக எந்த அளவு உதவி பெற்றாகவேண்டும், தானியமாக எந்த அளவு உதவி பெற்றாக வேண்டும் என்பதை அப்போதுதான் சரியான முறையில் நிர்ணயித்துக்கொண்டு செயல்பட முடியும்.

இப்போது என்னமோ 3 லட்சம் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். எந்த அடிப்படையில் 3 லட்சம் என்று கேட்டார்கள்? அதை வாங்கிப் பதுக்கி வைத்துக்கொள்ளப் போகிறார்களா? அப்போது இவர் களையும் பதுக்கல்காரர்கள் என்னுந்ான் சொல்ல முடியும், விவசாயிகள் இருக்கக்கூடிய நிலைமையை உணர்ந்து சாப்பாட்டிற்காக, விதைக்காக நெல்லை வைத்துக்கொண்டபால், அவர்களைப் பதுக்கல்காரர்கள் என்று சொல்கிறோமே. உண்மையிலேயே லாப நோக்கோடு பதுக்கி வைக்கிறவர்கள் இருக்கலாம். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் விவசாயிகள் நெல்லை சேமித்து வைத்துக்கொண்டால்தான்

1969 மார்ச் 31]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்

—அந்த ஊரில் உள்ள மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். பஞ்சத்தி
தினால் பாதிக்கப்படுகிறபோது விதைக்காவது நெல் இருக்கிறது என்கிற
நிலை இருக்க முடியும். அவர்களிடம் இருக்கும் இருப்பைக் கூட பறிமுதல்
செய்கிறது—அவர்களைப் பதுக்கல்காரர்கள் என்பது எல்லாம் சரிதானா
என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

இப்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்
தார்கள். இதிலேயே ஒரு காலவரம்பு திட்டவட்டமாக இருக்க வேண்டும்.
இன்ன இன்ன ஜில்லாக்களிலே இவ்வளவு கிணறுகள் இருக்கின்றன, இவ்
வளவு பூரணமாக வறண்டுவிட்டன. இவ்வளவு கிணறுகள் உடனடியாக
எடுத்தாகவேண்டும் என்பதான செயற்குறிப்பு இருந்தால் நமக்கு உடனடி
யாக இவ்வளவு ஈடுபாடுகள் தேவை என்பதை மதிப்பிட முடியும். செயற்
குறிப்பு எதுவும் இன்றி நாங்கள் 3 லட்சம் டன் கேட்டோம். அவர்கள்
ஒரு லட்சம் டன் தானியம்தான் கொடுத்தார்கள், ஆகவே, சமாளிக்க
முடியவில்லை என்பதாக மத்திய சர்க்கார் மீது பழியைப் போட்டு தப்பித்தக்
கொள்கிற காரியமாகத்தான் இது தோன்றுகிறது. எந்தெந்த ஜில்லாக்க
ளுக்கு எவ்வளவு டன் தேவை என்பது எங்கே மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது?

நாடு பூராவும் பஞ்ச நிலைமையால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறபோது உடனடி
யாக எல்லா இடங்களிலும் நில வரியை ரத்து செய்திருக்க வேண்டும்.
முதல் நடவடிக்கை நில வரியை ரத்து செய்வதுதான். செய்து விட்டார்
களா? நிதி நிலைக் குறிப்பிலே விவசாய வருமான வரி 140 லட்சம்
என்பது 151 லட்சமாகப்பட்டிருக்கிறது. பூமிசிய விளையவில்லை, பஞ்சநிலை
என்கிற போது விவசாய வருமான வரியைக் கட்டுவதற்கு விவசாயம் எப்படி
லாபமாக இருக்க முடியும்? மரியாதைக்காக, கடனை வாங்கியாவது வரி
யைக் கட்டுகிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, நில வரி ரெமி
ஷன் ஏற்படுகிறபோது விவசாய வருமான வரியையும் பூரணமாக ஒத்தி
வைக்கின்ற அறிவிப்பு இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

நாங்கள் கடந்த ஒரு வருடமாகவே இத்தகைய ஒரு பேராபத்து வர
இருக்கிறது என்று சொல்லி வந்தோம். காங்கிரஸ்காரர்கள் தோற்று
விட்டார்கள், ஆகவேதான் இந்த மாதிரி ஒரு நிலையைச் சித்தரிக்கிறார்கள்
என்று எங்களது எச்சரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாமலேயே பேசி வந்தார்
கள். இதே சட்டமன்றத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர்
இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறாரே என்று கேட்டதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்
கள் என்ன சொன்னார்கள்? அவர் ஒன்றும் எங்களுக்குப் பொருளாதா
ஆலோசகர் இல்லை என்று நிதி அமைச்சர் சொன்னார். நாட்டு மக்க
ளுடைய நிலையை எடுத்து ஒரு மாபெரும் ஸ்தாபனத்தின் தலைவர் சொல்
லக் கூடாதா? அவர் இந்த மன்றத்திற்குள் சொல்லவில்லை. வெளியில்
சொன்னார். இருந்தால் என்ன? இத்தகைய ஒரு ஆபத்து ஏற்பட்டு
வருகிறது என்று அவர் சொன்னதை அன்றைக்கே கவனத்தில் எடுத்துக்
கொண்டிருக்கக் கூடாதா? அந்த ஆலோசகருடைய யோசனை தேவை
யில்லை, வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அவர்களைத்
தானே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்? இது சரியான நிலை அல்ல. யார்
ஆட்சிக்கு வந்தாலும் மக்களுடைய சுபிட்ச வாழ்வுக்குத் திட்டம் தீட்டியாக
வேண்டும். இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள பஞ்ச நிலையில் மக்களுக்கு
உதவியாக வேண்டும். அதில் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. ஆனால்,
தீர்மானம் மேலமுந்தவாரியாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர திட்டவட்டமாக
எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை.

நிச்சயமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று இருக்கிற பஞ்ச
நிலையைச் சமாளிக்க சர்க்காரில் உள்ள அத்தனை அதிகாரிகளும் இக்காரியத்
தில் துரிதமாக ஈடுபட்டாக வேண்டும். அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணத்தை
ரத்து செய்து ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வோர் இடத்தில் மூன்று மாதமாகவது
தொடர்ந்து உட்கார்ந்து பஞ்ச நிவாரணப் பணிகளைக் கவனித்தாக வேண்
டும். பஞ்சநிலை நீங்கும் வரையில் எந்த விதமான ஆடம்பரங்களையும்
ஈடுபடக் கூடாது. ஆடம்பரமான விருந்துகளில் கலந்துகொள்ளக் கூடாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்

[1969 மார்ச் 31]

பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளைக் கலந்துகொள்ளவும் வேண்டும். இதில் அரசியல் பிரச்சினையே இருக்கக் கூடாது. சொன்னால், உடனே உங்களுக்குத் தரவுகப்படும்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்காக எத்தனையோ லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஒதுக்கப்பட்ட தொகை எப்படிச் செலவிடப்பட்டது? தென்காசி இடைத் தேர்தலை வைத்து அவசரம் அவசரமாக வேலைகள் நடத்தப்பட்டன. இப்படி நடத்த வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், ஒதுக்கப் படுகிற பணம் சீராக அந்த மாவட்டம் பூராவுக்கும் செலவிடப்படவில்லை. அப்படியானால் பெருந்துறைத் தேர்தல் வருகிறதே, அந்தப் பக்கத்திற்கு எதுவும் செய்ய வேண்டாம் என்று சொல்கிறீர்களா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பார்கள். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் செலவிடப்பட வேண்டும். இங்கே ரெவின்யூ போர்டு மெம்பர்கள் இருக்கிறார்கள். கீழே இருக்கும்படியான அதிகாரிகள் பலர் இருக்கிறார்கள். யுத்தம் வந்தால் அந்த யுத்தத்தில் ஜெயிப்பதற்கு எவ்வளவு தூரம் பலவிதமான காரியங்களில் தீவிரமாக ஈடுபடுவோமோ அதுபோல இந்தப் பஞ்சத்தை நீக்குவதற்கும் திட்டமிட்டு தீவிரமாகச் செயல்பட்டாக வேண்டும். மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்ப்பதில் பிரயோகனம் கிடையாது. நல்ல முறையில் திட்டமிடுங்கள். இப்போது மத்திய அரசிடம் இருந்து மூன்று லட்சம் டன் கேட்டிருக்கிறீர்கள். உங்களது அருமை நண்பர், அடிக்கடி இந்த ஆட்சியைப் பாராட்டு பவர், உங்களுக்கு உதவி செய்வார். சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்றால், நாங்களும் சிபார்சு செய்கிறோம். டெல்லிக்குப் போக்போகிறேன்.. கொடுங்கள் என்று சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) நீங்கள் இப்படித்தான் நையாண்டி செய்துவருகிறீர்கள். உங்களைப் பார்த்துச் சிரித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : உங்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றார்கள் எனக் குறிப்பிட்டார்கள். தலைவர் அவர்களே, அது உங்களைக் குறிக்கிறரா? (சிரிப்பு).

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் ஏதாவது சொன்னால், சபாநாயகர் மூலமாகத்தான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். சபாநாயகர் சிரித்தால் சபையிலுள்ள அத்தனை பேர்களும் சிரித்தார்கள் என்று அர்த்தம்.

விவாதம் செய்துவிட்டு, இந்தப் பிரச்சினையை விட்டுவிடக்கூடாது. அடுத்து இந்தச் சட்டசபை எப்பொழுது கூடப்போகின்றதோ, மூன்று மாதமோ, நான்கு மாதமோ தெரியவில்லை. எனவே தயவு செய்து வருகின்ற மே மாதத்திலே இந்தச் சட்டசபையைக் கூட்டி முற்படியும் விவாதம் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது செயற்குறிப்பு ஒன்றும் இல்லாத காரணத்தாலே, பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் 18, 19 தேதிகளில் தமிழ்நாடு பூராவும் சுற்றிப்பார்ப்பது இயலாத காரியம், சில இடங்களைக்காட்டி இப்படிப்பட்ட நிலைமையதான் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது என்று காட்டக்கூடிய முறையில்தான் இப்பொழுது ஏற்பாடு செய்யமுடியும். இந்த மாமன்றத்தை மே முதல் வாரத்தில் கூட்டி, என்ன என்ன இடங்களிலே இந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்து இருக்கிறோம் என்று தாலுகாவாரியாக, பிரிக்கா வாரியாக, முடிந்தால் பஞ்சாயத்து யூனியன் வாரியாகக் கூட—ஏனென்றால் கிராமவாரியாக முடியாது—என்ன என்ன செய்திருக்கிறோம், உணவு போய்ச் சேருவதற்கு என்ன என்ன செய்திருக்கிறோம், தண்ணீர் இல்லாத இடங்களிலே தண்ணீர் போய்ச் சேருவதற்கு என்ன என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதைவெல்லாம் திட்டவாட்டமாகத் தெரிந்துகொண்டு மேலும் நடவடிக்கைகள் எடுத்தால்தான் பொதுமக்களுடைய ஆதரவைப் பெற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே இன்னும் 6 வாரத்திற்குள் சட்டசபையைக்கூட்டி ஒரு செயற்குறிப்பு வைத்தால் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் எந்த எந்த இடங்களில் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது, எந்த எந்த இடங்களில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை, எந்த எந்த இடங்களில் அரசியல் ரோக்கத்தோடு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை,

1969 மார்ச் 31]

திரு பி. ஜி. கருத்திருமன்

எந்த எந்த இடங்களில் நாம் இன்னும் செய்ய வேண்டும் என்பதை யெல்லாம் சொல்லிக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படி இருக்கும்படியான நிலைமையிலே எந்த எந்த இடங்களிலே தண்ணீர் கிடைக்கிறதோ எந்த எந்த இடங்களில் விவசாயம் செய்ய முடியுமோ, அந்த அந்த இடங்களில் எல்லாம் இன்டென்சிவ் புரோகிராமாக நிறைய காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். சில சமயங்களில் நன்றாக விளையவேண்டும் என்று எல்லோருக்கும் ஆசை இருக்கிறது—எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு வேண்டிய வர், ஒரு உறவினர் விவசாயம் செய்கிறார். அவரிடம், தண்ணீர் பயிரில் நிற்கவேண்டுமென்று எண்ணவேண்டாம். தண்ணீர் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு குறைவாகப்பாய்ச்சக்கூடுமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு விளைச்சல் அதிகமாகும் என்று சொன்னேன். அதற்கு அந்த உறவினர், தண்ணீர் குறைந்தவிட்டால் களை அதிகமாகி விடும். அதற்காக கூலி வேறு சாஸ்தியாகிவிடும் என்று சொன்னார். நான் சொன்னேன், ஐயா தண்ணீர் நிறைவாக இருந்தால் களை வராது, ஆனால் வேளாண்மை குறையும் என்று சொன்னேன். களை எடுப்பதற்குக் கூலி 2 ரூபாய் ஆகும். அந்த இரண்டு ரூபாயைப் பார்க்கப்போனால் அது விளைச்சல் குறைவின் மூலம் 50 ரூபாய் நஷ்டத்தைக் கொண்டுவந்து வரும் என்று சொன்னேன். எனவே இதேபடியும் கவனம்செலுத்தி இன்டென்சிவ் கல்டிவேஷன், அகல உழவதைக்காட்டிலும், ஆழ உழவதற்குத் தீவிரமாக முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

பெர்டிஸேர்ஸ் அதிகமாக இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நன்றி, ஆனால் வாங்கமுடியாத நிலை இருப்பது விவையின் காரணமாகவோ அல்லது சக்தியில்லாததன் காரணமாகவோ இருக்கிறது. தண்ணீர் வசதியுள்ள இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு இரசாயன உரத்திற்காக ஒரு கார்டு கொடுத்து அதன்மூலம் அவர்களுக்கு உரம் கொடுத்து விட்டு, பிறகு வேளாண்மை முடிந்ததற்குப்பிறகு அதை வசூல் செய்துகொள்ளலாம். இரசாயன உரம் நிலங்களுக்குப்பட்டா மூலமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு 5 சதவீதமோ 6 சதவீதமோ அதற்காகவட்டியைக் போட்டுக்கொள்ளுங்கள், அதையும் சேர்த்து, பிறகு விளைந்தபிறகு புரக்யூர்மெண்டுக்கு போகிறபோது கொள்முதலுக்குச் செல்கின்ற நேரத்தில் அதையும் வசூல் செய்துகொள்ளலாம். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகள் தீவிரமாக விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும். எந்த எந்த இடங்களில் தண்ணீர் வசதி இருக்கிறதோ அங்கே செய்தால் ஒன்றுக்கு ஒன்றரை மடங்காக உற்பத்தி பெருகும். எந்த எந்த இடங்களில் பற்றுக்குறை இருக்கிறதோ அந்தப் பற்றுக்குறையை இதன் மூலம் ஈடுசெய்யலாம். அதேமாதிரி திட்டங்களை எடுத்துச் செய்தால், செய்யும்போழுது ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஒவ்வொரு அமைச்சரும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் போய் யூனியனிலே உள்ளவர்கள் மற்ற அதிகாரிகள் எல்லாரையும் கூப்பிட்டு பேசி மேலும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றி முடிவு செய்ய வேண்டும். எப்படியும் வருஷப் பிறப்பிற்குள், 13-ம் தேதிக்குள் திட்டவட்டமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் அதேவேளே போகவேண்டும் கூப்பிட்டுப்பேசி பிரதமர் அவர்கள் வருவதற்கு முன்னாலேயே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்குமாக ஒரு செயற்குறிப்பைக் கொடுத்தால் அவர்களிடமிருந்து நாம் பெறும்படியானதைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வாங்கியதைப் பூரணமாகப் பிரயோஜனப்படுத்த வேண்டும். வீணாகக் கூடாது, சர்க்கார் எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் வீணாகவிரையமாகப் போகாமல் செய்யவேண்டும். அந்தப் பணம் யார் யாருக்குப் போகவேண்டுமோ அவர்களுக்குப் போய்ச் சேராமல் இருப்பது விநியோகிக்கப்படவேண்டியதை விநியோகிக்காமல் இருப்பது, அதைத்தடுப்பது, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளை யெல்லாம் போக்க வேண்டும்.

திரு பி. ஜி. கருத்திருமன்

[1969 மார்ச் 31]

குடிநீர் பிரச்சனை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் போன்ற பிரச்சனைகள் இன்றும் இருக்கின்றன. படித்த மாணவர்கள் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். வேலை கிடைப்பதற்கு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சாத்தியக் கூறுகளும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே அப்படிப்பட்ட மாணவர்களை இந்தப் பஞ்ச நிவாரண வேலையிலே ஈடுபடுத்தலாம். பத்தாவது படித்தவர்கள் லட்சக்கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். பட்ட தாரிகள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் இதிலே ஈடுபடுத்திக்கொள்ளலாம். நம்முடைய நாட்டிலே உள்ள கஷ்டத்தை நீக்குவதற்கு எல்லோருடைய சேவையும் தேவையாக இருப்பதால், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட நிலைமையில், எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து, அரசியல் நோக்கத்துடன் இல்லாமல், காரியங்களைச் செய்தால் எல்லோருக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து செயலாற்றவேண்டும். பிரச்சனை தீர்ந்து விட்டால் தீர்ந்துவிட்டது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். வைத்துக்கொள்ளலாம். திராவிட்டால் 15 வருஷம் ஆட்சி செய்தார்கள் அதனால்தான் திரவில்லை என்று சொல்லாமல்—புதிப்போடாமல் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

ஆறு வாரத்திற்குள் சட்டசபையைக் கூட்டவேண்டும். அதற்குள் ஒரு செயற்குறிப்பு இதைப்பற்றி, என்ன என்ன திட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம், இன்னும் என்ன என்ன திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டும்—பஞ்சம் இந்த வருடம் மட்டுமல்ல, இன்னும் இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் நீடிக்காமல் இருக்கக் கூடிய வகையில்—தொடர்ந்து காரியங்களைச் செய்தால்தான் இந்தக் கஷ்டகாலத்தை மாற்ற முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்திற்கு என்னுடைய கட்சியின் ஆதரவு வேண்டுமென்றால் என்னுடைய கட்சியின் ஆதரவு உண்டு என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, கொடுக்கும்படியான உதவிகளை நேரடியாக அங்குள்ளவர்கள் அனுபவப் பூர்வமாகப் பெற்றுக்கொளத் தக்க வகையில் மக்களுக்கு அது போய்ச் சேரும்படியான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு முன்னால் சொல்லிவிட்ட விரும்புகிறேன். தயவு செய்து நான் உங்களைக் குறைத்துச் சொல்லிவிட்டதாகக் கருதிவிடவேண்டாம், எல்லா ஸ்தானங்களிலும், தேவஸ்தான மந்திரியிடம் சொல்லி, எல்லா தேவாலயங்களிலும் ஒரு வருண ஜபம் நடத்த வேண்டும் என்று சர்க்குலர் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. இன்று இந்த மாமன்றத்தின் முன்னால் நான் வைத்துள்ள தீர்மானத்தின்மையொட்டி எதிர்க் கட்சித் தலைவரும், தோழமைக் கட்சிகளுடைய தலைவர்களும் தங்களுடைய சீரிய நற்கருத்துக்களையெல்லாம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “ஆதரிக்கிறேன்” என்று முடித்த அந்த சொற்றொடரைத் தமிழ் நாட்டினுடைய நன்மைக்காக நான் பயன்படுத்திக்கொள்வதில் தவறு இல்லையென்று கருதுகிறேன். “ஆதரிக்கிறேன்” என்ற வார்த்தைக்கு முன்னதாக அவர்கள் பேசிய நீண்ட நேரப் பேச்சில் முன்னேற்றக் கமக அரசை எந்த அளவுக்கு அவர் தாக்கிவிடவேண்டுமோ, அந்த அளவுக்குத் தாக்குதல் களையெல்லாம் நடத்தி முடித்திருக்கிறார்கள். இதை அவர் உள்ளபடியே கருதிச் செய்தாரா என்பது என்னைப் பொருத்தவரையிலும் ஐயப்பாட்டிற்குரிய ஒன்று. மற்றவர்கள் கேட்பார்களே, என்று அவர்களுக்காகவாவது அவர் அதையெல்லாம் பேசவேண்டிய நெருக்கடிக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே, இந்த மாமன்றத்தைக் கூட்டிப் பொதுவாக இந்தத் தீர்மானத்தைப் போடவேண்டுமென்று நானும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களும் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. கருத்திருமன் அவர்களும் கூடிப் பேசித்தான் இன்றைய தினம் இந்த மாமன்றம் கூட்டப்பட்டிருக்கிறது ஆகவே கூட்டப்பட்டு இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட இருக்கும்போது இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டியே அவர் நமக்கு ஆதரவாகவும், மத்திய

1969 மார்ச் 31]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அரசை மேலும் வலியுறுத்துகின்ற முறையிலும் பேசுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அவர் மிகுந்த சந்தோஷப்பட்டார். “உங்கள் ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் 3 லட்சம் டன் இல்லையென்று சொல்லி கைவிரித்து விட்டார்” என்று மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு சொன்னார். நல்ல வேளையாக இந்த மன்றத்திலே உள்ள குறிப்பெழுதுகின்ற அலுவலாளர்களும், பத்திரிகை நிருபர்களும் வார்த்தைகளைத் தான் எழுதிக் கொள்கிறார்களே தவிர, எதிர்க் கட்சித் தலைவருடைய முகபாவத்தை எழுதிக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இவர்கள் 1 லட்சம் டன்தான் கேட்டார்கள், திடீரென்று மூன்று லட்சம் ஆகிவிட்டது. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் எங்களுடைய அமைச்சராக இருந்தாலும், உங்களுடன் நட்பும் தோழமையும் உள்ளவர்கள் 1 லட்சம் இல்லை, 10 ஆயிரம் டன்தான் என்று சொல்லி விட்டார்கள், அவர்கள்கூட இல்லையென்று சொல்லி விட்டாரே என்றுதான் சொன்னேன். அவர்கள் அதிகமாகக் கொடுத்தால் எனக்கு அதிலே ஒன்றும் வருத்தம் கிடையாது. அவ்வாறு மனதில் வைத்துப் பேசுவதாகக் கருதவேண்டாம். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் பொறுப்பும்தான் அக்கறையும் இருக்கிறதோ அதைவிட அதிகமான பொறுப்பும், அக்கறையும் எனக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது உள்ள நிலை, மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம் அல்ல. உண்மையான நிலையை விளக்கி இருக்கிறார்கள். உலகத்திலே கிடைக்காததைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். உலகத்திலே கிடைக்காததைக் கேட்டால் அவர்கள் எப்படிக் கொடுப்பார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாங்கள் ஒன்றும் பாரிஜாத மலரைக் கேட்கவில்லை. உலகத்தில் கிடைக்காததைக் கேட்டதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். புராண காலத்திலே, கிடைக்காத ஒன்றைப் பெற்று வா என்று சொல்லி, அப்படிப் பெற்று வந்தால் தான் ராஜகுமாரியைத் திருமணம் செய்து வைப்பேன் என்பது புராண காலத்துக் கதைகள். கிடைக்கக் கூடியதைத் தான், தரக்கூடியதைத் தான் தமிழ்நாடு அரசின் சார்பாக நாங்கள் மத்திய உணவுத் துறை அமைச்சர் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்களைக் கேட்டிருக்கிறோம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்னொன்றும் சொன்னார்கள்—“முன்பு ஒரு லட்சம் டன் கேட்டீர்கள், இப்போது 3 லட்சம் டன் கேட்கிறீர்களே” என்றார்கள். “இரண்டு லட்சம் டன்னைப் பதுக்கி வைக்கப் போகிறீர்களா” என்றும் கேட்டார்கள். நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். பதுக்கல்காரர்களோடு தமிழக அரசையும் இணைத்துப் பேசியதற்காக மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். ஒரு நல்ல தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுகின்ற நேரத்தில் இவைகளைப் பற்றிய விமர்சனங்களில் ஈடுபடுவது நல்லதல்ல. எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் நம் முடைய நண்பர் திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறார் என்பதை மாதிரி இந்த அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருக்கிற வலிவாக ஏற்றுக்கொண்டு, மத்திய அரசுக்குக் கொடுக்கிற கோரிக்கைக்கான வலிவாக ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காகப் பெருமைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்திலே வான் பொய்த்ததன் காரணமாக, சென்ற ஆண்டு தென்மேற்குப் பருவமழை இல்லாததால் 17.7 சதவிகிதமும், வட மேற்குப் பருவ மழை சரியாக இல்லாததால் 30.2 சதவிகிதமும் நமக்கு மழை அளவில் போய்விட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தைத் தவிர மற்ற மாவட்டங்கள் அனைத்திலும் வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டது. நாங்கள், மிக அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருப்பது செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த நேரத்திலே அதோடு தென்னாற்காடும் இணைந்து கொண்டது, இராமநாதபுரம் மாவட்டமும் சேர்ந்து கொண்டது, கோயம்புத்தூர் மாவட்டமும் சேர்ந்து கொண்டது. இப்படி ஒவ்வொரு மாவட்டமாக வறட்சி நிலை மாவட்டங்களோடு நாளுக்குநாள் சேருகின்ற நிலைமை வளர்ந்துவிட்ட காரணத்தால்தான் இந்த வறட்சி நிலையிலிருந்து, உணவுத் துறையைப் பொறுத்தவரை, மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக முதலிலே நாம் ஒரு லட்சம் டன் என்று கணக்கிட்டாலும் கூட, அது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969 மார்ச் 31]

போதுமானதாக இருக்காது, அதிகமாக மேலும் இரண்டு லட்சம் டன் தேவைப்படும் என்ற அளவிலே மத்திய அரசிடத்திலே இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலமாக மொத்தம் மூன்று லட்சம் டன் உணவுப் பொருள்வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம்.

தமிழ் நாட்டிலே பாசன வசதி பெறுகிற நிலங்கள் 40 சதவிகிதம் ஆகும். பாசன வசதி பெறாமல் ஏரி, குளங்களை மாத்திரம் நம்பியிருக்கிற வான்பார்த்திருக்கிற பகுதிகள் 60 சதவிகிதமாகும். இந்தக் கணக்கை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட இந்த 60 சதவிகிதத்தில் வறட்சி நிலையின் காரணமாக மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து இந்தப் பஞ்ச நிலை சிறிது சிறிதாகத் தலைநீட்டி வருகிறது என்று தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் திரு. மா. பொ. சி. அவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்களும் எடுத்துக் காட்டியதைப் போல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தலைநீட்டியது என்றாலும், கடந்த சில மாதங்களிலே மிகுந்த அபாயகரமான அளவுக்கு விரிவடையத் தொடங்கி, அதுவும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைந்த பிறகு இந்த அரசுப் பொறுப்பை, குறிப்பாக முதலமைச்சர் பொறுப்பை நான் ஏற்றுக்கொண்டு மற்ற நண்பர்களோடு பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட நேரத்தில், நெருக்கடி மிகுந்தது, வறட்சி நிலை பல்வேறு மாவட்டங்களுக்குப் பரவியது. ஆகவே, உடனடியாக பிரவரி திங்கள் 17-ம் நாள் அவசர அவசரமாக அதிகாரிகள் மட்டத்தில் ஒரு மாநாட்டினைக் கூட்டி இந்த மாவட்டங்களில், வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உடனடியாகத் துயர் தணிப்பு வேலைகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்று திட்டமிட்டு அதற்காக ரூ. 1,57,00,000 ஒதுக்கினோம். அப்படி ஒதுக்கப்பட்டதில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டது ரூ. 44,43,000 ஆகும். அதிலே ரூ. 28,23,000 செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய தொகை ரூ. 38 லட்சம். அதிலே 21 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 40 லட்சம் ரூபாய். அதிலே செலவழிக்கப்பட்டது இதுவரை 35 லட்சம் ரூபாய். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் திண்டிவனம், செஞ்சி தாலுக்காக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 15 லட்சம் ரூபாய். அதில் இதுவரை 14 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே தென்காசிக்ஞ்சு செலவழித்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஒதுக்கப்பட்டதே இப்போதுதான். ஒட்டைப்பிடாரம், விளாத்திகுளம், சங்கரன்கோவில், ஆலங்குளம், கடையநல்லூர் போன்ற பகுதிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 10 லட்சம் ரூபாய். செலவழிக்கப்பட்டது இதுவரை 8 லட்சம் ரூபாயாகும். சேலத்திற்கு 20 லட்சம் ரூபாய் குடிதண்ணீர் கிணறு வெட்ட ஒதுக்கப்பட்டு முழுத் தொகையும் 1969-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிக்குள் அதாவது இன்றோடு செலவழிக்கப்பட்டு முடிவாகிறது என்ற செய்தி வந்திருக்கிறது. தருமபுரி மாவட்டத்தில் ஹொசூர் தாலுகா அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இதுவரை 7 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுரையில் குடி தண்ணீருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 2.75 லட்சம் ரூபாய்; முழுவதும் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கொண்டு என்ன நிவாரணம் அளிக்கலாம் என்பது பரிசீலனையில் உள்ளது. கோவை மாவட்டத்தில் தாராபுரம், பல்லடம், அவனாசி தாலுக்காக்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் கூடக் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே கால்நடைத் தீவனங்களுக்காக 10 லட்சம் ரூபாயும், குடி தண்ணீருக்காக 28 லட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டு செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு கோடி அறுபது லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட தொகை இதுவரை செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாம் முதலிலே ஒரு கோடி ஐம்பத்துஎழு லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கத் திட்டமிட்டாலும் தற்போது அது இரண்டுகோடி ரூபாய் வரை செலவழிக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையிலே தமிழ் நாடு அரசின் சரப்பாக, பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலே செலவழிப்பதற்காகத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். நாம் மத்திய அரசிடத்திலே உடனடி நிவாரணமாக, “நிங்கள் இந்தத் தொகையை அளிக்க வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். மேலும் அதிகத் தொகை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதற்குத்

1969 மார்ச் 31]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். இந்தப் பணத்தைக் கொடுத்தால் தமிழக அரசு இந்த வேலைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ளலாம் என்று நம்முடைய நிதியமைச்சர் சட்ட மன்றத்தில் விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு கிணங்கவும், நானும் மாண்புமிகு திரு. மாதவன் அவர்களும் டெல்லியில் தலைமை அமைச்சரையும், துணைப் பிரதம அமைச்சர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களையும் கண்டு பேசிய நேரத்திலே விடுத்த வேண்டுகோளுக்கு இணங்கவும் அவர்கள், “உடனடியாக வேலைகளைத் தொடங்குங்கள், பணத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள்” என்ற உறுதிமொழிக்கேற்ப வேலை தொடங்கி நடைபெற்றிருக்கிறது. இன்று 12 மணிக்குக் கிடைத்த தகவலின் படி இதுவரை செலவழிக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்திற்காக ரூ. 1,25,00,000 தர மத்திய அரசு சம்மதித்திருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்) மற்றும், இன்னும் தேவைப்படுகின்ற தொகையைப் பற்றியும் யோசிக்கிறோம். பரிசீலிக்கின்றோம் என்ற தகவலையும் அவர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். அதையும் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த ரூபாயைக் கடனாகத் தருவது கூடாது, மானியமாக வழங்க வேண்டும் என்பது நம்முடைய மாநில அரசின் கோரிக்கையாகும். அதையும் மத்தியப் பேரரசு கவனிக்கும் என்று திட்டமாக நம்புகின்றோம். இப்போது அவர்கள் அனுப்பி வைத்த குழு, சில பகுதிகளைப் பார்வையிட்டுத் திரும்பியிருக்கிறது. அவர்களுடைய அறிக்கையை இங்கே சமர்ப்பிக்க மாட்டார்கள். அவர்களுடைய அறிக்கையை மத்திய அரசினிடத்திலே தருவார்கள் அல்லது தந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த அறிக்கைக்குப் பிறகுதான் இன்று பகல் 12 மணிக்கு இந்தச் செய்தி கிடைத்திருக்கக் கூடும் என்றும் கருதுகிறேன். நிவாரண வேலைகளுக்காக என்னென்ன திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றெல்லாம் அந்தக் குழுவினிடத்திலே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1,060 புதிய குழாய்க் கிணறுகளைத் தோண்ட வேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

என்னென்ன திட்டங்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்காகவே தான் இவைகளைச் சொல்லுகிறேன். தீர்மானத்திலேயே என்னென்ன திட்டங்கள் என்று போடமுடியாது. தீர்மானம், மத்திய அரசு மாநில அரசுக்கு உதவிட வேண்டுமென்ற அந்த வாசகத்தை மையமாகக் கொண்டுதான் நிறைவேற்ற வேண்டும். எப்படி எப்படித் திட்டங்களை நிறைவேற்றப் போகிறோம், எங்கெங்கே நிறைவேற்றப் போகிறோம், எந்தெந்த குகுகிராமத்திலே எந்தெந்த ஏரிகளை, எந்தெந்த வடிகால்களை எடுத்து நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்பதற்கான புள்ளி விவரங்களை எல்லாம் தீர்மானத்திலே நாம் சொல்ல முடியாது.

அதற்காகத்தான் அந்தத் தீர்மானத்தையொட்டி இங்கு ஒரு விவாதத்திற்கு ஏற்பாடு செய்தோம். அந்த விவாதத்தில் அதைப் பற்றிய திட்டங்கள் எப்படி எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று நீங்கள் கூறவும், அந்தத் திட்டங்கள் இப்படி இப்படி இருக்கும் என்று சமாதானம் நாங்கள் கூறவும் தான் அந்தத் தீர்மானத்தை அடிப்படையாக வைத்து இந்த ஒரு நாளை அந்த விவாதத்திற்காக நாம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். 1,060 புது குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டுவதற்கும், 1,525 கிணறுகளை ஆழப்படுத்தவும் அந்த வேலைகளுக்காக 38 பவர் பரில்களும், 40 ஹாண்ட்போர்ட் செட்ஸும் 180 பாறை உடைக்கிற கருவிகளும், சாதனங்களும் தேவைப்படும் என்று இவைகளுக்கான மொத்தச் செலவு ரூ. 3,84,00,000 ஆகும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

88,000 ஏக்கர்களில் மண் வளப் பாதுகாப்பு வேலைகளை மேற்கொள்வதற்கு 70 லட்சம் ரூபாய் செலவாகும் என்றும் அந்த மத்திய குழுவினிடம் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். தீவிர உரம் இடும் திட்டம், விதைகளைச் சலுகை விலையில் விநியோகித்தல் இவைகளுக்காக நான்கு கோடி ரூபாய் தேவைப்படலாம். என்றும் நாங்கள் அவர்களிடத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். இவைகளுக்கெல்லாம் நாம் மத்திய அரசிடத்தில் நிதி உதவிகோருகிறோம். அப்படி அவர்கள் தருகிற அந்த நிதி உதவியை, கடனாக

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969 மார்ச் 31]

அல்லாமல் மானியமாகவே வழங்கவேண்டும் என்று கேட்பதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதைத்தான் நமது தமிழரசுக் கழகத் தலைவர் திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் இதற்கு நன்றி கூறவேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். கடமை இருக்கிறதல்லவா என்று சொன்னார்கள்: கடமையை அவர்கள் நிறைவேற்றினாலும் நன்றி கூறுவது என்பது ஒரு பண்பாட்டின் அடிப்படையில் நன்றி தெரிவிக்கிறோம். நன்றி தெரிவிக்கும் அதே நேரத்தில் நாங்கள் இவைகளுக்காக நன்றி தெரிவிக்கிறோம். இன்னும் அதிகப்படியாக செய்தால் அதிகமாக நன்றியை தமிழக அரசிடமிருந்து எதிர்பார்க்கலாம் என்பதற்காகவும் நாம் ஒரு அடையாள பூர்வமாக, முன்னோடியாக அந்த நன்றியைக் கூறியிருக்கிறோம் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உணவைப் பொறுத்த வரையில், நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். ஒரு லட்சம் டன் முதலில் கேட்டோம். இப்போது மூன்று லட்சம் டன் கேட்கிறோம் என்றால், நிலைமை போகிற போக்கைப் பார்த்தால் எப்படி ஆங்காங்கு இந்த வறட்சி நிலைமை நாட்டில் பல பகுதிகளில் பரவி வருகிறதோ அதே போல் உணவுப் பற்றாக்குறையும் ஏற்பட்டு விடக்கூடும், இங்கு நிலைமை நன்றாக இருந்த நேரத்தில் மத்திய அரசின் பரிந்துரையின்படி கோளா போன்ற மாநிலங்களுக்கு நாம் அரிசி வழங்கியிருக்கிறோம். இலட்சக்கணக்கான டன்கள் தந்திருக்கிறோம். கடைசியாகக் கூட சென்ற ஆண்டு என்று கருதுகிறேன். நமது இன்றைய நிதி அமைச்சராக இருக்கிற மாண்புமிகு திரு மதியழகன் அவர்கள் உணவு அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில், 40,000 டன் கோளா மாநிலத்திற்குத் தந்திருக்கிறார்கள். நாம் நன்றாக யிருந்தபோது கோடுத்தோம். மத்திய அரசு பரிந்துரை செய்தது. ஆகவே, அந்த உரிமையோடுதான் இன்று மத்திய அரசைப் பார்த்துக் கேட்கிறோம். அப்படித் கேட்கிற அதே நேரத்தில் கோதுமையையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராகயிருக்கிறோம்.

கோதுமை விஷயத்தைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கோதுமைக்கு எதிரிகளாயிற்றே நீங்கள், நீங்கள் கோதுமையை வரவேற்கிறீர்களே, அதற்கு மாலை போட்டு வரவேற்கிறீர்களே என்று பேசினார்கள். நாங்கள் என்றைக்குக் கோதுமைக்கு எதிரிகள்? இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தைப் போல் கோதுமை எதிர்ப்புப் போராட்டம் நடத்தினோமா என்றால் இல்லை. கோதுமை தமிழகத்திற்குப் பழக்கபடாத உணவாக இருக்கிறது. அது மலிவான உணவாக இல்லை. கிராமத்திலுள்ள சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள் அரிசியை வாங்கி, சமைத்து, கொஞ்சம் தண்ணீரை ஊற்றி வெறும் சோறுதான் சோறுதான் சாப்பிட்டு விட்டுப்போகக் கூடிய அளவிற்கு அவர்களை பக்குவப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை இரவில் சமைத்து, சோற்றில் தண்ணீரை ஊற்றி, காலையில் பழைய சோறு என்று சாப்பிட்டு விட்டுப் போகக்கூடிய அளவிற்கு தமிழ் நாட்டிலுள்ள கிராம மக்கள் பழகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், கோதுமையைப் பொறுத்த வரையில் அதை பூரியாகச் சாப்பிடவேண்டும். அல்லது சப்பாத்தியாக அதைப் பக்குவப்படுத்தவேண்டும் என்று ஏதாவது ஒரு பலகார உருவில் கோதுமை யிருந்தால்தான் சாப்பிடமுடியும் என்ற அளவிற்குத் தான் கிராம மக்கள் பழக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வெறும் பூரி சாப்பிட முடியுமா ? அதற்குக் கொஞ்சம் உருளைக்கிழங்கு மசாலா இருக்க வேண்டும். திரு கருத்திருமன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள், கொஞ்சம் கோழிக் குருமாவும் இருக்கவேண்டும் என்று. அது அவர்களைப் போன்ற வீர சைவர்களுக்குப் பொருத்தமுடையதாக இருக்கலாம்! (சிரிப்பு). அப்படித் திராம மக்கள் கோதுமையைப் பலகாரமாகச் சாப்பிடுவதற்கு முனைந்தால் அது மலிவான விலைக்குக் கிடைக்கக் கூடிய உணவுப் பொருளாக அவர்களுக்கு இருக்கமுடியாது. ஆகவேதான், கோதுமையையும் அரிசியைப்போல் சமைப்பதற்கு அவர்கள் கற்றுக் கொண்டாகவேண்டும். நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

1969 மார்ச் 31]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நான் டெல்லிக்குப் போயிருந்தபோது நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் திரு. கே. எல். ராவ் அவர்கள் வீட்டில் ஒரு விருந்து வைத்தார்கள். அந்த விருந்தில் எங்களுக்கு பரிமாறியது கோதுமை உணவு. கோதுமை, அரிசியைப் போல் இரண்டாக உடைக்கப்பட்டு, அரிசியை நாம் வேக வைப்பது போலவே உலையில் இட்டு வேக வைத்து அதை இலையில் சோறு பரிமாறுவது போல் பரிமாறி அதற்கு சாம்பார், பிறகு ரசம், தயிர் இவைகளையெல்லாம் ஊற்றி நாம் அரிசியைச் சாப்பிடுவது போலவே அதை சாப்பிடுவதற்கு அவர்கள் பழகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களிடத்தில் சொன்னேன். இப்போதுதான் இந்தப் புது முறை எங்களுக்குத் தெரிகிறது. இதைத் தமிழ்நாட்டிற்குச் சென்று தமிழ் நாட்டு மக்களிடத்தில் அறிமுகப்படுத்த முன்னேற்றக் கழக அரசு சார்பாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்வேன் என்று கூறப்பட்டேன். நமது உணவு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் அதைப் பற்றிக் கூறிவிட்டு கோதுமையை கிராம மக்கள் ஏற்றுக்கொள்கிற அளவிற்கு நாம் பிரசாரத்தில் ஈடுபட வேண்டுமென்று அவர்களிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அதற்குள்ளாக நம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “பார்த்தீர்களா? கோதுமை விரோதிகள் கோதுமைக்கு மாலை யிட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள்” என்று கொல்லி, அந்தப் பிரசாரத்தின் வேகத்தைக் கெடுத்துவிட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நானே கோதுமைதான் சாப்பிடுகிறேன். அரிசி சாப்பிடுவது இல்லை. 10 சதவிகிதம் பேர்கள் கோதுமை சாப்பிடத் தான் செய்கிறார்கள். எதையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை இருக்க வேண்டுமென்பதாகத்தான் சொன்னேன். இப்போது அந்த சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது என்று தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கோதுமை சர்க்கரை வியாதிக்குக் சிலாக்கியமானது கூட. அந்த முனையில் கோதுமையைத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள கிராம மக்கள் அரிசிச் சோற்றைப் போல் சாப்பிடுவதற்குப் பழகிக் கொள்வதற்கு ஆங்காங்கு கிராமங்களில் இருப்பவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க வேண்டுமென்று உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அந்தப் பயிற்சியை ஆங்காங்குள்ள உள்ளாட்சித் துறை அலுவலகத்தில் அலுவல் பார்க்கும் அலுவலர் ஒரு பிரச்சாரமாக ஆக்குவதற்கு இன்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல விளம்பரங்களை அரசு சார்பில் பத்திரிகைகளில் கொடுப்பது, எப்படி கோதுமையைச் சமைப்பது, எப்படி மலிவான விலையில் அதை ஒரு உணவுத் தானியமாகக் கொள்வது என்ற பிரசாரங்களில் தமிழக அரசு நிச்சயமாக ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. இப்போது கோதுமையின் விலை கிலோ 83 காசாக இருக்கிறது. அந்த விலையைக் குறைத்து 65 காசுக்குக் கொடுப்பது என்றதொரு முடிவு எடுப்போமானால் கிராம மக்கள் கோதுமையை வாங்கக் கவரப்படுவார்கள், ஈர்க்கப்படுவார்கள், அப்படி 65 காசுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்றால் மானியம் தந்தாகவேண்டும். அப்படி மானியம் தருவதாகயிருந்தால் ஒரு டன்னுக்கு 180 ரூபாய் மானியம் ஆகும். இரண்டு லட்சம் டன் கோதுமையைத் தமிழ் நாட்டில் விநியோகிக்கிறோம் என்றால், 3½ கோடி ரூபாய் கோதுமைக்காக மானிய மரகத் தரவேண்டியிருக்கும். அந்த மானியத்தை மத்திய அரசு தருவதற்கு கட்டமைப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் கோதுமை சாப்பிட்டுப் பழக்கப்பட்ட வட மாநிலங்களுக்கே கோதுமைக்கு மானியம் கொடுத்து வழங்கியிருப்பது மத்திய அரசு, முன்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது இல்லாவிட்டாலும் முன்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு சார்பில் அவர்கள் கோதுமைக்கு மானியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோதுமை சாப்பிட்டுப் பழக்கப்பட்டவர்களுக்கே மானியம் கொடுத்திருக்கிறபோது இங்கே நாம் மானியமாக ரூ. 3½ கோடிதான் கேட்கிறோம். கோதுமை சாப்பிட்டுப் பழக்கப்பட்டிருக்கும் வட்டிலுக்கு மாநிலங்களுக்கு ரூ. 100 கோடி மானியமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் 32-ல் ஒரு பங்குதான் நாம்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969 மார்ச் 31]

மானியமாக அவர்களிடமிருந்து கேட்கிறோம். அதுவும் இங்கிருக்கிற தமிழ்நாட்டு கிராம மக்கள் கோதுமையைப் பழக்கிக் கொள்ளாதவர்கள் பழக்கிக்கொள்ளவும், அதைச் சமைக்கிற பயிற்சி பெறவும், கோதுமைக்கு அவர்கள் ஈர்க்கப்படவுமான நிலைமைக்கு இந்த மானியத்தை மத்திய அரசு தரவேண்டுமென்று இம்மாமன்றத்தின் சார்பாக அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தண்ணீர், குடி தண்ணீர் பஞ்சம், வேலையின்மை இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் பற்றி மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், தோழமைக் கட்சித் தலைவர்களும் வெகு விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் களம்பூரில் ரேஷன் கார்ட் கொடுத்துத் தண்ணீர் பெறுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். தங்கள் ஆட்சியில் தர்மவான்களே, தண்ணீருக்குக் கூட ரேஷன் கார்டா? என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் எங்களைத் தர்மவான்கள் என்று கூறுவது என்பது பொருளில் இருந்தாலும், நான் அதை ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக யிருக்கிறேன். ஆனால் களம்பூரில் தண்ணீர் ஏன் ரேஷன் கார்ட் மூலம் கொடுக்கப்படுகிறது? யாரால் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால், களம்பூரில் பஞ்சாயத்து மூலம் தரப்படுகிறது. அந்தப் பஞ்சாயத்தின் தலைவர் களமிரல் கட்சியைச் சார்ந்தவர்தான். அங்கே பல கிணறுகள் இருக்கின்றன, எல்லாக் கிணறுகளிலும் தண்ணீர் தாராளமாக இருக்கிறது. ஒரேவொரு கிணற்று நீரை அந்த ஊரிலே மக்கள் விரும்புகிறார்கள். காரணம், அந்தத் தண்ணீரை ஊற்றி சமைத்தால்தான் பருப்பு வேகுமாம். பருப்பு வேகவைக்கப் பட வேண்டுமென்றால் ஒரு குறிப்பிட்ட கிணற்றிலே யுள்ள தண்ணீரைப் பயன்படுத்தினால்தான் அது வேகும் என்ற காரணத்தினாலே அந்த ஊரிலேயுள்ள எல்லா மக்களும் அந்தக் கிணற்று நீரை விரும்புகிறார்கள். அப்படி விரும்புகின்ற காரணத்தினால், அதற்கு ரேஷன் கார்டு முறையை, அந்த ஊர் பஞ்சாயத்துத் தலைவர், தர்மவான், களமிரல் கட்சியைச் சார்ந்தவர், அந்த முறையை அமல் படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்ற விவரத்தை நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு கே. வினாயகம் : விருதுநகர் முனிசிபாலிட்டியிலே அதிகாரியாக இருப்பவர், கமிஷனர் அவர்கள், அட்டை வைத்து ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஒரு பாளை தண்ணீர்தான் தரப்படும் என்று விநியோகம் செய்திருந்த அந்த அட்டைகள் உங்களுக்கும் வந்திருக்கிறது, எனக்கும் காப்பி அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அது மரத்திரம் எந்த தர்மவான்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அங்கேயும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர் நகரசபைத் தலைவராக இல்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : கமிஷனர் ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நகரசபைத் தலைவர் சொல்லி கமிஷனர் செய்திருப்பார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இருக்கும்படியான நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்வதே தவிர, அவர்கள் எண்ணும்படியான நிலை இல்லை. எந்த இடத்திலேயிருந்தாலும், தண்ணீருக்குக் கூட பஞ்சம் இருப்பதைச் சொல்லும்படியான நிலை. தண்ணீருக்குக் கூட ரேஷன் ஏற்பட்டிருக்கிறதே. ஆகவே, யார் ஆட்சிக்கு வந்தாலும் கஷ்டத்தைத் தவிர்க்க முடியாது என்பதற்கு உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டதே தவிர, வேறொன்றும் இல்லை, அதைத் தவிர வேறு இடத்திலே தண்ணீர் பஞ்சம் இல்லையா? இன்னொன்றும் சொல்கிறேன், இதையெல்லாம் தவிர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் சொல்லுகிறேன்.

1969 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு நிலைமைப்பற்றி சொல்வது என்று அடிக்கடி நிலைமைக்காகச் சொல்வார்கள். பதில் சொன்ன பிறகு நிலைமைக்கு ஏற்ப சொல்லுவார்கள்.

பஞ்ச நிலையை உத்தேசித்து, கடன் வசூல்களைத் தள்ளிப்போட வேண்டுமென்று இங்கே ஒரு கருத்து கூறப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது அரசு இந்தக் கடன் வசூல்களைத் தள்ளிப் போடுவதிலே, ஆங்காங்குள்ள நிலைமைகளுக்கேற்ப நடந்து கொண்டு வருகிறது. எங்கெங்கே பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அங்கே அதைத் தள்ளிப் போடவும், ஒற்றி வைக்கவும், தாமதமாக வசூலிக்கவும் இப்படிப்பட்ட முறைகளைக் கையாண்டுவருகிறது. எங்கேயாவது அதிகாரிகள் அரசினுடைய இந்த ஆணையை மீறி, தவறாக நடந்துகொள்வார்களேயானால் அது உடனடியாக, தொடர்புடைய இலாக்கா விற்குத் தெரிவிக்கப்படுமேயானால் நிச்சயமாக நடவடிக்கைகள் மேற் கொள்ளப்படும். ஆனால், கடன் வசூல் முழுவதையும் தள்ளிப் போட்டு விடுகிறோம் என்றால், அப்படித் தள்ளிவிடுவதால் மாதிரும் விஷயம் முடிவது அல்ல. அதைத் தள்ளிப் போட வேண்டும் என்றும் அதே சமயத்தில், கடன் விநியோகிப்பதையும் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும், சொஸைட்டிகளின் பங்குத்தொகை அதற்காக அதிகப்படுத்த வேண்டியிருக்கும். அப்படி, நில அபமான பாங்கு மூலம் கடன் தரும் தொகை அதிகப்படுத்தலாம் என்றால் அதற்கு 27 கோடி ரூபாய் நிச்சயமாக வேண்டும். இந்த 27 கோடி ரூபாயை நாம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து தான் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கடன் தொகை வசூலை அறவே தள்ளிப் போட்டுவிட்டு, தொடர்ந்து விவசாயிகளுக்குக் கடன் தருகின்ற முயற்சிக்கு வங்கிகளோடு தொடர்பு கொள்ள 27 கோடி ரூபாயை மத்திய அரசிடம் கேட்பதா? என்பது அரசினுடைய பரிசீலனையிலே இருக்கிறது.

இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டி மூன்று திருத்தங்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அளித்திருக்கிறார்கள். நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும், நண்பர் திரு. கோதண்டராமன் அவர்களும், நண்பர் டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே அவர்களும் மூன்று திருத்தங்களை அளித்திருக்கிறார்கள். அதில், திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் அளித்திருக்கும் அந்தத் திருத்தத்தை இந்தத் தீர்மானத்தோடு எந்த வகையிலேயும் இணைக்க முடியாது. ஏனென்றால், தீர்மானம், மத்திய அரசைக் கேட்டு கொள்ளப் பரிந்துரை செய்கின்ற தீர்மானம். மத்திய அரசைப் பார்த்து, “நீங்கள் எங்கள் ஊரிலேயுள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களைச் சேர்த்து கமிட்டி போடுங்கள்” என்று மத்திய அரசிடம் பரிந்துரை செய்கின்ற ஒரு திருத்தத்தை இந்தத் தீர்மானத்தோடு நிச்சயமாக இணைக்க முடியாது என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களும் உணர்வார்கள். அவர் அறிந்து, திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, தீர்மானத்தோடு இணைய வேண்டுமென்று கருதியிருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்த நிலையில் நாம் செயல்பட வேண்டுமென்ற கருத்தினை இந்த அரசுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகவே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருப்பார்கள் என்றே நான் நம்புகிறேன்.

கலெக்டர்களுடைய மாநாடு ஒன்றினை ஏப்ரல் 9-ம் தேதி நாம் நடத்த விருக்கிறோம். அந்த மாநாட்டில் அவர்களுக்கு, எப்படியெப்படி மாவட்டங்களில் இருக்கிற நிலைமைகளை ஆராய்ந்து, திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கலெக்டர்கள் அளவில், தமிழக அரசின் சார்பில் சில யோசனைகளைச் சொல்ல இருக்கிறோம். மாவட்டங்களுக்கு ஏற்றவாறு இந்தத் துயர்தணிப்புப் பணி நடைபெற வேண்டியிருக்கிறது. சில இடங்களில் கால்வாயை அகலப்படுத்துவது, ஏரிகளைத் தூர் எடுப்பது என்ற முறையிலே துயர் தணிப்புப் பணி நடைபெறலாம். சில இடங்களில் குடிதண்ணீர் பரிசீலனையை முக்கியமாகக் கருதி, அந்த வேலைகளிலே அங்குள்ளவர்கள் ஈடுபடுத்தப்படலாம். இன்னும் சில இடங்களில் சாலை வசதிகளைப் பெருக்குவது முக்கியமாக, இன்றியமையாததாகக் கொள்ளப்பட்டு அந்தத் துயர் தணிப்புப் பணிகளில் அங்கிருப்பவர்கள் ஈடுபடுத்தப்படலாம். ஆகவே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969 மார்ச் 31]

டில் இதுபற்றி யோசிக்கப்படும். இங்கு பேசிய தலைவர்களுடைய பேச்சுக்களை, அதிலே சொல்லப்பட்ட முக்கியமான கருத்துக்களைக் குறிப்பெடுத்து, வரவிருக்கும் கலெக்டர்களுக்கு அனுப்பிவிடுங்கள் என்று நான் சம்பந்தப்பட்ட துறையினரைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தையொட்டி விவாதத்திலே கலந்துகொண்ட மாண்புமிகு தலைவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களைக் கலெக்டர்களுக்கு அனுப்பி வைத்து விடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அதைப் படித்து விட்டு, மாநாட்டிற்கு வரும் நேரத்தில் அதுபற்றி யோசனை கூற எதுவாக இருக்கும் என்று, உங்களுடைய யோசனைகளை அவர்களுக்கு அனுப்பச் சொல்லி நான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்திற்கேற்ப, மாவட்ட நிலையிலுள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஆங்காங்குக்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், யூனியன் தலைவர்கள் இவர்களைச் சந்திப்பதற்கு ஏற்ற இடமாக மாவட்ட வளர்ச்சிக்கு குழு இருக்கிறது. அங்கே இதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம், என்னென்ன நடந்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றி விவாதிக்கலாம். இதற்கிடையில் அமைச்சர்களும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சுற்றுப்பயணம் செய்யவிருக்கிறோம். அவர்கள் சொன்னார்கள்—அமைச்சர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யக் கூடாது என்று ஒரு வாக்கியத்தில் சொல்லிவிட்டு, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உள்ள பஞ்ச நிலையை அறிய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சுற்றுப் பயணத்தை மேற்கொள்ளாமல் அந்தக் காரியத்தை எங்களால் செய்ய முடியாது. ஆகவே, நாளையதினம் நாங்கள், அமைச்சர்கள் கூடி எந்தெந்த அமைச்சர்கள் எந்தெந்த மாவட்டத்திற்குச் செல்வது, அதுவும் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளிலே சென்று வருவது மட்டும் அல்ல, அவ்வப்போது, அடிக்கடி அந்த மாவட்டங்களுக்கு, குறிப்பிட்ட மாவட்டங்களை, குறிப்பிட்ட அமைச்சர்கள் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு, அங்கிருக்கின்ற அதிகாரிகளைச் சந்தித்து, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஊராட்சித் தலைவர்கள், மக்கள் பிரதிநிதிகள் அத்தனை பேரையும் சந்தித்து, அங்கே திட்டமிடப்பட்டிருக்கும் வேலைகள் சரிவர நடக்கின்றனவா என்பதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடனும், ஏனைய அதிகாரிகளுடனும் கலந்து ஆவன செய்யும் முறையிலே இந்த அமைச்சரவை தொடர்ந்து செலும். இரவு நேரங்களிலே, 6 மணி, 7 மணிக்கு மேல், அங்கு செல்லும் அமைச்சர்கள் வேறு நிகழ்ச்சிகளுக்கோ, கூட நிகழ்ச்சிகளுக்கோ போகக்கூடிய சூழ்நிலைகள் இருந்தாலும் கூட, பகலெல்லாம், நல்ல வெய்யில் என்றாலும், பெரும் கோடை என்றாலும், பெரும் வறண்ட இடம், என்றாலும் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வார்கள். ஏனென்றால், அப்படிப் பழக்கப்பட்டுவிட்ட, சாதாரணமான, சாமானிய மானவர்கள்தான் இந்த அமைச்சரவையில் இருக்கின்றார்கள் என்ற காரணத்தினால் நிச்சயமாக அந்த முடிவு மேற்கொள்ளப்படும், நல்ல வகையில் அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா என்று அதிகாரிகளிடம் மட்டத்திலும், பொதுமக்கள் மட்டத்திலும் ஆராயப்படும் என்ற உறுதியினை நான் இங்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

நீர்த் தேக்கங்களைக் கட்டிமுடிப்பதற்காகவும், அதைப் போலவே, இந்த உரத்தின் மீதும், பம்பு செட் மீதும் விதித்துள்ள வரிகளை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளவும் திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தத்தை இதிலே இணைக்க முடியாவிட்டாலும், அவர் தந்திருக்கும் கருத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய நண்பர், நிதியமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மதியழகன் அவர்கள் உரையாற்றுகின்ற நேரத்தில், இப்படி பம்பு செட் மீதும், உரத்தின் மீதும் போடப்பட்டுள்ள வரிகளால் தமிழ் நாட்டு விவசாயப் பெருமக்கள் எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும், அதை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்றும் அமுத்தம் திருத்தமாக வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அமுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுகின்ற காரணத்தினால்,

1969 மார்ச் 31]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வெளியிலேயுள்ள காங்கிரஸ் கட்சியின் பெருந்தலைவர்கள், தவறாக எடுத்து அவர்சிக்கிறார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பேசுகின்ற நேரத்தில், அவர் மத்திய சர்க்கரை, “உன்னால் என்ன செய்ய முடியும், என்னை உங்களால் எதிர்க்க முடியுமா? ஒரு கை பார்க்கிறேன், ஜாக்கிரதை, எச்சரிக்கிறேன்” என்ற தோரணையிலே சொல்லவில்லை. நாட்டினுடைய நிலையை உணருங்கள், மாநிலங்கள் தங்களுடைய உரிமைகளுக்காகக் கிளர்ந்தெழும் காட்சியைக் காணுங்கள், மக்கள் உள்ளத்திலே உள்ள புது எழுச்சியைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள் என்ற கருத்திலே, நல்லெண்ணத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், அந்த வார்த்தையினுடைய ண்மையைப் புரிந்துக்கொள்ளாமல், “மதியழகன் எச்சரிக்கை செய்கிறார்” என்று காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பெருந்தலைவர் நேற்றையதினம் பேசியதாகப் பத்திரிகையிலே நான் படித்துப் பார்த்தேன். எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்பது நல்லெண்ணத்தோடு சொல்லப்பட்டது. “நான் யார் தெரியுமா? ஆகவே, ஜாக்கிரதை, எச்சரிக்கை” என்கின்ற அர்த்தத்திலே சொல்லப்பட்டது அல்ல.

அதைப்போலவே தான் இன்றையதினம் இந்தத் தொடர்க் கூட்டத்திலே கடைசி நாளாக இருக்கிற காரணத்தால் இன்னொரு விளக்கத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். யாரோ ஒரு காங்கிரஸ் கட்சி நண்பரைப் பார்த்து நான் ரொட்டி என்று சட்டசபையிலே குறிப்பிட்டதாக மதிப்பிற் குரிய திரு. காமராஜ் அவர்கள் பேசி, பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. நம் முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். “நானும் இங்கிருந்து காதால் கேட்டேன். முதலமைச்சர் கூறியபோது அப்படிப்பட்ட வார்த்தையைப் பயன்படுத்தவே இல்லை. நான் இன்னும் சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்காக குறிப்புகளைப் பார்த்தேன், அதிலேயும் இல்லை. அவர் அப்படி சொல்லவே இல்லை, நான் அப்படி கேட்கவே இல்லை” என்று திரு கருத்திருமன் அவர்களேசுடச் சொன்னார்கள். ஆகவே, திரு. காமராஜ் அவர்களிடமிருந்து என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு, கருத்திருமனுக்குத் தான் இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் சட்டசபை நிகழ்ச்சிகள் வெளியிலே இப்படி திரித்துக்கூறப்படுகிறது. அதற்காகத்தான் இந்த நேரத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டேன். ஏனென்றால், ஒரு முதலமைச்சர் மீதும், நிதி அமைச்சர் மீதும், நாங்கள் எச்சரிக்கை செய்தோம், அல்லது ரொளடிகள் என்று சொன்னார் என்றெல்லாம் திரித்த வார்த்தைகளை, இங்கே பேசியதாகத் தெரிவித்துக்கொள்வது, இந்த மாமன்றத்தை இந்த மாநில அரசுப் பற்றி மற்ற மாநிலங்களிலே இருக்கிற அரசுகளும், குறிப்பாக, மத்திய அரசும் வெகுத் தவறாகக் கருதிக் கொள்வதற்கு இடம் ஏற்படுத்தும், அரசியல் நாகரிகம் கற்றவர்கள் மத்தியில் தவறான நிலை ஏற்படுத்தும் என்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கத்தைச் சொன்னேன்.

திரு. கோதண்டராமன் அவர்கள் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் உரம், பம்பு செட் இவைகள் மீதுள்ள வரிகளை நீக்க வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சரும் இங்கே கூறியிருக்கிறார். நானும் நண்பர் மாதவன் அவர்களும் டெல்லிக்குச் சென்றிருந்த போது, நாங்களும் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களிடத்திலே வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறோம். இந்தக் கருத்து இந்த அரசுக்கு ஏற்புடைய கருத்து என்பதால் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த தீர்மானத்திலே அந்த திருத்தத்தை இணைத்துக் கொள்ள தேவையில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் தந்திருக்கிற திருத்தத்தில், முன்பு சென்ற மாநிலத்தில் ஆந்திராவும் சேர்ந்திருந்தபோது ராயல சீமாட டஞ்சத்திற்குத் தரப்பட்ட அந்தக் கடன் தொகையையும் நம்முடைய கணக்கிலே எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள், அதை “ரைட் ஆஃப்” செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக நாம் போராடி வருகிறோம். இந்தக் கருத்தையெல்லாம் நாம் அடிக்கடி மத்திய அரசோடு பேசி வருகின்றோம். ஆகவே, அதுவும் ஏற்புடைய கருத்து என்ற காரணத்தினாலும் நாம் அவர்களிடத்திலே நிதி உதவி கேட்கின்ற இந்த அளவில்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1969 மார்ச் 31]

வாய் அளவில் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும் என்ற காரணத்தினாலும், இந்தத் தீர்மானத்திலே அதை நுழைக்காமல் கடிதப் போக்குவரத்துக் களின் மூலமாக அதற்கு நிவாரணம் காண முடியும் என்ற காரணத்தினாலேயும், அவைகளை இதிலே நுழைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவிக்கிறேன். இதை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு நிரம்ப வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் ஏனைய கட்சித் தலைவர்களும் வெகு விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அதிகாரிகளுடைய ஒத்துழைப்பு இருந்தால்தான் நாம் எவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவழித்தாலும் அது மக்களுக்குப் போய்ச் சேரும். மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தினுடைய பலன்களை ஏழை எளியவர்கள் அனுபவிக்கவில்லை என்றால், ஏழை எளியவர்களுடைய வீட்டுக் கதவைப்போய், செலவழித்த பணம் தட்டிவிடலாம். அவர்களுடைய வீட்டுப் படிக்கட்டை அரசாங்கத்தினுடைய பணம் போய்ச் சந்திக்கவில்லை என்ற இதே கருத்துக்களை காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பெருந்தலைவர்களின் கூறித் தவிர்ப்பட்டார்கள். ஆகையினாலே தான் இங்கே எதிர்க்கட்சியிலே அப்பொழுதிருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், ஒரு பனிக்கட்டியை எடுத்து ஒருவனுடைய கையிலே கொடுத்து, அது 10 பேருடைய கையிலே மாறி, கடைசியிலே கொடுத்தவனுடைய கைக்குத் திரும்புகிற நேரத்தில் பனிக்கட்டி வராது, ஒரு சொட்டுத்தண்ணீர் தான் மிச்சமாக வரும், என்று சொன்னார்கள். இதைப்போல் பல பேருடைய கையிலே மாறுகிற பனிக்கட்டி திரும்பி வருகிற போது ஒரு துளித் தண்ணீராக மாறிவிடக் கூடும். ஆனால், அந்தப் பனி பல பேர் கையிலே போகும்போது நல்ல மரத்தாளுக்களையெல்லாம் வைத்து, நல்ல அடக்கம் செய்து பெட்டியிலே வைத்து, அது போய்ச் சேரவேண்டிய இடத்திற்கு நிச்சயமாகச் சேரச் செய்வதிலே மிகுந்த அக்கறையோடு இந்தத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஈடுபடும் என்று எடுத்துக் கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை நீங்கள் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதற்கு நான் உங்கள் அத்தனை பேருக்கும் என் இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்து திருத்தங்களைக் கொடுத்தவர்கள் உள்ளத்திலே பதிய வைக்கவேண்டுமென்பதற்காகக் கொடுத்தார்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தால், அந்தத் திருத்தங்களை எல்லாம் திரும்பப் பெற்று, இந்த மாமன்றம் ஒரு மனதாக இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக அந்தத் திருத்தங்களைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த அளவோடு அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு கே. விநாயகம் : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் கிளாரிஃபிகேஷன், சார். ஆந்திரம் இந்தப் பிரதேசத்தோடு ஒன்றாக இருந்தபொழுது “மெட்ராஸ் ஸ்டேட்” என்று இருந்தது. எஸ். ஆர். சி. ரிப்போர்ட்டின்படி ஸ்டேட்ஸ் ஆர்கனைசேஷன் கமிஷன் ரிப்போர்ட் படி, ஆந்திரம் பிரிந்தது. அப்பொழுது அவர்கள் அதற்குத்தகுந்த சட்டம் பாராளுமன்றத்திலே கொண்டு வந்தபொழுதே இந்த அசெட்ஸ் அண்ட் லையபிலிட்டீஸ்வை எப்படி பிரித்துக்கொள்வது என்ற விவாதம் எழுப்பப்பட்டது. நம்மிடமிருந்து அவர்கள் பிரிந்ததாலே நாம் தான் ரெசிடுவரி ஸ்டேட், என்று அன்றைய சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டு, சட்டபூர்வமாக அந்த லையபிலிட்டீஸ் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி, அது முடிந்த விஷயமாகி விட்டதே, இப்பொழுது அதைப்பற்றிக் கிளர்ச்சி செய்வது சரிதான், சர்க்கார் என்பது தொடர்ந்து இருப்பது. It is a continuous Government நம் கட்சி புதிதாக இருக்கலாம். ஆனால் சர்க்கார் என்பது, “மெட்ராஸ் கவர்ன்மென்ட்” என்பது ஒரு “கண்டினுவஸ் புரான்ஸ்”. ஏதாவதே முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிற இதைத் திரும்ப “ஒப்பன்” பண்ணுவது, புனர் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்வது சரிதான் ?

1969 மார்ச் 31]

[திரு. கே. வினாயகம்]

Is it in conformity with the political propriety of this Government.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : ரைட் ஆஃப் செய்யவேண்டுமென்பது டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய கருத்து. இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கருத்தைப் பொறுத்தவரையில், நாம் இந்த ஒரு மாத காலமாக இந்த மன்றத்திலே விவாதித்து இருக்கிறோம். நம்முடைய கடன்கள் ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டே கூட 37 கோடி ரூபாய் பழைய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. 27 கோடி ரூபாய்க் கடன் தான் இந்த ஆண்டு வருகிறது. இந்த நிலைமையில் இந்த ராயல்சீமா கடன் என்பது பழைய மாநிலத்திற்கு ஏற்றுக்கொண்டதே தவிர, நாம் கேட்பதிலே நியாயம் இருக்கிறது. அந்தக் கடனை இப்பொழுது திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே, அதை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கைதான் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய திருத்தத்தினுடைய நோக்கம் கூட. அதிலே நியாயம் இருக்கிறது. இந்தக் கடனை ரைட் ஆஃப் பண்ணுவதில் ஒன்றும் தவறுகூடக் கிடையாது. அதை ஒதுக்ககொண்டதாலே ரைட் ஆஃப் பண்ணக்கூடாது என்பதும் அல்ல. ரி-ஷெடியூல் ஆஃப் டெட்ஸ் பற்றி வாதாடிக்கொண்டு வருகிறோம். அதிகமாக நிதி ஒதுக்கப்பட்ட விதத்தில் எல்லா மாநிலங்களிலும் சேர்ந்து “செல்ஃப் ரைட்ஸ்” பெற்ற நேரத்திலே 44 கோடி ரூபாய் இருந்த கடன் இன்றைக்கு 7 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் எல்லா மாநிலங்களிலும் சேர்ந்து பெருகி இருக்கிற காரணத்தாலே விவசாயக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் மாதிரி இதை ஒரு கமிட்டி ஆராயவேண்டும். மாநிலங்களினுடைய பொருளாதார நிலையைச் சரி செய்வதற்கும் நம்முடைய பொருளாதாரத்தை மேம்பாடு செய்வதற்கும் இன்றைக்கு மாநிலத்தின் சார்பிலே கோரிக்கைகளை மாநிலங்களின் கடன்களைப் பற்றி நிபுணர் குழு ஆராய்ந்து முடிவு செய்தால் நம்முடைய திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் இந்த மன்றத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இதிலே முரண்பாடும் இல்லை, அதைத் திருப்பி, ரி-ஓப்பன் பண்ணுவதும் இல்லை. அந்தக் கருத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் ஏற்புடைய கருத்து என்று தான் சொல்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு ஆலோசனை. கலெக்டர்கள் மாநாடு 9-ம் தேதி கூடப் போவதாக முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். மாநாட்டுக்கு முன்னாலே அபிவிருத்திக் கவுன்சில்களை எல்லாம் அங்கங்கே மாவட்டத்திலே கூட்டி, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆலோசனையையும் கேட்டு, அவர்கள் மாநாட்டுக்கு வந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற ஆலோசனையை முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னமாதிரி அந்தப் பஞ்ச நிவாரண காரியங்களைத் தொடர்ந்து ஒரு பெரிய நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை கலெக்டர்களுக்கும் தெரியும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். தொடர்ந்து நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. நடவடிக்கைகளை மிகுதியாகக் வேண்டுமென்பதற்காகவும் தீவிரப்படுத்துவதற்காகவும் நிதி உதவிகள் பெறும் அளவிலே நம்முடைய மாநில அரசுக்கு நாம் ஒரு மொத்தமாக, மாமன்றத்தினுடைய ஒரே கருத்தை, ஏக கருத்தை, கட்சிக்கருத்தாக இல்லாமல், அரசாங்கக் கருத்தாக இல்லாமல், நாட்டு மக்களுடைய கருத்தாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக இந்த மாதிரியான காரியம் செய்கிறோம். இது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நிரம்பத் தெளிவாக விளக்கினார்கள். ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டதற்கான காரணங்களைச் கூறினார்கள். கலெக்டர்களுடைய மாநாடு, வேலைகளை மதிப்பீடு செய்வதற்கும் மற்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும் கூடப்பட்டிருக்கிறது. குறுகிய கால அளவிலே இந்த அபிவிருத்திக் கவுன்சில்களைக் கூட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1969 மார்ச் 31]

DR. H. V. HANDE : In addition to what Mr. Vinyakam said, may I remind the House that some years ago when the States reorganisation took place, the Tamil Nadu Government, then called the Madras Government, was very liberal. In fact, a number of things they let go because of customary liberalism. A number of officers and staff were given away. In view of this thing and in view of the difficulties that we are going to experience, can we request the Congress Party here to help the Government of Tamil Nadu at least in persuading the Central Government to write off the loan? That will be ideal. Failing this, will the Congress Party assist us in requesting the Central Government to allow us to repay in easy instalments?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் அதைத் தான் சொன்னேன். நிதிநிலை அறிக்கையிலே இதைப் பற்றிக் கூறியிருக்கிறேன். இந்த மன்றத்திலும் 4, 5 தடவைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர், முதல் அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் இதைப் பற்றிப் பேசப்போகிறார்கள். நீண்ட நாட்களாக இருக்கிற ஒன்று இது. ஆந்திர மாகாணம் தோன்றியதற்கு முன்பே மத்திய அரசு கணக்கு எழுதி, ஈராளமான பணம் கடன் கணக்கில் இருக்கிறது. அதற்கெல்லாம் வட்டி விகிதம் இருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் ஓரளவுக்குப் பரிசீலனை செய்வது தேவை என்று வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் ஏற்கெனவே இங்கு குறிப்பிட்டதையும், அவர்கள் யோசனையையும் அழுத்தம் திருத்தமாக அங்கே வற்புறுத்துவோம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : ஆன் ஏ பாயிண்ட் ஆஃப் ஓர்டினரிபிகேஷன். என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கத்தை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பூரணமாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெளிவுபடுத்திவிட விரும்புகிறேன். வட்டார அபிவிருத்தி மன்றங்கள் இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூடுகின்றன. அல்லது மாதக் கண சியிலே கூடுகின்றன. அப்படிக் கூடுகின்ற நேரத்தில் செய்த வேலைகளைப் பரிசீலனை செய்கின்ற நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, செய்யப் போகிற வேலைகளைப் பற்றி அந்தப் பகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களையும் கலந்து ஆலோசனை செய்யும் நிலைமை இருக்காது. செய்துவிட்ட வேலைகளுக்கு அப்புவல் கொடுகின்ற நிலைமை நல்லதல்ல. உதாரணமாக, திண்டிவனம், செஞ்சி ஆகிய வறண்ட பகுதிகளுக்கு ரூ. 15 லட்சத்தில் ரூ. 14 லட்சம் செலவிடப்பட்டுவிட்டதாக முதல் அமைச்சரவர்கள் கணக்குக் கொடுத்தார்கள். அது எந்த வழிகளில் செலவழிக்கப்பட்டது என்ற விவரங்கள் இது வரையில் யாருக்கும் தெரியாது. அது மட்டுமல்ல. எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி அந்தப் பகுதி பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு, அவசரம் அவசரமாக கமிஷனரை வைத்துக்கொண்டு, சில திட்டங்களைத் தயாரித்து, அதன் அடிப்படையில் செலவழித்திருக்கிறார்கள். அதிலும் கூட திண்டிவனம் நகராட்சிக்கு பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து குறைவாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்களைக் கலந்துகொண்டு செய்யா விட்டால், மற்ற காரணங்களுக்காக அரசியல் காரணங்களுக்காக, இப்படி எல்லாம் செய்திருக்கிறார்களோ என்ற நிலைமை வந்துவிடும். அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களையும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் கலந்து கொண்டு, ஒரு திட்டத்தைத் தயாரிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாடு முடிந்த பிறகு உண்டியாக மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களைக் கூட்டி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஏனைய மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கலந்துகொண்டு என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்பது பற்றி ஆலோசனை செய்யலாம் என்கின்ற யோசனையை நாம் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கலாம் என்று இருக்கிறேன். யூனியனுக்குக் கூடு

1969 மார்ச் 31]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தலாகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திண்டிவனம் நகராட்சிக்கு அவ்வளவு செலவழிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். நகர்ப்புறங்களுக்கு அதிகமாகச் செலவிடுகிறார்கள். கிராமங்களுக்குச் செலவிடவில்லை என்று காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசிக் கொள்ள போகிறார்களே என்ற பயத்தின் காரணமாக, திண்டிவனம் நகராட்சிக்குக் கொஞ்சம் குறைவாகக் கொடுத்திருக்கலாம். அதை நான் கவனிக்கச் சொல்கிறேன்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஆன் ஏ பாயிண்ட் ஆஃப் கிளாஸிபிகேஷன். என்னுடைய திருத்தத்தில் மேஜர் நீர்த் தேக்கங்களையும், மீடியம் நீர்த் தேக்கங்களையும், உடனடியாகக் கட்டி முடிப்பதற்காக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து போதுமான அளவுக்கு மானியமாகப் பணம் பெறவேண்டும் என்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதற்குக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கவில்லை. குறிப்பாக இதைப் பற்றி எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வரும் முன் காப்போன் என்று சொன்னார்கள்-பஞ்ச நிவாரண வேலைகளைச் செய்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. நிரந்தரமாக பஞ்சம் தலைதூக்காத அளவுக்கு இதுபோன்ற முக்கியமான காரியங்களைச் செய்வது நல்லது அல்லவா? ஏற்கனவே மத்திய சர்க்காரிடம் பேசியிருக்கிறார்களா, கேட்டார்களா, அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்வார்களா? எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதற்காக எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சொல்வதற்குத் தயாராக இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் அல்லவா அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்குத் தேவையான தொகையை நம்முடைய நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மூலம் பெற்று அந்தத் காரியங்களைச் செய்ய இருக்கிறோம். துயர்தணிப்பு பணி களுக்கு, நிவாரண நிதிக்கு, பணம் கேட்கின்ற நேரத்தில், இதை இணைத்துக்கொள்வது சரியாக இருக்காது என்ற காரணத்தினால், அதை இணைக்கவேண்டாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் துயர்த் தணிப்பு வேலைகள் பற்றி மாவட்ட வாரியாகப் புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லும்போது திருச்சி, குறிப்பாக திருச்சி தென் மாவட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. கோவையை விடவோ, அல்லது இராமநாதபுரம் பகுதியை விடவோ எந்த வகையிலும் சிறந்த பகுதி அல்ல அது. அதேமாதிரி, குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாத பகுதி, கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் இல்லாத பகுதி என்பது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

இரண்டாவதாக, கட்சித் தலைவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுகிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டதன் காரணமாக, அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்கள் மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தப்படும் என்றும், அவர்கள் அந்தக் குறைகளைத் தெரிந்துகொண்டு, கலெக்டர்கள் மகாநாட்டிற்கு வருவார்கள். அதற்குப் பரிசாரம் தேடலாம் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். பேசிய தலைவர்கள் யாரும் திருச்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. திருச்சியைப் பொறுத்தவரையில் காவேரி நதி ஓடுகின்ற காரணத்தினால், தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு ஒப்பாக அதை மதிக்கக் கூடாது..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏதாவது விளக்கம் வேண்டுமென்றால், கேட்கலாம். 'என்னுடைய பகுதியைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை' என்று ஒவ்வொரு உறுப்பினராக எழுந்து குறிப்பிடுவது முறையாகாது. தலைவர் கள் பேசுவார்கள் என்று முடிவாயிற்று. பொதுவாக வறட்சி நிலையைப் பற்றித் தலைவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு ஆந் அங்கு உள்ள கலெக்டர்கள் தகவல் தெரிந்துகொண்டு, நிவாரணம் காண்பார்கள். ஒவ்வொரு உறுப்பினராக எழுந்து தங்கள் பகுதியைப்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1969 மார்ச் 31]

பற்றிப் பேசவில்லை என்று சொல்ல ஆரம்பித்தால், அதுவே ஒரு விவாதமாகிவிடும். அமைச்சர் அளித்த பதிலைப் பற்றி ஏதாவது தெளிவு பெற வேண்டுமானால், அதைப் பற்றி மட்டும் விளக்கம் கேட்கலாம்.

திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : தலைவர் அவர்களே, அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் என்ற முறையில் அந்தப் பகுதியின் வறட்சி நிலையைப் பற்றிச் சொல்லுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது சொன்னால் நல்லதாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திருச்சியைப் பற்றி தலைவர் பேசவில்லை என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களை உறுப்பினர் குறை கூறினார். இப்பொழுது திருச்சியைப் பற்றி அவரே பேசிவிட்ட காரணத்தினால், அது குறிப்பில் இடம் பெற்றுக் கலெக்டருக்கு அனுப்பப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. க. இராமமூர்த்தி, டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே, திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் ஆகியோர் கொடுத்த திருத்தத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப் படுகின்றன.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“1968-ம் ஆண்டில் வான் பொய்த்ததின் விளைவாக, தமிழ்நாடு, முழுவதும் பொருளாதார நிலை சீர் கெட்டு வரட்சி நிலைமை உருவாகிப் பல்வகையிலும் மக்கள் துன்பத்துக் குள்ளாகியிருப்பதோடு உணவு உற்பத்தியும் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு மிக நெருக்கடியான எதிர்காலத்தைச் சந்திக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். வரட்சி நிலையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்களுக்குப் போதுமான துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளில் தமிழ்நாடு அரசு ஈடுபட்டு இருக்கிறது. அதற்குரிய உடனடி உதவிகளைச் செய்து தருமாறு மாநில அரசு விரித்த வேண்டுகோளுக்கிணங்க, தலைமை அமைச்சர் மாண்புமிகு திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்களும், துணைத் தலைமை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களும் உணவு அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஜெகஜீவன்ராம் அவர்களும் அனுதாபத்துடன் காரியமாற்ற முன்வந்திருப்பதை இம்மன்றம் நன்றியுடன் பாராட்டுகிறது;

தமிழ்நாடு அரசு விரும்பியவாறு மத்தியக் குழு ஒன்றினை அனுப்பி வைத்தமைக்கும், தலைமை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட சில வரட்சிப் பகுதிகளைப் பார்வையிட வருவதற்கு ஒப்புதல் தெரிவித்தமைக்கும், இம்மன்றம் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறது;

இன்றுள்ள வரட்சி நிலை விரிவடையக் கூடுமென்று அஞ்சுவதாலும், உணவுப் பற்றாக்குறை, குடிதண்ணீர் பஞ்சம், வேலையின்மை போன்ற இடர்பாடுகள் மேலும் அபாயகரமாக உருவெடுக்கக் கூடுமென்று எதிர் பார்க்கப்படுவதாலும், தமிழ்நாடு அரசின் சார்பில் முதல் தவணையாகக் கேட்கப்பட்டுள்ள ஒரு லட்சம் டன் அரிசியுடன் மேலும் இரண்டு லட்சம் டன் அரிசியை மத்திய அரசு உடனடியாக வழங்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்துமாறு தமிழ்நாடு அரசுக்கு இம்மன்றம் பரிவுரை செய்கிறது;

நாளுக்கு நாள் சீர்கெட்டுவரும் வரட்சிப் பகுதிகளுக்குத் துயர்த் தணிப்புப் பணிகளுக்காக ஏற்கனவே தமிழ்நாடு அரசு கேட்டுள்ள தொகையினையும் இனியும் தேவையென்று கணக்கிப்படுகிற தொகையினையும் மத்திய அரசு உடனடியாக மானியமாகக் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள தமிழ்நாடு அரசுக்கு இந்த மன்றம் பரிந்துரைக்கிறது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிக்கு விட்டப்டு, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.